உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகள்

சரித்திர சங்கிரகமும்,

பதிற்றுப்பத்தந்தாதியும்.

—(:0:)—

இரண்டாம் பதிப்பு.

இவை

ஸ்ரீவன்றொண்டரவர்கள்

மாணாக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம.சொ. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று,

டிசுவாமிகளின் சேஷ்டபௌத்திரர்

மெ.மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்களால்,

மதுரை

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த விலாஸ பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றது.

——[illegible]

[illegible]

இந்நூல், இற்றைக்கு முப்பது வருஷங்களுக்குமுன் அச்சிடப்பெற்று, வெளிவந்து நாளடைவிலே படிக்கவிரும்பினவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பெற்று, முழுதுஞ் செலவாகி விட்டபடியால் இப்பாட்டுடைத்தலைவர்களாகிய ஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகளின் சேஷ்ட பௌத்திரராகிய மெ. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள் இதனை மேலும் அச்சிடவேண்டுமென்று விரும்பிய நோக்கி, இரண்டாமுறையும் அவ்வாறு செய்யப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் பௌத்திருமாரரும்
இந்நூலாசிரியர் மாணக்கருளொருவருமாகிய

அள. ராம.

திருநாவுக்கரசு செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்மாது கலைமாது புகழ்மாது மெய்ஞ்ஞான புனிதமாது
முன்மாதர் நிறைந்துறைய முறையுறநிற்பல் லேமையைக்கடவா முனிவர் கோ
என்னாளா விராமகவென் றெந்தைமெய் யப்பசுவாமியின் றருட் கேய்ந்
நன்மாலைப் பிறப்பந் தந்தாதி சிறந்துடனயப்பச் செய்தான்.

தென்னாட்டுச் செருக்கோட்டி நகரிற் கல்விநலஞ் சிறப்ப வாழ்வோன்
தன்னைமா வாசிர் நலத் திராமனு தப்பெரியோ னயந்து பெற்ற
தன்மைமிகு வேலருணான் மிக்கோர் பாராட்டியெனுந் தனிப்போர் பூண்
பொன்னகர் சேர் கோவிலினன் மெய்ஞ்ஞானத் திறம் புணர்ந்தும் புனி

என்றென்றுநிற் றறிவோர்க் கெளிதாப் பலநூல்களிசைத்தன் பே
நன்பாற்று மேற்பற்றிம் படியோதி மெய்ப்புரியு ஞான நிலான்செம்
பொன்போன்ற சடைக்கொன்றைப் புதுமாலை யணிபரமன் பூம்பா
லன்பார்ந்த கனிமனத்தான் சொக்கலிங்க தேசிகன் மெய் யறிவன்

கணபதி துணை.

ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகள்

சரித்திர சங்கிரகம்.

ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகள், பாண்டி நாட்டிலே புராதன சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்றாயதும், மதுப்பிரியமுனிவர் முதலிய ஆன்றோர்கள் பூசித்துப்பேறுபெற்ற சிறப்புடையதுமான கோயிலூரென்னும் சமிவனாரணியமென்பதன் கீழ்த்திசையிலுள்ள காரைக்குடியிலே, தனவைசியர் குலத்திலே இளையாற்றங்குடிக் கோயிற் கட்டளைச் சேர்ந்த வர்த்தகரிலே, மெய்யப்பசெட்டியாரென்னும் புண்ணியசீலர்க்குப் பக்கலிற் புரிந்துவந்த பெருந்தவத்தாலே ... உதித்தருளி வளர்ந்துவந்தார்கள்.

இவர்கள், பாலியப் பருவத்தே, 'விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்' என்பதற்கிணங்க, இளமை தொடங்கியே ... பலவகைப் புண்ணியகருமங்களிற் ... இவர்கள் ... சத்சங்கங்களைப் பலகாலும் ... சிவபூஜை ஒழுகி வருவாராயினார்கள்.

இவ்வாறு பூர்வ புண்ணியத்தின்மேற் சிலகாலம் ... கொண்டு அறிவுடையதோன்று, அக்காலத்தில் ... தனவைசிய நகரத்தில் வந்து வசித்துத், துறவிலும் நல்லொழுக்கங்களிலும் பிரசித்திபெற்றுக் கோயிலூரிலிருந்த துறவுசுவாமிகளிடத்து விளங்கிய குணங்களைக்கண்டு பிரீதியுடையர்களாய், அவர்களிடத்திற் பற்றுறவு நூல்களைப்பயின்றுவந்தார்கள். அந்நாளில் இடைஇடையே சிதம்பராதி சிவக்ஷேத்திர யாத்திரைசெய்து சிலநாளங்கங்கே வசித்து, சமுசார துக்க நிவர்த்தியிற் பேராசையுடையர்களாய்ச் சிவகைங்கரியஞ் செய்துவந்தார்கள்.

இவர்களுக்கு, அந்நாளிற் சிலகாலம் ஒரு வயிற்றுநோயிருந்தது. அக்காலத்திலே பாண்டிநாட்டுச் சிவக்ஷேத்திர யாத்திரைசெய்யக்கருதி முதலில் துவாதசாந்த புரமாகிய மதுராபுரிக்குவந்து, பொற்றாமரையிலே ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேச தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு சிலநாளங்கிருந்தார்கள். அப்போது வயிற்றுநோய் சாந்தமானதுதெரிந்து, இத்தலத்திலே நமக்குத்திருவருள் துணைசெய்யுமென்று பொதுவகையான் மதித்துக்கொண்டு, தாம்கருதி வந்தபடி ஏனையசிவஸ்தலங்களுக்குஞ் செல்லுங்கால், வயிற்றுநோய் மீளவும்வந்தது. வரினும் உத்தேசித்தபடி அத்தலங்களைத்தெரிசித்துக்கொண்டுமீட்டும் மதுரைக்குவந்தார்கள். வந்தவுடன் அவ்வயிற்றுநோய் சாந்தமாயது. அது நோக்கி அம்மதுராபுரியில் மேலுஞ்சிலநாள் வசிக்குங்கருத்துடையவர்களாயிருந்தும், உடன்வந்த நண்பர்கள் கருத்துக்கிணங்கி அம்மதுராபுரியினின்றும் ஒருவாறுகச்சென்று கோயிலூரையடைந்தார்கள்.

அப்போது இடையிலே சாந்தமான வயிற்றுநோய் முன்போலவர, அதுகண்டு இஃதென்னையோ வென்றலோசித்து, இவ்வயிற்றுநோய்க்குத்தான், அநாதிதொடுத்துத் தொடர்ந்துவந்த பிறவிநோய்க்குத்தான், பரம அவுழ்தம், துவாதசாந்தபுரமாகிய மதுராபுரிவாசமேயென்று துணிந்து, பசுவைநோக்கிய கன்றுபோல மதுராபுரியைநோக்கி அளவுகடந்த அன்பும் ஆராமையும் பொருந்தக்கண்ணீரும் கம்பலையுமுடையவர்களாய் "எம்பிரானெனையென்று" கொளுங்கொலோ என்னும் வேண்டுகோளுடையர்களாய்ச் சென்று மதுராபுரிக்கு வந்துபொற்றாமரை ஸ்நானஞ்செய்து சித்திவிநாயக ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுர தெரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்தார்கள். திருவருளினாலே வயிற்றுநோய் முற்றும் நீங்கிவிட்டது. அதனாலும், முன்னுள்ள அதிவிருப்பத்தாலும், சீவ பரியந்தம் இம்மதுராபுரியெல்லையைவிட்டுநீங்குவதில்லையென்று உறுதியான விரதமேற்கொண்டு, குடும்பப்பற்று முற்றும்நீக்கிச்சிவதீக்ஷாதி சிவசமஸ்காரமுற்றும்பெற்று அம்மதுராபுரி நிவாசராய் வீற்றிருந்தருளினார்கள்.

அப்படி வசித்துவருங் காலமுழுதுந் தினந்தோறும் பொற்றா

கரையிலும்* புறத்தொட்டித் தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து, ஜெபதபதியானபூசாதி சிவநியமங்களை முடித்துக்கொண்டு, திருவனந்தல் முதலிய ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேச பூசாகாலங்களெல்லாந் தவறாது தரிசித்து, உச்சிக்காலத்துக்கு முன் மீட்டும் அத்தீர்த்த ஸ்நானஞ்செய்து, உச்சிக்கால தரிசனமுஞ்செய்தலும், இதற்கிடையே அநேகபிரதக்ஷிண நமஸ்கார பாராயணாதிகள் செய்தலும், பின்பு அபராந்ந காலத்தில் ஒருவேளைபுசித்தலும், போசனானந்தரம் பொற்றாமரை ஸ்நானஞ்செய்து, நியமாநுஷ்டான பரர்களாய்த் திருமாலைத்திருப்பணி செய்தலும், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரசிரவணாதிகள்புரிதலும், அர்த்தசாமபூஜா காலத்திற்றவறாது தரிசித்தலும், சொக்கநாதஸ்வாமி சுவர்ணரத்தினமயமான சிவிகையூர்ந்து எழுந்தருளுந் திருக்கோலந் தெரிசித்துங் கொண்டுசென்று மீனாக்ஷியம்மையாராலயத்தையடைந்து திருப்பள்ளியறைப் பூஜாதரிசனஞ்செய்தலும், அதுபரிபூர்த்தியானபின் புறம்போந்து ஆடிவீதி பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சென்று நிராகாரசீலர்களாய்த் திருமடத்திற் பூமியிற் சயனித்தலுமாகிய நித்திய நியமங்களை மேற்கொண்டு இந்நியமங்களில் ஒன்றேனும் ஒருசிறிதேனும் ஒருதினமேனும் ஒருகாலமேனும் தவறாது திருவருளுடனின்றுசெலுத்த உள்ளக்கிளர்ச்சியோடு நடத்திவந்தார்கள்.

இப்படி வருங்காலத்திலே, சுவாமிகள் சிவாலயத்திருப்பணிசெய்து பெரும்பேறடைதற்குரிய பெருந்தவம் பூர்வஞ்செய்துள்ள. அமராவதிபுத்தூர் வயி. நா. க.ராம. வகையினரைப்பற்பல திருப்பணியிற் புகுத்தியுய்விக்கத் திருவுளங்கொண்டு, முதலில்-புஷ்பத்திருப்பணியிற் றொடங்குவித்து, அதனைத் தாங்களேவகித்து நடத்திவந்தார்கள். அத்திருப்பணி நடந்துவரவர அவர்களுக்குப் பொருளபிவிருத்தி முதலிய லாபகரங்கள் மிகுந்துவந்தன.

அதன்பின், ஸ்ரீ மீனாக்ஷியம்பாகோயில் முதற்பிரகாரத்து வடக்குத்திருமதில் மிகப்பழுதாயிருந்ததைநோக்கி அம்மட்டிலதனைச் சீர்ணோத்தாரணஞ் செய்விக்கலாமென்று மிகவெகுவாகச் சொல்லியினை

---

* இப்புறத்தொட்டித்தீர்த்தஸ்நானம் ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுரர் மகாபா[illegible]க்கு ஆஞ்ஞாபித்த முறைமையை அனுசரித்து மேற்கொண்டது;

க்கி அத்திருப்பணியிற் றொடங்குவித்தார்கள். அவர்களும், நமது சுவாமிகள் சொல்வனவெல்லாம், உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியவிசிஷ்டமாவதொன்றோ, பொருள்விருத்திமுதலிய இம்மைப்பயன்களைத் தருதலும் நேரேதெரிகின்றோம் என்றெழுகின்ற வுள்ளக்கிளர்ச்சியால், சுவாமிகள் சொல்வதைச்செய்வதில் அதிப்பிரியர்களாய் அத்திருமதிற்றிருப்பணியைப் பூர்த்திசெய்தார்கள். அப்போதும் பொருள்விருத்திமுதலிய பற்பல நலங்கள் மேலுமேலும் கைகூடிவந்தன. அதனாலவர்கள் மனவூக்கந்தெரிந்து அம்முதற்பிரகாரத்தளவரிசை இரண்டாம்பிரகாரத் தளவரிசை திருப்பள்ளியறை முழுதும் சொர்ணமயமாக்குதல் முதலிய திருப்பணிகள் செய்வித்தார்கள்.

அவைகள் பூர்த்தியானவுடன், அம்முதற் பிரகாரத்திருமதிலில் கல்வியறிவில்லாரும் காட்சி மாத்திரத்திற் கண்டுணரவும், கற்றவர்களும் இவை கேள்விப்பொருளைக் காட்சியளவையில் அநுபவமாகக் காட்டும் எடுத்துக்காட்டென்றுகொண்டாடவும், பெரியபுராணத்தை அநுசரித்து உண்மை நாயன்மார்களது நாமரூப சரித்திர விசேடங்களைச்சித்திர வரிசைகளாகத் தமது திருக்கரத்தாற் குறித்துக்கொடுத்து எழுதுவித்தார்கள்.

அதன்பின்பு, சுவாமிகோயில் முதற்பிரகாரத் திருமதில் பெலமாயிருந்தாலும், மண்டபங்கள் மிகப்பழுதாயும் பலமுடுக்குகளாயும் பிரகாரம்வருவதற்கு முட்டுப்பாடாயுமிருந்தமையால் அவைமுழுதும் பிரித்துப் புதிதாகப்பிரகாரம் நேராய்வரும்படி ஒழுங்குபெறச் செய்து அத்தெற்குத்திருமாளிகைப் பத்தியில் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யக்கருதி, அந்நாயன்மார்களிற் சில மூர்த்திகளில்லாமலும், உள்ளமூர்த்திகளுக்கும் பூசைமுதலியன இல்லாமலும், இரண்டாம்பிரகாரத்து நிருதிமூலையில் கவனிக்கப்படாமலிருப்பதைக்கண்டு திருவுள்ளம்வருந்தி, அம்மூர்த்திகளுடன் மேலும்வேண்டிய மூர்த்திகளைச்சிற்ப முறைப்படி செய்வித்துப் பூர்த்தியாக்கி, மேற்கருதியபடி அத்திருமாளிகைப்பத்தியிற்சிற்பவர்க்க முறைப்படி பீடமமைத்து, அதன்மேல் அவ்வுண்மை நாயன்மார்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்வித்து, ஈசுரவருஷம் தைமீ நடந்த ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசுரமஹா

கும்பாபிஷேகத்துடன் கும்பாபிஷேகஞ் செய்வித்து, நித்திய பூசையும் அந்நாயன்மார்கள் திருநட்சத்திரந்தோறும் விசேஷபூசையும் நடந்திவரச்செய்தார்கள்.

அதன்மேல், சொர்ண ரத்தின ரசிதாதிகளால் ரிஷப கைலாச நந்தியாதிவாகனங்களும், முத்துக்கவச கிரீடகங்கண குண்டலகோளகாதிய திருவாபரணங்களும், இன்னும்பற்பல இன்றியமையாதனவைகளும் செய்வித்தார்கள்.

அதன்மேல், சுவாமி சந்நிதியிலுள்ள பெரியகிழைக்கோபுரம் பழுதாயிருப்பதைக்கண்டு, அதனாலபாயம் வருமென்றுகருதி கவர்னமெண்டார் அந்தமட்டிற் சித்திரைவீதியிற் சனங்கள் செல்லாமலடைத்துவைத்ததுமன்றி, அக்கோபுரத்தையும் இடித்துவிடுவதாகக்குறித்திருந்தசமயம், அக்கோபுரத்திலுள்ளேறிப்பார்க்கப்பயந்து எல்லோரும் ஒதுங்குவதுதெரிந்தும், நமது சுவாமிகள் திருவருளைத்துணையாகத்துணிந்து, அதனுள்ளேறி எங்கும்பார்த்து இதைபலப்படுத்தலாமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து வயி. ராக. ராம. நாகப்பசெட்டியாரவர்கள் வேங்கடாசலச் செட்டியாரவர்கள் இருவரிடத்தும், இக்கோபுரத்தை இடிக்கவிடாமல் பாதுகாத்தற்கோர் உபாயம் உண்டு, அதற்கான செலவுதொகையும் சுருக்கமாகச்செய்யலாம், அஃதாவது ஒன்பதுநிலையுள்ள இக்கோபுரத்தினது அடிநிலையாத்திரம் முற்பக்கம்பிற்பக்கத்திலுள்ள நாலுதுவார பாலகர்களையும், அந்த வரிசையிலுள்ள மற்றுஞ்சுவர்களையும் தெளிவாகச்செய்து வர்ணம் வைத்துவிட்டால், யாருக்கும் இடிக்க மனந்துணியாதென்று இதமாகவும் பொருத்தமாகவும் எடுத்துச்சொல்லி, அச்சொல் நயத்தினாலேயே அவ்விருவரும் அதற்குடன்பாடு செய்யக்கண்டு, குறித்தபடியே அதிசீக்கிரம் செய்வித்துக்காட்டிய அளவில், அவ்விருவருமிக மகிழ்ந்து, அக்கோபுரமுழுதும் அவ்வாறுசெய்ய மிகப்பெருந்தொகை செல்லக்கூடியதாயிருந்தும், இவ்விதமே இக்கோபுரமுழுதுஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்று அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறேஒன்பது நிலையும் பரிபூர்த்திசெய்வித்து மேலும், அம்பாசந்நிதிக் கிழைக்கோபுரம் தெற்கு மேற்கு வடக்குக்கோபுரங்களையும் பலப்படுத்தி அவ்வாறே செய்வித்து நிறைவேற்றினார்கள்.

இத்திருப்பணிகள் நிகழுங்காலமெல்லாம் நமது சுவாமிகள் நித்
தியநியமமாக மேற்கொண்ட சுவர்ணபத்மினி ஸ்நானுஷ்டானுடான செப
தபதியான பூஜாதிகள் அவ்வக்காலவேளையிலே கடவாதுபுரிந்து, திருவ
னந்தல் முதலிய காலங்கடோறும் ஸ்ரீமீனுக்ஷிசுந்தரேசசிவதெரிசனு
இசெய்துவருகின்ற அக்காலங்களினிடையிடையே, கோபுரங்களிலே
சிற்பர்கள் செய்துவருஞ் சுதாவிக்கிரகாதிகளைத் தங்கள் திருக்க
ரத்தாற் றிருத்திக்காட்டி அவ்வாறுசெய்வித்தலும், அங்கங்கே சிவ
பரத்துவ விளக்கமாகச் சிவாகமாதிகளிலுள்ள சிவசம்பந்தமான மூர்
த்திகளைத் தாங்களே குறித்துக்கொடுத்து இன்னவிடத்து இன்னவி
க்கிரகங்களைச் செய்கவென ஆக்ஞாபித்துப் பின்னரும் நேரிற்பார்த்
துத் திருத்தஞ்செய்தலும், பொற்றாமரையைச்சார்ந்த வடக்குத்திரு
மதிலில் ஆரம்பித்து அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் சரித்திரங்க
ளை, அப்புராணத்துக்கு இஃதோர் சாட்சிப்புலனு முறையென்று அறி
ஞரெலாம் வியப்பச்சித்திரரூபமாக எழுதுவித்து, யாவரும் அக்கா
லத்துநடந்த அத்திருவிளையாடல்களை இக்காலத்து நேரிற்காணப்பெ
ற்றேமென்று மகிழச்செய்தலும், தங்களது அரும்பெருமைமையைதெ
ரிந்து தங்களைத் தரிசிக்கப்பெறுதலே பெரும்பேறென்று வந்துவண
ங்கும் உத்தமபத்தர்களுக்குச் சிவசாஸ்திரோபதேசஞ்செய்து, கற்ற
தனலாயபயன் வாலறிவனுகிய சிவன்நற்றுடொழலே யென்றுண்மை
விளக்கி, அதனை இறுகப்பற்றி நிற்கச்செய்தலும், "தாம் பிரமங்கண்
டவர்போற் றம்மைக்கண்டாங்கதுவே, நாம்பிரமமென்பவர் பானண்
ணுதே" என்பதுமுதலிய உண்மைநூல்களை யெடுத்துவிளக்கி நாம்பி
ரமமென்னும் மாயாவாதமுதலிய அந்நியசமயங்களிற் புகுதாமல்வில
கச்செய்தலும், அத்தகை உத்தமபத்தருள்ளே பெருஞ்செல்வர்களா
யுள்ளாரைக்கொண்டு திருநந்தனவனமுதலிய திருப்பணி செய்வித்த
லுமாகிய இவைபோலின்னும் பற்பல சிவகைங்கரியங்களையே செய்து
வந்தார்கள்.

இத்தகைய சிவபுண்ணிய மெல்லாஞ்செய்து முற்றினவர்களுக்
கே உண்மை நாயன்மார்க்கு ஒப்புயர்வில்லாத் இப்பிரியகைங்கர்யமாகிய
உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியங் கைகூடுமென்னு முண்மையினுக்கு
ஏதுக, "உத்தமச்சிவபத்தரிற் பெரிதுத்தமர்களாய்ச் சைவப்பிரபுருல

சிரேஷ்டர்களாயுள்ள தேவகோட்டை மெ. வகையார் வயி. நாக. ராம. வகையார், மற்றும் அன்பர்களாகிய எல்லாருக்குந் தமது திருவுள்ளக் கருத்துத்தெரிவித்து அவர்யாவருங்கொடுத்த பெருமபொருள்கொண்டு ஸ்ரீமீனாக்ஷியம்மையார் சந்நிதிவீதியிலே குருபூசை மடாலயம் செய்வித்து அதில் வெகுதான்யஸு தைமீ ஆத்திலே கண்ணப்பநாயனார் குருபூஜா விசேஷ சுபதினத்திலே, முன்னரே சிற்பவிதிப்படி தங்களாற் செய்விக்கப்பெற்ற உண்மைநாயன்மார் திருவுருவத்திருப்படம் பிரதிஷ்டை செய்வித்து நித்தியபூசையும் கண்ணப்பநாயனார் குருபூசைமுதலாக நைமித்திக விசேஷ குருபூசை முதலியனவும் நடத்தி, இவைகள் எப்போதும் நடந்துவருதற்குரிய மூலதனப் பெருக்கமும் நிறைத்துவைத்து, இத்தகைய உத்தமோத்தம சிவபுண்ணியப் பிரதிஷ்டாபகர்களும் பரிபாலகர்களுமாகிச் சைவசித்தாந்த சன்மார்க்க சற்சனசேவ்யர்களாய் வீற்றிருந்தருளினார்கள்.

இந்தப்பிரகாரம் ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் மதுராபுரியினெல்லைகடவாது வீற்றிருந்தருளித் தமது காலமுழுவதும் மனம் வாக்குக்காயங்கள் மூன்றினாலும் சிவகைங்கர்யம் செய்தமர்ந்த சிவநியமச்சிறப்பினாலும் நிர்மலாந்தக்கரண விசேஷ நிரந்தர சிவத்தியான ஞானயோக சீலத்தினாலும், தங்கள்காலமுழுதும் சிவவிஷயமாகவே செலுத்திவந்தார்கள்.

இவ்வாறு ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் முப்பத்தைந்துவருஷகாலம் சிவானுபூதிப்பெருஞ்செல்வர்களாய் நம்மனோர்க்கெல்லாம் சிவநியம நிதரிசன பூதர்களாய் இம்மதுராபுரியெல்லை கடவாது வீற்றிருந்தருளிக்கலியப்தம் சகூஅ௪ பார்த்திபஸு மாசிமீ ௧௫வ சோமவாரம் துவாதசிதிதி திருவாதிரை நட்சத்திரம் மிதுனலக்கினம் கூடிய சுபதினத்திலே அகண்டாகார சச்சிதானந்த சொரூப ஸ்ரீமீனாக்ஷிசுந்தரேசரர் திருவடி நிழலிற் கலந்தருளினார்கள்.

இவர்களாற் செய்யப்பெற்ற திருமாலைத்திருப்பணி நியமமும், உண்மை நாயன்மார் குருபூசை நியமமும், திருநந்தனவனத்திருப்பணிமுதலிய பலவகைத் திருப்பணிகளும் மதுரைத் திருப்பணியாள

ராகிய வயி.நாக.ராம. வகையாராலும் ராம. மெ. வகையாராலும்நடை பெற்று வருகின்றன.

இவர்களாற் சைவசமயத்தில் சத்தியபுத்தியும் சிவபத்தியும் திராவிடவேத பாராயண சிவபூசாதி சிவநியமமும் சிவசாஸ்திரப்பிரக்ஞையும் பெற்றுச்சீடர்களாகும் பெருந்தவம் வாய்ந்தோர் நம்மனோர் பலர்.

நம்மையெல்லாம் தங்கள் சீடர்களாக ஒப்புக்கொண்டு நம்மையுய்ப்படுத்திய நமது குருமூர்த்திகள் ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகளாதலால் குருவைத்துதித்தல் உத்தம சிவபுண்ணியமென்பது பெரியோர்கள் ஆணையாதலால் குருஸ்துதி ரூபமாகிய ஸ்ரீமெய்யப்ப சுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி யென்னும் இந்நூலை அறிவிற்சிறியனாகிய தமியேன் குருப்பிரசாத சித்தியின் பொருட்டுச்செய்தேன்.

ஸ்ரீமெய்யப்பசுவாமிகள் சரித்திர சங்கிரகம்

3990

உ

கணபதி துணை

மெய்யப்ப சுவாமிகள்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

ஓங்கருவா யுருவாகி யுருவருவா யுவைகடந்த வொருத்தன் கூடற்
றேங்கருவாய் பொற்கமலந் தேரிரவி பலகாட்டுந் தெய்வ வாவிப்
பாங்கருவா முகத்தனருட் சித்திவிநா யகற்பணிந்து பரமா னந்த
நீங்கருவாழ் வருள்வாய்மைக் குருமணிக்கிவ் வந்தாதி நிகழ்த்து வேனால்.

நூல்.

மணியமர்பூந் திருமார்பன் முதலோர்க் கெட்டா வானவனை யாரறிந்தவ் வழிநின் றேத்துந், திணியரோமக் கியலாவென் றசாவு மும்மைத் திறன்மலத்தெம் மவர்க்கருளுஞ் செயலை மேவிக், கணியமர்பூம் பொழின்மதுரா புரியிற் பாலக் கனல்விழியு மணிமிடறுங் கரந்திட் டெம்போ, லணியமர வெழுந்தருண்மெய் யப்பநின்றாட் கன்பொருவா வின்பநிலை யருளுவாயே. (க)

அருமைமணி வரந்தெரிந்தோர் சுத்த தானத் தமைத்தருச்சித் ததன்பயனை யடையு மாபோ, லொருமையுறப் பன்னாட்செய் தவத்தினாலே யுனையிம்பர் வரப்பெற்ற வுலக மாது, தருமையுறு காரைநகரினுந்து வாத சாந்ததலத் தெஞ்ஞான்றுந் தகைந்து கொண்டே, பெருமையுறப் பெற்றுண்மெய் யப்ப நாயேன் பெறலரிய தவமில்வழிப் பெறுத லென்னே. (உ)

பெறுங்கசப்பி தென்பதினு முண்டு வாந்தி யெயினெவருங் கொள்ளாரென் பெற்றி நோக்கி, வறுங்கொடுமா யாவாத மதமுன்புக்கு மற்றதனை நீத்தருஞ்சைவத்திற் சார்ந்து, தெறும்பவந்தீர்த் தரு

ருநெறி சைவமென்றே தேற்றிடவு மெய்க்குரவ தெளியார் சில்லோர்,
ருறுந்தகையர் நெறிப்புகுதா ருலகத்தா ரந்தோ வூழ்செய்குறை யன்றி
யருட் குறையொன் றுண்டோ. (௩)

ஓதருமுன் மணிமேலாந் துவாத சாந்த வொண்டலமே நமக்கெ
ன்று முரிய தான, மீதொருவே மென்பதனை யால வாயி னெல்லைகட
வேமெனக்கொண் டியாங்க டேற, மாதொருபாற் சவுந்தரநா யகர்தம்
மால வாய்நின் றுபா ரகஞ்சிரிக்கு மகிழ்ந்து செல்லும், போதொருவா
தெல்லையள வுடன்போய் மீண்டு பொற்கூட லமர்ந்தருண்மெய்ப் பு
னித போற்றி. (௪)

புனைந்தகழு மணிப்பூணொன் றறிவி லாமண் புழுதிவினை யாடும
ழப் பொலங்கை யுற்றான், முனைந்தவினை யாட்டொழிந்தங் கதனைப்
பேணி முதமடையு மோரவதுபோன் முரட்பவஞ்சத், தினைந்தமை
யு மாயிருளும் பிரித்துநோக்கா திருளையாய்க் கிடக்குமெமக் கிரங்கி
யெம்போ, னனைந்தருளால் வந்தருண்மெய் யப்ப நின்று ணவியுமல
வலிதொலைப்பா னயந்தி லேமால். (௫)

நவையகன்று விதித்தபடி புனித வன்பா னுடிபெருந் தவரிதய
நளினத் தும்பர்ச், சுவைபெறுந் தண் கருணைமது வொழுக மேவிச்
சுத்தாத்து விதபோக மருளுநந் தோன்றல், பவமுழுந்து தவமிழந்த
பதிதன் காமப் பாழ்ங்குழியி னிடைவீழ்ந்த பதக னேனுந், தவர்பு
கழ்மெய் யப்பவிறை நீயே யானின் றுட்கமலக் கடியனரு டந்தாள்
வாயே. (௬)

தந்தையர்தாய் போயினூர் தந்தை தாயார் தந்தையருந் தவ்வை
யரு மென்று சாற்றி, முந்தைமறைப் பொருள்கோது முணிந்து தே
ற்று மூவருண் மொழிப்படியே முறையால் வந்த, தந்தையெலா ம
ந்த்துயர்கித் தியமாந் தாதை சங்கரனே யென்பதற்கோர் சான்ற தா
கப், பந்தமொழித் துயர்வீடு தரும்பேர் பூண்ட பரமகுர வணப்பணி
நெந்தம் பரிவு தீர்ப்பாம. (௭)

பரிவொடுவை கறையினிற்பொன் கமல வாவி படிந்துரிய நியதி
முற்றிப் பைம்பொற் கோயிற், றிருவனந்தன் முதற்காலந் தோறுஞ்
சென்று தெரிசனஞ்செய் தெண்ணில்வலஞ் செய்து போற்றி; யுரிய

செப தியானபூசாதி மேலு மலகின்மலர் தொடுத்தலின்ன வவனி தேர்ந்து, அரிசறச்செய் துயச்செயுமெய் யப்பனெம்மான் றுணைப்ப தங்கள் பரவிவினை தொலைப்பா மன்றே. (அ)

தொல்லைவினைப பவமுடற்ற நைந்து வாடித் துன்புறுமன் பினி யாய துட்ட னேனறு, நல்லருளோ யுருவாமெய் யப்ப வாழ்வே நலமி லியென் றிகழாது நயந்தாட் கொண்டால், வல்லறிஞர் பழுதுரைப்ப வழக்கொன் றிலலை மாற்சார சம்பந்த வழக்கி தன்றோ, வில்லமெனு விரவாமு னீத ருனே யெழிற்கொடைஞர் தொழிற்கழகா மெங்கள் கோவே. (௯)

கோவமருங் கருணைமது வொழுகுஞ் செய்ய குளிர்கமலத் தாம்பல்விரி கோலம் போல, வாவன்மிக வருட்டிருவாய் மலர்ந்து வாவென் றழைத்தருளித் திருத்தொண்டர் புராண மாதி, மேவருணூ லரும்பொருள்கள் விரித்தா யெநதாய் விமலமணி வாக்கடிகள் விளக்கும் வாய்மைப், பாவழங்கு கின்றுயென் பதன்மூற் பாதிப் பயன்பெற் றேறன் பிற்பயன்மேற் பாலிப் பாயே. (௧0)

வேறு.

பாயவா ரிதியிற் கொடுவிட முதித்துப் பண்ணவர்க் கிடர்புரிந் தெனஙின், றாயசந் நிதியிற் றென்டரோ டணைந்த தோமறு தவத்தினே னகத்துத், தீயவெங் காம விடமுதித் தறிவைத் தின்றெழு கின்றதா லுண்மை,நாயக வதனை யொழித்தரு ளேனக்க நல்கியெற் புரப்பதென்ஞான்றே. (௧௧)

ஞாலதின் புகழே யாகவென் றமுத ஞானபோ னகருரைத் துயிர்கட், கேலுமப் பாதந் திரஞ்சுதந் திரனம் மீசனவ் வீசனே யிறைநாஞ், சாலுமன் னடிமை யெனத் தெளித்திடவுஞ் சாற்றலென் சழக்கர் தாம்பிரம, மாலமார் களத்தைக் களம்புரிந் தமர்மெய் யப்பனே யொப்பிலா வமுதே. (௧௨)

தேவெனப் பிறந்து பிறந்துழ லரியைத் திசைமுகன் முதலசிவ்வையான், மேவிடா துண்மைத் தேவதே மலர்த்தாள் விழைந்துமெய்க் கதிபெறற் குரிய, காவதோர் சுத்தாத் துவிதநன் னெறியே யவ

லினை னடைந்திடப் பணித்தாய், தாவிலா வருளா லுருவுகொண் டருண் மெய்த்தாதையே தமியனேன் றரமோ. (௧௩)

தத்துவ மசிமா வாக்கியப் பொருளை தந்திட முப்பொருளுண் மை, சத்துவர் வீண ரொன்றென வதனைக் கனவிலுங் கருதிட லஃ தான், நித்தனை யிலர்பா லணுகினு மருர்மூற் றெய்திடு மெய்தலென் றிசைத்த, சத்திய பிதாவின் றிருவடிக் கமலந் தமியனேன் றலைக்க ணி யாமால். (௧௪)

அணியதா வறிவு மடக்கமும் பொறையு மைம்புல னெறிச் செ லா மனமுந், தணியபத் திமையுஞ் சிவார்ச்சனைச் செயலுஞ் சிவாக மா திபசிவ நூல்கள், கணியமை நெல்லிக் கனியினேர் துள்ளங் கச டறத் தெளிதலும் விளைந்தேன், றணியபூம் பொழில்சூழ் கூடலின் ற் றிருக்குஞ் சத்தியத் தந்தையாங் கருளாய். (௧௫)

அருளினு கரமே யிருண்மலக் கிழங்கை யகழ்ந்தவ ரருந்துமா ரமுதே, தெருளகத் தறிவாந் திரியிடை நேயஞ் செறிந்திடத் திகழு மெச் சுடரே, பொருள்விரித் தருணூல் வரையறுத் துணர்த்தும் பு னிதமெய்த் தாதையே நின்பாற், கருளகத் தொழிந்தாங் கொளியுற ப் பரவிக் கையடை புகுந்தனன் கடையேன். (௧௬)

கடைப்படு பிறவி பற்பல பரித்துக் கழிந்தபின் பெற்றமா னுட மீ, திடைப்பல துயர்நீங் கெல்லையுந் தெரியா விந்தநின் னடியெவன புரிந்து, னுடைப்பத மடைதற் கெம்பதுய்த் துணரா துழன்றன னிம் மனை வாழ்விற், றடைப்படி லெவனோ வுய்குவன் றுவாத சாந்தமா தலத்துமெய்த் தனியே. (௧௭)

தனியர சமர்ந்து புரிதலு மயன்மால் சசியிறை பதங்களு மொ ருவாத், துனியவா மதனாற் சுகமென நாடித் தூண்டில்வாய்ச் சலசர மாகேன், கனியுமன் புடையார் நின்னடித் தொண்டர் கழகஞ்சேர்ந் தவர்பணி யேவற், கினியனு மொழுகு மதனையே யருண்மெய் யப்ப னே யெனக்கினி யாளே. (௧௮)

எனக்கெனச் செயல்வே றில்லைநின் செயலே யாவையு மன்னன மாக, வெனக்கெனச் செயுநா னெனலது விபமா விரும்புவிப் பிறந்து

ழல் லின்றேன், கனக்குழா மெனவா குஜிப்புகை நோக்கிக் களிமயி
லகவிடக் குவளை, வனக்கணைக் குணர்ந்தாங் கிதழிபொன் சொரியு
மதுரைவீற் றிருக்குமெய் மணியே. (௧௯)

மணியினி லொளியின் மறைந்தெம தகத்தே மன்னிவீற் றிருப்
பவுங் கழுவி, மணியினி லொளிகாண் மரபினுள் ளன்பாம் வளர்கடை
கோலியைத் தறிவாந், திணிகயி றதனாற் கடைந்துகாண் கிலலாச் சி
றுவரேம் பருவமோர்ந் தெமர்போற், றணிவில்பே ரருளாற் போந்த
னை யான்மெய்த் தாதையாங் கருள்வதுன் பரமே. (௨0)

வேறு.

பரவிடா ரடிமை தாமாப் பசுபதி தமக்கு மேலா
யொருவனுண் டென்று ரத்து விதபதத் துண்மை நோக்கார்
கரிசர்நாம் பிரம மென்றே கழறுவ ரிவர்தம் பாவ
மிரியுமோ வாலவாய்மெய் யப்பவெம் மிறைவ னேயோ. (௨௧)

இறைவனீ யடிமை யாங்க ளென்பதற் கைய மின்று
லறைவதெ னெம்மை முற்று மளிப்பதுன் கடனு மன்றே
யிறையுன தடித்தொண் டாற்றி யிருப்பதெங் கடனே யாக
வறைபுனற் கூடல் வாழ்மெய் யப்பனே யருள்செய் வாயே (௨௨)

வாயில்சேர் மனத்தர்க் கொண்ணு மணியினை யால வாயெந்
தாயினு மினியான் றன்னைச் சத்திய பிதாவை நாளுந்
தூயமா மலரிட் டேத்தித் தொழுமடி யவர்க டம்மைத்
தீயசூழ் வினைவந் தென்னே செய்திடக் கடவ தம்மா (௨௩)

அம்மையோ டப்ப னீயென் றனைத்துள சுற்ற மாவார்
தம்மையோர்ந் திழந்து வாழுந் தளிப்பெருந் தொண்ட ரென்று
மெம்மய நீர வெண்ணி யிந்நெறி யொழுக நல்காய்
செம்மையா ரால வாயிற் றிகழுமெய் யப்ப தேவே. (௨௪)

தேவரு முனிவ ராதித் தீரரும் தெரிந்து போற்ற
நாவெழா நினது வாய்மை நலமிலே னுணர்ந்துன் பாத
மேவுற லருமை யான்மெய் யப்பனே வினையி னேன்பா
னீவிழைந் தருடி யால வாயுற்ற நிமல வாழ்வே. (௨௫)

வாழ்வெனக் கிதுவென் றெண்ணி மனைவிதாய் தந்தை மக்கள்
சூழ்தம ரின்னோர் வாஞ்சைச் சுழல்வளிக் கொடியோன் றுகி
மாழ்குவேற் குனது பாத மலர்க்கொரு கொம்பு நல்கி
யாழ்துய ரகற்றி யாண்மெய் யப்பனே யருளின் வைப்பே. (௨௬)

வைகலு மடநல் லார்கண் வலையுறீப் பணைத்த கொங்கை
மொய்களி றெழுந்து தாக்க முதுக்குறை வின்றி மாள்கி
னைகுவ தழகோ கூட னண்ணுமெய் யப்ப னேயர
னுய்குவ தெவனீ வாளா வுற்றிடி னுணர்த்தி டாயே. (௨௭)

உணர்வரும் பொருளே நீக்கண் ணொளித்தெதமர் போல வந்து
பணையுறா சுறங்காக் கூடற் பதியமர்ந் திருந்த பான்மை
யுணர்வுறுச் சகல ரேமை யுய்யக்கொண் டருளா வன்றோ
வணைவுற வருளாய் வாளா வமர்தியா லிஃதென் னேய. (௨௮)

ஐயனே யரசே கூட லரும்பெற லமுதே தோற்றும்
வெய்யநோய் மருந்தே பாச விமுத்தமெய் யறிவா னந்த
மெய்யமெய் யப்ப நாத விழைந்தநிந் தனுகு மாறில்
கையனேன் புலப்பு தீர்ந்துன் கழல்புகக் கருதி டாயோ. (௨௯)

கருதுவார் கருத்தி னூறுங் கழிசுவைத் தெளிய பாகை
முருகுவார் பொழில்சூழ் கூடன் முதுபதி யடைந்து போற்றி
யுருகுவார்க் கமுதை யுண்மை யப்பனை மொப்பி றேனைப்
பருகுவார்க் கலது சென்மப் பசிப்பிணி தொலைய வற்றே. (௩0)

வேறு.

தொலையா வினைசம மலபா கமுறு தொடர்பா ரடியவ ரிடையேகா, நிலையா யருள்புரி தலையே முறையென நினையே லதுகொடு பரவாதுன், னுலையா வருள்வழி கவினர் கொளலென வுனதா ரருள்பெற வெனையாள்வா, யலையார் புனனிறை மதுரா புரியின்மெ ய்யடிகே ளனைவரு மறிவாரே. (௩௧)

அறிவா ரறிவரு மருவோ வுருவமு மலவா யருவுரு வமுமாகா, நெறியா யினையினை யெவ ரென்றுருவமென நிகிலா கமமுறை யுணரா தே, வறிதா குவரிவர் சிறியா ரெனவுனி வவிதா ரருளினெம் வடிவே

யாய், வெறியார் பொழின்மது ரையில்வாழ் வரியமெய் விமலா வரு ளெனன் மிகையாமே. (௬௨)

மிகநீ டியவினை புரியா முனமதன் வினைவா லவனியின் மிசைவா ரா, விகவாழ் வலதருள் பெறுமா றெறியுற விலனு யலைவுறன் முறை யேயோ, வுகவா ரிதியென மடவார் வெருவிவி னுறுமா ளிகையுற வடியாரோ, திகவா வரவொலி மிகுதூ ரியவொலி யெழுமா மதுரை மெ யிறையோனே. (௬௩)

இறைவே றிலெனமி லகமே பிரமமெ னிவர்சா தனமெனவொரு நாலே, லுறுவா னவைகொடு பெறுமா வுளகுறை யுவர்பா லுறலெ வன் முராணுமா, விறைமேவ றவனருள் பெறுவா னவைசெய விருவி மா மலசகி தர்களானமா, நெறியே யிதுவென வறிவா னருளுமெய் நிமலா மதுரையி லுறைவாழ்வே. (௬௪)

உறையார் விழியர்பு னகமா ருடனமெ யுளமா ரழல்படு மெழு காவா, ரறைதே லுகரித ழியனே பரமென வரியா தியர்பசு வென வோரா, வுறையா வழிபடு மிவரோ டேனுறை வொருவா வகைதின மருள்வாயோ,கறைவா யளவிடு மெயிற்சூழ் நகரெலை கடவா தமர்தரு பெருமானே. (௬௫)

பெருவா னகடுற வளரா வமர்பொரு பிறரா னிகழ்துய ரணுகா மே, தருவா னவரிடு மரணு மெனவுனை தருகா மதுகரி மதமோடே, வருமே கவதிவி ணதிவா ணியமுனை வரல்போ லொழுகும துரைவாழ் வோ, னருள்வாய் மையனைமை யுடையான் மலரடி யடைவா ரிரு மையு முடையாரே. (௬௬)

உடையா வவியினர் புரமூ வருமெரி யுறுநா ளழிவிலர் பெருவா ழ்வே, படையா மருவின ரெனவோ ருதிபல பலவா றுழல்வதென் மனமேநா, மிடையா தருள்பவன் மதுரா புரியின னிசைவாய் மைய னைமை முழுதாள்வா, னடைவா யவன்முன மயராய் வழிபடி னதி ரா வருதுயர் பிதிராமே. (௬எ)

பிதிரா டகமென வருமா யையினிடை பெயரா துலகமி தெனு னுமே, முதிரா வறிவர்பி ரமமே முதலென மொழிவா ரதமுரனை

ணவோர்வா, னதிரார் கவியென மறையோ தியகிடை யவையோ தறு
கிளை மிகுவாரோனோர், வெதிரா யிடமொழி மதுரா புரிமரு வியவாய்
மையனரு ளினன் மாதோ. (௩௮)

இனன்மா விழிவழி யுணரா வகையொழு கினதே னிறைதனி
னிறையாளு, னெனவோ துறும்வகை யவிரு வொளிர்தரு மெழிலார்
பொழின்மது ரையில் வாழ்வோ, யனகா நிறைகுண வதுலா வறிவர்
களதிபா வடியமெய் யுணர்வேயா, னுனதா ரருள்பெறி னிவையா
தியதுய ருறுமா வரினும தினிதாமே. (௩௯)

இனியோர் செயற்பிற முயல்வான் விழைவதே னிறவா நலனுற
லெளிதாமீ, துனியாய் மலர்கொடு மதுரா புரியின்மெ யுறுதா தையி
னடி பணிவாய்நீ, கனிவாய் மலர்விக சிதனு யருள்விரி கமலா னன
மொடு கனிவோடே, யினிதா முறுவலொ டெமைவா வெனவரு ளி
யவா சகமுன மறியாயோ. (௪0)

வேறு.

அறிவ தறியே னறிந்தார்த மகத்தும் புகுதே னவர்கூறு
நெறியு மொழுகேன் பொல்லாத நிலையில் வாழ்வை மெய்யென்று
வறிதி னுழல்வேற் கரணுகி வருந்தல சிறுவ வெனவுரைத்தாங்
கறிவை யருளு மெய்த் தாதை யருளின் றகைமை யளக்கவற்றோ ()

அளக்க வரிய தீவினைத்தென் றறைவ தறிந்தும் வறுங்காம
வளக்க ரிடைப்பட் டாயிழையா ரலைப்ப வவர்கட் கொலைவேலும்
பிளக்க விணைத்த தடங்கொங்கைப் பிறங்க ருமு மீதாழ்ந்தத்
துளக்க முறுவேற் கருட்புணையின் றருளா யுண்மைத் தூயோனே ()

தூயா ரமுதே பவக்கோடை தொலையக் கருணை பொழிபுயலே
பாயா வாயி லொருசேரப் பருகற் கினிய பசுந்தேனே
யோயா தருளுந் தூமணியே யுலவாத் திருவே யெனவோதி
மேயார்க் கினிய மெய்த்தாதை யிரைத்தாள் பரவ வினைபோமே. ()

மேனுள் வினையாற் பலபவங்கண் மேவி யுலைந்தேன் பெறற்கரிய
வாறு மகிமை மானுடமீ தரிது வாய்த்து மதனருமை
யானுய்ந் துய்யு நிலைவிரைந்துற் றிறுகப் பிடியா துலைவேனே
னூனூர் பிறவி யொழிந்தின்ப முறுவ தெவன்மெய் யுரவோனே. (௪௪)

உரகப் பருவாய் மண்டூக மொப்பக் கொடிய மடநல்லார்
விரகிற் றுயரு மஃதன்றி மெய்ம்மைக் குரவ ரீளாத
நரகத் துயர்க்கு மிலக்காகி நையக் கடவே னுய்யும்வகை
வரகட் கருணை தாராயேன் மாறாப் பிறவி தீராவே. (௪௫)

தீரத் தெளிந்தோர்க் ககத்திரியிற் றேங்கு மருணைத் தோபத்தறிவே
யாரச் சுடரிட் டருள்புரியு மதனி லறிவு சிறிதுமிலேற்
கீரக் கதலித் தண்டினழ லெரியக் கொளுநூ லெனவருளின்
வீரத் தகையை விளங்கிடுமே மெய்யப் படிகே ளுலகமெலாம். (௪௬)

உலகெ லாமுஞ் சைவநெறி யோங்கப்பொலியத் திருவுளங்கொண்
டிலகு மருளே திருவுருவா யிணையில் வினையேன் போல்வாருங்
குலவு கருணைப் பெருவெள்ளங் குளித்துக் களிக்க வந்தருளும்
பலரும் வணங்கு மெய்த்தாதை பதமே புணையாப் பற்றுமினே. (௪௭)

பற்று நீக்கிப் பலகலைகள் படித்தாய்ந் தறிந்த நித்தமுணர்ந்
துற்று நோக்கி யுண்மையிதென் றுறுதி கோடற் குரணில்லே
னற்ற நோக்கிக் களைகணின்றி யலைவார்க் கருளுந் தொழிலோய்நீ
குற்ற நோக்கா தருளுதிசெங் கூடல் வாழ்மெய்க் குலமணியே. (௪௮)

மணியே யியன்மெய்ச் சங்கமரீஇ வளரு முய்மைத் தமிழ்க்கூடற்
கணியே யருண்மெய் யப்பவடி யடைந்தார்க் கவலைப் படுபிறவிப்
பிணிநோய் தீர்க்கு மவுடதமே யின்று தளிக்கும் பெருநிதியே
பணியே னுனையன் றொருவரையும் பரமா வருட்கண் பாராயே. (௪௯)

பாரா திபர்பேர்ந் தறிவு கெடும படிசாங் கியப தான்புறிலு
நீரா ரிதழி முடியோனை நிலவும் பதியென் றுணர்ந்துள்ளம்
போரா நிலைமை கொண்டன்று பெற்ற நிலைமைக் குறுநெறியின்
வாரா துலைதற் கென்செய்கோ வாய்மைக் கருணை வள்ளாலோ. (௫௦)

வேறு.

வள்ளை வார் குழை மாதர் மயற்படிந்
தள்ள லார்கய மாயனை யாதுநீர்
விள்ள லாதமெய்ப் பேறு விழைதிரேற்
கள்ள மின்றிமெய் யப்பற் கருதுமே. (௫௧)

கரிய கண்ட கபாலகங் காளமாற்
கரிய வீசமா தேவ வரவென
வுரிய நாமத் தளவினி லுண்மைநாந்
தெரிய நல்கினன் மெய்யப்ப தேவனே. (௫௨)

தேனி னேர்மொழி யார்கட் டிளைத்தவர்க்
கூறு மாகி யுடலு முதவிமெய்ஞ்
ஞான மின்றி நடலைப் படிலவ
மான தின்னதே வள்ளன்மெய் யப்பனே. (௫௩)

அப்பி லக்கர மாக்கை யலைபொருள்
புற்பு தத்தினிற் பொன்று மினமையென்
றெய்ப்பில் வைப்பெமை யாளுடை யீசன்மெய்
யப்ப னென்றடை வார்வினை யாசறும். (௫௪)

ஆச றுத்தெமை யாளுமெய் யப்பனைப்
பேசின் மெய்க்கதி பெற்றிட லாம்பல
யோச னைக்கொ டுழிதரு மூமர்கா
ளாசை யிற்கடம் பாடவி யண்மினே. (௫௫)

அண்ணித் தன்ப ரிதயத் தமருமுக்
கண்ணிக் கென்ப கடம்ப வனத்துமெய்
நண்ணித் தொண்டர் குழாத்தி னடுவுறு
மெண்ணித் தொல்வினை பாற்றற் கெழுமினே. (௫௬)

எழுது சித்திர மொத்திரண் டிற்செலாச்
சுழனை யுற்றெலி யோடுபோய்த் தொல்லுருத்
தொழுதி ருத்தற்குத் தாரிய னென்செய்கோ
வழுதி ருப்ப னருடிமெய் யப்பனே. (௫௭)

அப்பி னுக்கர மங்கைய ரட்டல்கண்
டொப்பில் வானர சாதலி னுண்மைத்தே
யுப்பின் றட்டகூ மேற்றுண் டுறைதன்மெய்
யப்ப னாரு ளோட்டம ரப்பெறின். (௫௮)

பெறுவ தொன்றுமெய் யப்பயான் பேழ்கணித்
திறுதி யுற்றுமே வீண்டுறி வீசனே
யிறைவன் மான்முத லோர்பசு வென்றுகொ
ளுறுதி நீங்கா வுணர்வோ டுதித்தலே. (௫௯)

உதவி யோதன முண்பியா வாறுபோ
லிதழி வேணிய னேபர மென்றுண
ரிதய நல்கினை யிந்நெறி நிற்பியா
யதனை யாவர்மெய் யப்ப வருளுவார். (௬0)

வேறு

அருவி னைப்பல பிறவி புக்குழ லவதி யிற்பட வடைதிராற்
செருவி னைப்புரி யிபமு ழக்கொலி செவியு றச்சிகி யகவநேர்
மருமு தக்கமழ் முலைந கைத்திட மலரும் விற்பொலி குமுதம்வாய்
பொருவி லற்புத மதுரை யிற்பொலி புகழ்மெய் யப்பன சரணமே.()

சரவி ழிப்புய னெறிகு ழற்பகு சசிநு தற்கிரி முலையினார்
விரகி னிற்சுட ரழலி டைப்படு மெழுகெ னக்கரை யுளமிதே
யிருமை யிற்பய னுறவெ மக்கரு ளொழிவி லாத்திடு கருணையாய்
வரமெய் யப்பநின் மலர டிக்கணின் வலிய கற்குறழ் மாபெனே. ()

மாபி னிற்பல கலைகள் கற்றுமென் வடிவி லெற்பெழ வகைவிலா
தரிய நற்றவ நிலையி லுற்றுமெ னவனி முற்றவு மழியுநா
ளுரிய வெற்பின மொடுலை வற்றுளி ருமக முற்றெயின் மதுரைவா
யருள்மெய் யப்பன வடிக ளற்பொடு மகமெ கக்கரு தலர்களே.(௬௩)

அலர்கொள் பைத்தொடை வழுதி முற்பக லவனி யைப்புய மணியுநா
ளிலகி ரத்தின படமி யைத்தென விருபு றத்துகு மலர்களா
னிலவு பப்பொடு விரைந திப்புன னிமிர்செ லற்புத மதுரைவாய்ப்
பலர்வ ழுத்துபு பணிமெய் யப்பன பதம னக்கொடு பரவுவாம் (௬௪)

பரவை யிற்புனல் சுவற வுட்செறி பரிமு கக்கன லெனவெறு
தருவி னைத்தொகை முழுதடக்கிந லறிவெ ழற்கினி தருளிறு
விரவை யுற்றதி மதுரையெ னக்கணி யிணரு குத்துள கொடையினர்
தாமு ணர்த்துமது துரைமெய் யப்பவி சமல முற்றறும் விமலமே.(௬௫)

விமலை மெய்த்தளி முனமர் பைக்கிளி வீருமை யக்கர மவையொடே
சுமைகொ ணத்திசை பிரண வத்தொனி சுவண பத்மினி முழுகுவோ
கமைய நற்குரு மொழியி னற்பொடு மருள்வ ளப்பதி யமருவோன்[ர்க்
விமல வத்துவி தபத வுட்பொருள் விரிமெய் யப்பனை யடைகுவாம்.()

அடைய வர்க்குள முரண ழித்தர சியனி றுத்துபு திறலினோர்
குடைநி ழற்புவி ககள்வ ளர்த்தருள் குமரி முக்கணன் மகனுமாண்
படைவு றத்தனி யரசி யற்றிய வதிம கத்துவ நகரினு
ளுடைமெய் யப்பன முளமு றத்தம முடன்வி டைக்கொடு நடவுமே.

நடலை பற்பல தருபி றப்பிவை நலித ரச்சுழ லுறுவதே
னுடலெ டுத்துழ றுயர கற்றிமெ யுறுதி பெற்றிட வருதிராய்
கடையு கத்தினு மழிவ றத்திகழ் கடிநி பத்தனி யடவியாம்
புடவி யிற்சிவ பரமெய் யப்பன புதுவி ரைக்கழல் புகுதுவோம். ()

புகைய னற்புனன் மிசையு தித்திடல் புதுமை யக்கன விடையிலே
வகைய சொற்கரி கரமெ டுப்பொடு மறைவ ளர்சசியி தனின்மே
தகைய வற்புத மெனவ ளிச்செறி தருமை ரைக்குல வயல்கள்சூழ்
மிகுவ ளத்தம துரைமெய் யப்பன விரைம லர்க்கழல் பரவுவாம். ()

பரம தக்கரு ளறவ ருட்செறி பரவை யுற்றெழு பரிதிநீ
ளருளு மெய்ப்பதி பசும லத்திய லறையு மத்தொகை மலமொரீஇ
விரவு சத்திப திதலை யுற்றுறும் விமல முத்தியி னியல்பெலா
மருண்மெய் யப்பவெ னிதய பத்மமெ னலரு வித்திலை முறையிதோ.

வேறு

இதமருவ வருட்கையினாற் றத்துவசோ பானத் திலங்குபிரை நலங்கொளுவ வேற்றியருண் முறையு, முதமருவு வானிரங்கு முயி, ர்க்கருள மீளு முறையுமுணர்த் துவகடுப்ப முதுமதுரா புரியிற், சித முறுகோ புரமேறி யோவர்வினை திருத்தித் திகழ்பொறியாற் புகழ் முதனூற் செம்பொருடேற் றுபுநீங், கதமுறுநன் மணியொலிகேட் டிறங்கியா லயம்புக் கருண்மெய்யப்ப னடியடைந்தா ரவல்மொழித் தவரே. (எக)

அவனியிடை யாசிரிய ரறிவுடைமா ணவர்க்குக் கருமையிலா
பொருளகத்தி னறிவுறச்செய் திடுவார், தவமுனிவர் புகழ்பரம ச
குருமெய் யப்ப சாமி திருத்தொண்டர்புரா ணார்த்தமுலகின் ற,சிவை
மகிழா லயமதிலிற் புறக்கண்ணி னலுந் தெரிதுலகர் சிவமடையு
திறதெளிது தெரித்தா, ணிவன்பகிமை பொருவாது பல்லூழி யவ
நத னிசைந்தாறு பளக்கலுறு மியற்கையின தாமோ. (எஉ

இயற்கைபுணர் வினாறுபான் மூவருமுன் னுளி னிரும்பணிக
பலதலங்க ளிடையியற்றி யீச, னயத்தகுபூங் கழலடைந்தா ரின்னு
னெருங்கே நகரிதனி லோரிடத்தே நணுகியவர் தத்தம், வியத்த
மற் புதசரித நிகழ்ச்சியொடுங் காண மேவவெலவ னென்றுகண்ட
விளம்புறச்செய் செயலாற், செயற்கரிய செய்வரெனு மறைப்பொ
டேற் றியமெய்த் தேசிகனைப் போற்றிவரு தோற்றமது தீர்ப்பாம்

வாயில்பர நாமெனமு னயன்பால் சொற்றத
ஆன்பமிகை யோர்ந்துஞ், சாற்றுவரப் பாமுடலிற் ப
கடத்தி றயங்குமஃ தொழிந்திலையோன் றென்பரந்த ம
யோ, வேற்றகடத் தினிற்பலவாய் மான்றுகண்ட தயலோ ரிவர்க்
டன்முற் றோன்றியதெங் கென்றுணரி னநாதி, தேற்றுபதி பசுப
மூன்றுமென வறிவான் செப்புமெய் யப்பனுண்மை தெளித்தரு
செய் தானல். (எ

தெளிவுறநான் காச்சிரமஞ் சேர்ந்துலக முய்நூல் செப்புதரு
மேற்கொண்டு தெளித்தருளு முளத்தா, லளியமரும் பொழிற்கா
நகரிடைமுன் னிரண்டு மடுத்தநெறி சமிவனத்தி னமர்ந்திருந்து
ற்றி, விளிவரிய புகழ்மதுரா புரியிடைமெய்த் துறவே மேவியுமெ
போனடித்த விதத்தையுண ராதே, யளியுறுமெய் யப்பனைமா ல
னென்பா ருண்மை யவருரையுஞ் சிவனெனவே யறிவுறுத்த தன்

அறிவரிய பரசீவ சகமூன்று மித்தை யநாதிநித்தி யம்பி
மொன்றேயென் றோதிப், பிறிவருங்கூ டத்தனென்றோர் பொரு
தென் பார்மெய் பேசுமுன்னா லுய்த்துணரார் பிரமமென்ப தே
னறைபரங்கூ டத்தனவ்வான் மாசகமா யையினு லாகுமிதோர்ந் து
மூன்று மநாதியென வோர்வா, னிறைவனெனமைப் புரக்கவெமர் ே

றுளா ஆருக்கொண் டெழுந்தருண்மெய் யப்பனெமக் கினிதியம்பி றால். (எ·)

இயங்குசல தாவரனைக் கண்ணுற் றிந் தோகை யிணர்தொடை றுடறாத் திடைமருவி முன்ன, ருயங்குதுய ரொழித்தமர்ந்து லதயிலத் தியாண்டு மொருவாது வீற்றிருக்கு மொளிவடிவே லெங் க, யியம்புவரக்கொவ் வாதகுற மாதுகயங் கண்டாங் கெழின்மேனி ரீஇமருவு மியல்பதனைக் காட்டுந், தயங்குவளத் தமிழ்மதுரா புரிய மெய்த் தாதை தாட்கமலம் வேட்கமல நீக்கமுறுமன்றே. (எஎ)

அன்றியெமைப் பலபவத்தி னடரும்வினைப் படர்நோ யலக்க ற நலக்கணரு ளளித்தருளி மேலும், பொன்றுதலில் சிவானந்தப் ருவாழ்வு தருவான் புகழுலகு திகழ்மெய்யப்ப புனிதனெமக் கினி , னன்றுணர்வீர் நமராங்கா ணடலேதரு மிடர்நோய் நலிவுறவுண் லிவுறலென் றும்வறிது கேண்மி, னென்றுதவழ் நான்மாடக் கூட டந் தேயவ் விறையடிக்கீழ் வரங்கிடப்போம் விரைந்தெழுதி ரா (எஅ)

எழுதுகொடி யிடைமடவார் வான்றருவிற் சூழ வெறிகழங்கைப் றியளியென் றேங்கியுளம் வாடுனோர், பழுதுநணுகிற் றுலெம் பத ணுக்கென் றோதும் படியோங்கு மணிமாடத் தமிழ்க்கூடற் பதி , றெழுதகைமெய் யப்பனடித் துணைபரவிப் பணிந்து துன்பமொ யின்பமுறத் துணிந்திலையான் முற்று, மிழிதகைய மடவார்குற் வல்புரிக் துராமே யென்புகறித் திடுநாயின் மகிழ்ந்தனையீ தென் (எகூ)

என்செய்கோ வொருதமியே னேன்றுகொள்வா ரின்றி யிடர்ப் பில் கடைப்பிறப்பி னெண்ணிறந்த காலம், புன்செயலே புரிந்துண் போதமுறா துலைந்தாற் பொய்யாத மெய்வாழ்விற் புகுந்திடுமா வை, துன்செயலே களைகணிலார்த் தாரிஇயருளால் வாளா வுற்றிடி ன் பற்றுவா ருனையலதிக் குண்டோ, மின்செய்பொற்ற மறையடி புடமிடுபொன் போன்மெய் மிளிர்மெய்யப்ப பவக்குழியின் மேனு ப் லெம்விடே (அ0)

வேறு

விடமுறமுழு மைக்க ணங்கை மாளா யணுகியவர் பக்க னின்று யூல்கொள் விதமினிய சொற்பு கன்று மேலை விழைவோரா, தனை வுதவி ரற்ப வின்மை நாடி யகமுழுது முட்கி நொந்துவாடி யவதியுத விட்ட விஞ்சு பாவு விதியேநீ, கடிகிபவ ளத்தி னின்று மேணி யெரு ருவறவ சித்தொ ழிந்தி டாத கதியருள்மெய் யப்ப னெந்தை பாத முளமீதா, லடரிய வெற்றி கொண்டு மேவ லினியரிது விட்ட கன்று மீள்வ தமையுமென வுய்த்து ணர்ந்து போரா தழகாமால். (அச)

அழனடுவ ணற்பி னின்று வேனி லிடைமுகின்ம ழைப்பெய் கின்ற காலை யசலமுற வுட்பு குந்து வாவி யதனூடே, யொழுகுபனி யிற்ற ளர்ந்தி டாமல் வெறுவெளியி லுற்ற ருந்த வோவி யுடன்முழு து மெற்பெ ழும்ப நீர்செய் தவமீதே, ணழிவறுத வத்தி ரிந்த வாப் மை யகமுறம திந்து ணர்ந்து கூட லமர்தருமெய் யப்ப னைக் ஞான னிடையேகா, வழுவறவ முத்தி யன்பி னேடும் வழிபடல்பி ணித்தி ருந்த மூல மலமொருவி நித்த வின்ப வாழ்வு பெறலாமே. (அஉ)

பெறலரிது சொர்க்க மென்று நாடி விதியின்வழி முத்த கங்கி தேவர் பெறவவிவ ளர்த்த ஙந்த காலமுழல்வீர்கா, ளமைசிவ னடிக் க ணின்ப லாது பிறபொருட மக்களந்த வாயு ளனுகுதலு முற்ற ழிந் து போத றிணமேயா, முறைமையிதனைத்தெ ளிந்து நீவிர் பலமுறை செ னித்தி றந்திடாத முதமருணை நிக்க னின்றுவாழ்மி னெனை வோதர், வறிவருண்மெய் யப்ப னெந்தை பாத நிழல்விரிம னத்தர் புன்க ணீடு மருவினைவெ துப்பொ ழிந்து சேர்வர் பெருவாழ்வே. ()

பெருவரைபி ளப்ப வந்த வேமுமுகில்பொழிம ழைக்கு டைந்தி டாது பிறைமுடியி டைக்கி டந்த நாலு பெயலேகா, வொருவறமொரு க்கு சந்து வாயின் மயிர்நுழைவ றக்க விந்து மேன்மை யெடுகுழு லெ னத்தி கழ்ந்த கூட னகர்மேயான், மருண்மலவ முக்க கன்று போக வருளறன்மு ழுக்கி யங்கி ரீயென் மடியிருவிநித்த வின்பமாகு மமுதீயா, வருசகல மைப்பு ரந்து தாயின் முறைதெரிமெய் யப்ப னெ ந்தை பாத மலர்முடியி சைப்பு னைந்துளோர்தம் வினைபோமே.[அச]

வினைவழியெ மக்கு டம்பை யீச னருள்வதுகு ருக்கண் மூன்பி
றனம் விரிமலமி ரித்த மைந்து சால வொருதாறு, னொனுமுணர்வை
யிட்டி ருந்து வாழ்வெம யருள்விரவுதற்கி தின்றி வீணி விடர்தருவி
னைப்பு ரிந்து மாய்வ தழகாமோ, சினமுறுப கைக்கொ ளுங்கை வாளி
னதுநனிசெ குத்த லன்றி யேவர் திரடமபு யத்த ரிந்து வோர்க
ளுரையாய்நீ, மனமிறைய றத்தெளிந்து கூடல் வளநகர்மெய் யப்பன்
மூன்பு மேவி வழிபடவி ழைத்தி யென்சொ லீது மறவாயால். ()

மறைசொல்பிர மத்தை யன்றி யேது முளவலவெ னப்பு கன்ற
பாவ மருவுயிர்த மக்கு வம்பி னேது மவர்நாமே, நிறைபரந மைந்த
விர்ந்து வேறி லெனவுரைபி தற்றி மூன்பின் மாறு நிலைகொளவு ரை
க்கி ரண்டு நாச முளவாமா, றறைசொலின் வி ளக்கி யந்த கார மக
மூறநெ ரிப்பர் நன்று வாய்மை யறிகிலர்ப திக்கு ளைங்க ளோர்தி யுண
ராதே, யுறைபசும தக்க ரென்று தேற வுரைத நிலைய யபப னுன்
றி னுலெ முளமணிய ழுத்து செம்பொ ருமி துணர்வீரால். [அசு]

உனைவுறநெ ருக்கி யுட்ப ொறி மனையுறவி டர்பப டிநது சூழு
மூடனழை வர்க்கி ரங்கி யேது முணராதே, பிணைவுறுந ரப்ப விழ்ந்து
வாயி னயலவர்ந னைத்த பஞ்சின் வாரி பிரிவிலர்மு னட்டவுண்ப தே
னுமிசையாதே, யினையுறுத மிட்டி ரங்கள் கூடி யுணர்வழிவ ருத்த
மிஞ்சு வேளை யெழில்வளர ருக்க னந்த சோடி நிகராவோர், பிணை
மறிம ழுக்க ரம்பைஞ் ஞீல களம்விரிச டைக்க ணிந்து மேனி பிரிவ
றமெய் யப்ப வென்க ணோர வருள்வாயால். [அஎ]

அருமைநவி ன நிக்க ணின்றி டாது கொடுவினைப லப்பு ரிந்த
பாவி யடர்மினிவ னைத்த கைந்து பாச மதனுலே, முரிபடவி றுக்கி
யென்பு மோதி யுதையுமினெ னச்சி னந்து சேரு முரணிமப டர்க்கு
டைந்து சோர்த லனுநாமே, வரிகொள்க மலத்த மர்ந்த கோடு நியதி
கண்மு டித்தெ ழுந்து பார மருவுறுத வர்க்க ருந்த வியு மணநேராம்,
விரிதடமி கட்பொ லிந்த கூட னகரமர்மெய் யப்ப நின்பொ னேயும்
விரைமலர டிப்பு குந்து வாழ நெறிதாராய். [அஅ]

நெறிகுழுன்ம ணத்தை யன்று கீர னியல்பலசெ யற்கையென்று
கூறி நிலைகெடவி லக்க வந்து தானெர் புலவோனு, விறைவன தியற்

கையென்ட சோதி மிடியுளகுருக்கன் மைந்தனோ விலகுபொன்மு
டிப்ப ரிந்த தீயு மதனோடே, நிறைமிகுகு ரத்தி யென்மெ னுமன்
முதுமகன்ம னைப்பு குந்த பாவி நிலையழிய வெட்டி யங்க நீதி பிறழா
மே, நிறுவியம கத்து வங்கொள் கூட லமர்தருமெய் யப்ப னன்றி
யார்கொ ணிமிர்துபர கற்றி யின்ப மீயு மளியோரே. (௮௯)

அளியினமு டக்க ருட்பி ளேடி ரதமுணங் கைப்ப டிந்து வேள்
வி லமர்செயவ ளைத்து நின்ற பான்மை தரசீர்மே, லொளிர்குவளைபத்
ம மம்பின் மேல வுருவிலியு டற்ற வந்த தாக வுழவியர்மதித்து முன்
கொ ளுற்ற லொருவர்நீள், களிபுறவு ரத்த ணைந்த போது களமாலை
கட்கி றைஞ்சி வாழ்செப் கருளிமன்வ ளத்தி லங்குகூட னகர்வாழ்
வோய், விளிவரிய தத்து வங்கடோண் ணூறொரு டறுபடிவ ழிக்கொ டும்
பகேறி விரவுறமெய் யப்ப வொன்றி னேடு மருள்வாயே. [௯௦]

வேறு

அருட்பாமுத் திசைமுடிவி னடியரிற்சேர்த் தருண்முறைமெய்
யப்ப னெம்மான், றிருப்பணிமுற் பலவியற்றிச் சரியாதி புரிந்துபின
ர்ச் சேக்கி ழார்வாய்த், தருக்குறு நாற் றொண்டர்குரு பூசைநிறீ இ,
இனந்தோறுந் தகைசா லந்நாற், பொருட்பெருக முகமலரப் புகன்
றுரைத்தி யெமக்குணரப் புணர்த்தி னைல். [௯௧]

புணர்முலையார்க் குடைந்துமனம் புண்ணாகி யென்னுறுநன் புக
ழோன் றேனு, மணவரிய வமுதுகம ருகுத்தாங்கு வாணுளையவமே
போக்கி, யெணவரிய துயர்பயக்கு மெரிநரகுக் காளாக விருக்கின்
றேனை, யிணர்மலர்ச்செங் கழுநீர்த்தா ரெந்தாய்மெய் யப்ப நின்க
ணெடுத்தாள் வாயே. [௯௨]

வாயுள்ளே துதித்திடமெய் யப்பசெவி நின்புகழே யகிழ்ந்து
கேட்பச், சேயகலி யாணவருட் டிருமேனி கண் காணத் தேவ ரூர்
சேர், தூயமணிச் சிகரமதில் சுலாவுசின கரம்புகுந்து சூழ்ந்து போற்
றக், காயமுறத் தியானித்துக் கன்மனகன் மனமாகக் கருது வாயோ.

கருட்டியக்க மொழித்தகக்கண் கலந்தொன்றைக் காட்டுதின
கன்மெய்த் தாதை, யருட்டிருமெய் நாயன்மார்ப் பதிட்டைசெய்து
பூசைநிறீஇ யவலமார்க்கஞ் சுருட்டியன்பர் [illegible] பதிப்பு

வாழ் வினிதருளிச் சுத்த மாயா, சிருட்டி திதி சங்காரந் திரோபவத் தா டனுக்கிரகச் செயல்பூண் டாளுல். [கூச]

செய்யபர சிவனருளு மறைபாச முறன்முறையே செப்பி யோ ச, வையெழுத்திற் பாநுவொளி கண்டப மிருளுவம னமறைந்து மு ரணை, யுய்யிரண்டும் பின்னடிவு பொருபொருண் மற் றிரண்டுமுயி ராடு பாச மையமறத் தெளிதிவென்ற னருடருமெய்க் குரவனெம் ா னவலந் தீர்ப்பான். [கூரு]

அவந்தருதுன் பகற்றுதற்கே யைந்தெழுத்தி லிரண்டகற்றலத பின் சேர்த்தல், சிவந்தனையான் மாவருளா றறிந்துறுதற் காமெ ாறுஞ் சேர்க்கு மந்தத், தவந்தருமக் காமிவைமுற் றுரத்துவன ிவையென்றுஞ் சொல்லிச் சேர்நந்தார், பவநதெறுநல, லுபதேசம் ளித்தருண்மெய்த் தாதைகழல் பணிந்து வாழ்வாம. [கூசா]

வாக்காலு மனத்தாலு மரைபுரைதன் பதத்தாலு மலமுண்மாய் து, நோக்காலுங் கரத்தாலு நுவலரிய பரானந்த நுகரு போககஞ், சா காநிபிறபபிணிடைக் கடிமாற தெமக்கருண்மெய்த தாதைபாதந், தக்காத ரத்திவெறுடுஞ் சிநதைசெபின் முநதைவினை சிநது மாலோ.

சிந்தைசெய்வார் மனத்துளிபார் செங்கழுநீர் மனத்தளிபார் திக ிமெய்த் தாதை, வந்திரப்பார்க கரத்துளியார மருவாதா ரகத்துளி ார் வபங்கு மோக்கம், புந்திபுறத தாடலேபார் புணர்பமெபனமேவார்ந ாடலேயார் புகல வோதுக், காதுடுண்மைத் தாடலேபார் சாற்றுவர் ிமெய்த் தாடலேபா தரித்து வாழ்வாம. [கூஅ]

தரித்திடுசெங் கழுநீரார் தாண்மலர்ச்செங் கழுநீரார் சகலர்பாச, ிரித்திடுவாப் மைத்தாதைதிருமெபாமென்ன மைதகாதையிலங்குமா ிசப், தரத்தினின்முன் னெறியமன் றபங்கமுன்னி னெறியமற் ின்னைக்காட்டி, வரததகுமெய யானந்த வாழ்வருண்மெய யானந்த லர்த்தாள் போற்றி. [கூகூ]

போற்றியோ மெய்க்குரவ பொழிற்றொழுது கருணைமுகப்புண் டரீகம், போற்றியோ மெய்க்குரவ புன்மலமற நினைபார்க்கும் புண் டரீகம், போற்றியோ மெய்க்குரவ பொய்பிறுப தேசமருள் புண்ட ரீகம், போற்றியோ மெய்க்குரவ புனிதவனபர் சிரங்கொண்மணிப் புண்ட ரீகம். [க00]

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்து மாதகல்

மயில்வாகனப்புலவர்

இயற்றிய

புலியூரந்தாதி

மூலமும்,

உரையாசிரியர்

ம. க. வேற்பிள்ளையவர்கள்

செய்த

புத்துரையும்.

இவை

பருத்தித்துறை புத்தகவியாபாரம்

சு. ப. சுல்தான் சிக்கந்தர்

வேண்டுகோளின்படி

ஷை உரையாசிரியரின் சிரேஷ்டபுத்திரரும்

மட்டுவில் இந்து ஆங்கிலதிராவிடவித்தியாசாலைப்

பிரதமஉபாத்தியாயருமாகிய

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையால்

பருத்தித்துறை

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டுப்

பிரகடனஞ்செய்யப்பட்டன.

விசுவாவசு௵ மாசி௴.

இரண்டாம் பதிப்பு.

1906.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நல்லூர்

ஸ்ரீமத் வே. கார்த்திகேயோபாத்தியாயர்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

புகழ்கின்ற வீழத்தி யாழ்ப்பாண மாநகற் புனிதமயில் வாகனப்பேர்
புலவரரு ளியபரம பதிமகிமை துதிசெயும் புலியூரி னந்தாதியை
யுகள்கின்ற கல்வியறி வாசார னியதிகளி னொப்பிலறு பூதிமானு
யுயர்நல்லை யாறுமுக நாவல வருட்குருவி னுண்மையன் புறுசீடரிற்
றிகழ்கின்ற வன்சுகுண கணபதிப் பிள்ளைதன் சேய்திருநெல் வேலிவாசன்
றிரமருவு மட்டுவிற் சைவப்ர காசவித் யாசாலை யதிபதிதிரு
னிகழ்கின்ற வேற்பிள்ளை பலபிரதி ரூபங்கள் கொடுதிருத் துபுனிகழ்த்து
னிகரில்புத் துரையொடச் சிற்பதிப் பித்துலகி னிலவுற னிறீஇயினனே.

நல்லூர் வித்துவசிரோமணி

ஸ்ரீமத் ச. பொன்னம்பலபிள்ளை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்மேவு நதிமதியொ டரவமருஞ் செய்யசடைச் செம்மன் மேய
வேர்மேவு புலியூரந் தாதிதனக் குரையையியல் வாய்ப்பச் செய்தான்
தார்மேவு பொழில்புடைசூழ் நெல்லையாம் பதியனருந் தமிழின் மிக்கோன்
பேர்மேவு கணபதிவேள் பெறுகுரிசில் வேற்பிள்ளைப் பெயரி னனே.

உடுப்பிட்டி

ஸ்ரீமத் அ. சிவசம்புப்புலவர்

நேரிசையாசிரியப்பா.

கங்கையு மதியுங் கடுக்கையு மாத்தியுந், தங்கிய மின்னிறச் சடைமுடி நாதன், கருமல மொழித்துக் கதியுயிர்க் கருள, னிருமல வுருக்கொடு னின்ற னிராமயன், யோக முதவிட யோகியாய்ப் பஃறிறப், போக முதவிடப் போகியா யுறைவா, னுவியை யாட்ட வானந்த தாண்டவ, மோவிலா தாடு மோங்கிய கருணையோன், றுன்றிய வுயிர்களைச் சுகனிலை வைப்பா, னென்று மைந்தொழி லியற்று மியற்றுவோன், சோதியாய்ச் சுடராய்ச் சூழொளி விளக்கா, யோதியாய் னிலவு மொப்புயர் வில்லோ, னோரா னணமறை யோ

ரொடன் றூற்ற, சிரா ணன்றிருச் செவியிடைச் சேர, வளர்சுவைச் சொற்
பொருள் வண்ண மடக்குக், கிளரிராமேசர் கினிவிடு தூது, மிகமத முறு
கவி வேழத் தொகைக, ளிகலெறு தோட்டியா மிரகு வமிசமு, மாற்றரும்
பிணியையு மருந்தையு மினிதுரைத், தேற்றமிக் குளபர ராசசே கரமும்,
வியனெறிக் கணிதர்கள் விழைவொடு போற்று, மியனெறி யுறுஞ்செக
ராசசே கரமுஞ், சீலமெய்த் திறனருள் சிவஞ்சி புராணமு, மாலமுற் றெரு
ழித்திடு மமுதா கரமு, மறைசையந் தாதிகல் வளையந் தாதியு, நறைமல
ரடிக்குரு நாதரு லாவுமா, மின்னன பற்பல வியற்றுபு மேன்மை, மன்னி
யாழ்ப் பாண மாநக ரமர்ந்த, பதரில் கேள்விப் புதரில் வாய்ந்த, விதியிற் கி
ளர்ந்த மதியிற் றலைவன், கையா ரழலுடை யையா னனற்றெருழு, மெய்
யார் புனித வையா மரபினன், மாதகல் வாழ்மயில் வாகனப் புலவ, னே
றிய தென்புலியூரந் தாதிக், கென்றவின் றிலங்கவு மெவரு நயப்பவு, மொ
ன்றிய வுரையிங் கொன்றுளுற் றுதியென, யாமிய திசைக்கன் றெதிருறு
திசைக்குமோ, ரமநற் கலைமுனி யிருந்தன னென்னப், புடவி சொலக்க
லைப் புணரியை முகந்து, திடமொடு தேக்கெறி தேசிகோத் தமனுய்ச், சா
ன்ற கனக சபாபதி யோகியாம், போன்றவர் பிறரிலாப் புண்ணிய னடித
ழீஇ, யொவ்வொரு நூலையு மொவ்வொரு முறைவினு, யவ்வவர் சொற்
பொரு ளனைத்தையு மகத்தமைத், தாழ்படு திறமிதென் றுலக முவப்பக்,
காழ்படு கடுமையிற் கற்று நிறைந்த, திதமுறு நுண்மதிச் சேனதிராய, மு
தலிபா லினுமவன் முதன்மா ணக்கனு, மண்புகழ் தனக்கு மைத்துன னு
மெலாப், பண்பு நிறைந்தசம் பந்தப் புலவன், சிறியேற் கொண்கலை தேற்
றுநாட் டாளுமெய்ந், நெறியாற் றேற்றிய நீளருட் குரவனுந், தண்டமிழ்க்
கடலுமாஞ் சரவண முத்துப், பண்டிதன் பாலினும் பரிவொடு பணிவுறீஇ
ச், சகநா டெங்கணுஞ் சார்ந்தசீ ராறு, முகநா வலனொடு முதிரிசை முழுப்
பூண், பூண்டசம் பந்தப் புலவ னொடுக்கெழீஇ. யீண்டிய கேண்மையின்
யாண்டுபல கற்றேன், வேலா யுதப்பெயர் மேவிய வித்தகன், காலா யுதக்
கொடிக் கந்தனைப் பரவி, யிரங்கிடெந் தாயென் றிணைமலர்த் தாட்கீழ், வ
ரங்கிடந் தீன்ற மாண்புடைச் செம்ம, னன்மா ணக்கரை நண்புறக் கூஉய்
த், தொன்மாண் கலைதருஞ் சுத்த மனத்தோ, னரியநாற் பாதத் தரும்பெ
னக் காணுஞ், சரியை நியமந் தவாத செல்வன், றெருள்வீற் றிருந்தமெய்
ச் சிந்தைகுடி கொண்ட, வருள்வீற் றிருந்த வறுமுகத் தெம்பிரா, னுணவ
முடைக்குமா ணந்தமா ணிக்கத், தாணிமி ருத்தமத் தகைசால் பத்தியான்,
வெண்ணீற் றொளியுரு மேனியைப் பத்திமைக், கண்ணீர்க் கடலிற் கழீஇ
வினை கடிவோன், வினையற வெழுந்த வீட்டுநூற் பொருடெரீஇ, மனையற
ம் வெறுத்த மாசில் காட்சியோன், றேசா ரியல்வகை திருந்திய கார்த்திகே
யாசா ரியன்றனக் கிறப்பு நூல்பல, திரமுறத் தேற்றிய செவ்விய கிழமை
யின், விரிவுறு மகிழ்வொடு விளம்பினனாக, வுற்றுங் கவன்மொழி யுள
முறத் தலைக்கொளீஇ, யற்ற குகவென வாய்ந்து புரிந்தனன், பீடுறு கயி

சிறப்புப்பாயிரம்.

ட்டிகப் பிரம சாரியாய், நிறு சிவார்ச்சனை நெறியின் றரன்பத, முன்னி
ய வாறு முகநா வலன்றனு, மன்னவற் கினியமா ணாக்கனு மருகனுஞ், சர
வண முத்துமா றனையனு மாயபேர், விரவுபொன் னம்பல வித்து வான்க
ளும், பாங்குற வழிபடீஇப் பஃறிற னுறபொரு, ளோங்குற விளைய்வெளி
ரொழித்தநுண் மதியோன், மாவரு ணிலைமையின் மாறு தொளிரு, மீவி
ரி செங்கேழ் விளக்கொன் றனந்த, மாய தெனவொளி ரணிதிகழ் மணிமு
லைத், தாயெனு மேதகைச் சாந்தநா யகியொடு, மாட்சிசேர் சந்திர மௌலீ
ச ரென்றுங், காட்சிதந் தமருங் கடிமதிற் கோவிலுஞ், செழுநீ லத்தொகை
கெழுநீர் வாவியு, முழுநீர்ப் படுசெங் கழுநீர்த் தடமுஞ், சூதமு மரம்பையு
ந் தொன்னிலங் கீன்றுவேர், மீதெழு முட்புற விரைப்பழ வருக்கையும்,
வாளையே றுகண்டு மடலங் கமுகின், பாளைகீன் றலவு றூஉம் பதுமவான்
றடமுஞ், செந்நெலின் கன்னற் றெரித்திடக் கந்திலையக், கன்னல்கள் கா
ட்டிடுங் கழனிசூழ் வைப்புர், தடவிலை குலவிய சத்திரீ மூன்றிரு, மடமு மி
லாவிய மட்டுவிற் பதியிற், றெய்வவெண் ணீற்றுத் திருவின் றோங்குறூஉ
ஞ், சைவ வித்தியா சாலைக் கதிபன், கண்டரு நதியாற் கவினுறு கண்ணெ
லாந், தொண்டரு மண்டருந் தோணிசெய் தேத்தப், பங்கொரு மயிலுடை
ப் பசுபதியவர்க்குப், பொங்கருள் செய்தமர் புலோலியம் பதியிற், றூனவி
ளைசமுந் தருமமாண் புந்தவாச், சானவி மரபு தயங்க வுதித்த, காணடகு
செல்வக் கணபதிப் பிள்ளைதன், மாண்டகு தவமொரு வடிவெடுத் தனையா
னெனுறு கலைப்பொருள் யாவையு மியல்புளி, மாணவ கர்க்கு வழங்குந் தி
யாகி, கல்வியும் வாய்மையுங் கனமும் புகழுஞ், செல்வமு மீகையுஞ் சினக
ர வளமுஞ், சேவிவர் பரம சிவமத நெறியு, மேவியதிருநெல் வேலி வாச,
னின்பரு ளெண்குணத் திறைமாட், டன்பு நிலைமை யுறுவேற் பிள்ளையே.

புலோலிநகர்

ஸ்ரீமத் ம. முத்துக்குமாரசுவாமிக்குருக்கள்.

நேரிசைவெண்பா.

பாரேறு பல்வளமும் பல்கியொளி ரீழநன்னாட்
டேரேறி யாழ்ப்பாணத் தெய்தியுள—பேரேறு
மாதைப் பதிவாழ் மயில்வாக னப்புலவன்
மேதைசா லன்பு விளைந்து.

துய்யபுலி யூர்வாழுந் தொல்லோன்ப தம்பேணிச்
செய்யபுக ழந்தாதி செப்பினனஃ—தொய்யெனவே
யாரு மினிதுணர வாராய்ந்தொர் நல்லுரையைச்
சீருறவே செய்தான் றெரிந்து.

திருமலியாழ்ப் பாணத்துச் சீரார் புலோலி
வருகணப திப்பிள்ளை வள்ள—லருதனய
னுண்மை பொறையன் புயரடக்க மாதிகுண
வண்மைபெறு செல்வ வரன்.

வரமாரு நல்லைநகர் வான்கிரிதீ பம்போற்
சிரமார் புலவோருட் சீர்த்தி—திரமார்
பலர்புகழுங் கார்த்திகேயோ பாத்யா யன்பொன்னம்
பலப்பண்டி தேசனிவர் பால்.

ஆன்றோர் புகழுமகா ஞானமுக நாவலர்பா
லேன்றோர் வியப்பமுறை யெய்தியே—தோன்றோ
வதிநுட்ப நூல்கள்பல வாய்கல்வி கேள்வி
மதிநுட்ப நன்பா வலன்.

மாசனுகா மட்டுவிலின் மன்னிவளர் சைவப்ர
காசவித்யா சாலை கருதியமைத்—தேசகலக்
கற்பார்க் கறிவூட்டுங் காருண்யன் வேற்பிள்ளை
சொற்பாற் றமிழ்வித் துவான்.

புலோலிநகர்

ஸ்ரீமத் வ. குமாரசுவாமிப்புலவர்.

(அஷ்டகம்) எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதங்க மேருகிரி யின்றும் போந்து மனுகுலத்துச் சிங்கவன்மன் மகிழ்வாற் கண்ட, மாதங்க மன்றுமின்றெவ் வுயிர்க்குமாக்கம் வகுத்தளிக்க வளித்தழிக்க வாரீ சத்து, மாதங்க மேனியனு மயனுங் காணு மலர்க்கழலன் பினர்காண மகிழ்வினொடு, மாதங்க மேனியரும் புலியூ ரானை வழுத்தி யொரு பிரபந்தம் வகுப்ப னென்றே.

கோதகலு மிந்துசமுத் திரமா நெய்யிற் குலவுமிலங் காதீபக் குவலயத்திற், றீதகலும் வடதிசையாழ்ப் பாணமென்னுந் தீபகற்பத் தொருசாரிற்றிகழுமேன்மை, மாதகலென் றுள்ளவளம் பதிவே ளாள மரபினன் செந் தமிழ்க்கவிஞன் வழுவா தாய்ந்து, வாதகலு மந்தாதி யமக மாக மதித் துமயில் வாகனன்றான் வகுத்தா னன்றே

அன்றுரைத்த புலியூரந் தாதிக் கர்த்த மறிந்திவோர் சிலரன்றி யறியார் பல்லோர்,சென்றுரைத்த போதனையாற் கொள்ளு முள்ளச் சிறுவருந்தே சிகரின்றித் தெளியுமாற்றா, னன்றுரைத்த பொருளெழுது கெனத் தனக்கு நற்றமிழ்போ தித்த நல்லூர் நாய்கரேறும், குன்றுரைத்த தமிழ்க் கலைஞன் கார்த்தி கேயக் குரவனினி துரைத்தபணி சிரமேற் கொண்டே,

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பல்லூரி னல்லாரும் பலமதத்திற் சிலமதமும் படித்துத் தேருஞ், சொல்லூரும் பாடைகளிற் சுவைத்தமிழு நன்மரபுந் தொகையோர் நான்கின், வில்லூரு மதிவேணி மிசையிசைசுங் காகுலமும் விழுப்ப மெய்த, வொல்லாரும் வியந்துரைத்த தூழியினுந் தொலையாதங் குறித்த சீரான்.

ஆகியவுத் தமனுகு மாறுமுக நாவலன்ற னிடத்து மாழ்ந்துள், ளேகியவின் னென்மருக னியற்றமிழி லெத்திறத்து மிணையி லார்தான், வேகியல னைவருக்கும் வித்துவ சிரோமணியாய் விளங்கி யெங்கும், போகியசீ ரான்பொன்னம் பலவனிடத் திறுந்தமிழைப் பொருந்தக் கற்றோன்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

நட்டுவரி விளைகழனி நன்மருத நாடேயா
மட்டுவிலென் றொருபதியின் மாணவரங் கறியாமை
விட்டுவகை படத்தமிழை விளக்கவொரு கலாசாலை
கட்டுவித்தங் கதிபதியாக் களங்கமற நடத்து விப்போன்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தேங்குபுனற் பகீரதியின் குலத்தான் செல்வஞ் சிறந்தகண பதிப்பிள்ளைச் செம்மல் செய்த, வோங்குதவப் பயனெனவந் துதித்தோ னல்லூர்க் கொருசாரிற் றிகழ்வளத்துக் குறையு ளான, பாங்குபெறு செழுந்திருநெல் வேலி யென்னும் பழம்பதியே விளங்கியதன் பதியாக்கொண் டோன், றூங்குகுட தீபமென விருந்த காலந் தவிர்ந்துகிரி தீபமெனத் தயங்கப்பெற்றே.

சக்கரத்தை யோதிமத்தான் மதித்து முன்னுட் சக்கரத்தான் சுவையமுதந் தந்த வாபோ,லக்கரத்தை யொருவடிவா யடிமுன் னுடி,யமைத்தருத்தம் பிறிதுபிறி தாக்கு நூறு, துக்கரத்தை யுடையகவிப் பொருளையாய்ந்து துகளறவே யெளிதெவருந் துணியு மாற்றான், மிக்கரத்தைப் பகுதலின்றி வேலுப் பிள்ளை விரும்புதமி ழறிஞனுரை விளம்பி னானே.

புலோலிநகர்

ஸ்ரீமத் அ. வேன்மயில்வாகனஉபாத்தியாயர்

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேணுற் றிடுபொழில் யாழ்ப்பாண மாதகற் சென்மிதனுப்
பேணுற் றிடுபுல வோன்மயில் வாகனன் பெட்புறச்சொன்
மாணுற் றிடுநற் புலியூரந் தாதிக்கு வாய்ப்புறவோ
ரேணுற் றிடுமுரை செய்தெழி லாரச் சிறுதியென்றே.

செல்லூரு மிஞ்சிகல் லூரே திகழுஞ் செழும்பதியாச்
சொல்லூர் புகழுமை வேலா யுதன்செய்த தூய்யதவத்
தெல்லூர் மணியென வந்திசை வைத்தவ னின்றமிழைப்
பல்லூ ரவர்க்கும் பகர்கார்த்தி கேயன் பணித்திடவே.

அன்றோ னிடத்தினு முன்னே புகன்றநல் லூரடைந்த
முன்றோனம் மாறு முகநா வலன்றிரு முன்னருஞ்சொ
லின்றோன் மருக னெனவந்த வித்வ சிரோமணிப்பேர்
மன்றும்பொன் னம்பலப் பிள்ளைதன் மாட்டினும் வாய்த்திடவே.

கற்றோ னிலக்கண லக்கிய மற்றுள கல்வியெலா
மற்றோரொப் பில்லவன் வேளாண் மரபொளிர் மாண்புடையோ
னுற்றோர்ந் திடுமியன் மட்டுவிற் பேர்ப்பதி யுற்றிடுதீங்
கற்றோர்க் கருள்சைவ வக்கழ கத்துக் கதிபதியே.

கயல்சேர்ந்த நீர்வயல் யாழ்ப்பாணத் துக்கனங் காட்டுநயச்
செயல்சேர்ந்த சீர்த்திரு நெல்வேலி யன்றினஞ் செய்தவத்தா
னுயல்சேர் கணபதிப் பிள்ளைக் கொருசுத னுவுதித்த
வியல்வேலுப் பிள்ளை யுரைசெய் தெழிலச்சி னிட்டனனே.

சுன்னாகம் ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தில்லைநட ராசனடிக் கன்பு மிக்கோன்
செயமயில்வா கனப்புலவன் சென்றுட் செய்த
மல்லல்பெறும் புலியூரந் தாதிக் கேற்ப
வாய்மைமிகு முறையொன்றை வரைந்திட் டீந்தா
னல்லைநகர் நாவலருக் கன்பார் சீட
னருதிருநெல் வேலியெனு நகரி வாசன்
சொல்லுகண பதிப்பிள்ளை யருளு மைந்தன்
சுகுணமுறும் வேற்பிள்ளைத் தோனறன் மாதோ.

ஊரெழு ஸ்ரீமத். சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதகன் மேவு மயில்வாக னப்புல வன்புலியூர்க்
கோதி லியமக வந்தாதிக் கோருரை கூறினனற்
றீதக லுந்திரு நெல்வேலி வாழ்பவன் றேறுகலை
யோதிய சீர்த்தியன் வேற்பிள்ளை யென்றிடு முத்தமனே.

வல்லை இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்
ஸ்ரீமத். ச. வைத்தியலிங்கபிள்ளை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செய்யவன்சேர் யாழ்ப்பாணச் செழும்பு லோலித் திகழ்கணப திப்பிள்ளை செம்ம லென்ன, வையமிசை யினிதுதித்தேநூன் மட்டு விற்சை வப்பிரகா சப்பேர்வித் தியாசா லைக்குத், துய்யவதி பதிவேலுப் பிள்ளை நாமன் றெருகெடலி னிலவுமகா வித்து வானெனம், மையலுமற் றுயராறு முகனெ னும்பேர் மாநாவ லவனோகல் லூரின் மன்னும்.

கார்த்திகே யோபாத்தி யாய னேமன் கருதுவித்வ சிரோமணிப்பேர் காட்டி னிற்குஞ், சீர்த்தியபொன் னம்பலப்பேர்ச் செல்வ னின்னோர் செந்தமிழைப் பயிற்றவுணர் சிறப்பு வாய்ந்தோன், ஆர்த்தியொடு கார்த்திகே யப்பே ரோச னருமதியின் படிபுலியூ ரந்தா திக்குப், பூர்த்திபெற வோருரை செய் தளித்தா னிந்தப் பூமிசைமா னாவர்மயக்கம் போதன் மெய்யே.

காரைநகர்,
ஸ்ரீமத் கார்த்திகேயையர் குமாரர் நாகைநாதையர்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்மேவு மாதைநகர் மயில்வா கனப்புலவர் செய்தசிற் பரமதான
செம்பொனம் பலமருவு புலியூரி னந்தாதி டைகைநீ செய்கவென்னப்
பேர்மேவு நல்லைநகர் வேலா யுதப்பிள்ளை பெருமகிழ்வொ டருள்செய்கும
ப்ரபலமிகு கார்த்திகே யாசான் புகன்றிடப் பிரியாமலவனிடத்தும் [ரன்
வார்மேவு சுகுணசர வணமுத்து மதலைபொன் னம்பலவ நாமதேய
மருவியநல் வித்துவ சிரோமணி யிடத்தினும் வளர்மதிப் பெரியமத்தா
லார்மேவு கல்விப் பயோததி மதித்தரிய பிரசார வமுதமுதவி [ண்டோன்.
யான்மகோ டிகண்மயற் பசியொழித் தரனடிக் கென்ஞான்று மன்பு பூ
பரமதச் செறியிரு டிசாமுக மறைந்திடப் பாரில்வரு ஞானபானு [ணர்ந்து
பகருமெக் கொடையினுங் கல்விப் பெருங்கொடைப் பயனதிக மென்று
வரமுதவு தில்லைத் தலத்தினும் வண்ணையினு மிருகழகம் வைத்தமேன்மை
மண்டலங் கொண்டபுக ழாறுமுக நாவலன் மருங்கினுங் கற்றவல்லோன்
பொருவில்சீ ராமனது சரிதாதி காவியப் பொருளினி துணர்ந்தநிபுணன்
பொழில்வளையு மட்டுவிலொர் வித்தியா சாலையைப்போற்றுமதிகாரியா
திருநெல்வே லிப்பதியி னன்கண பதிப்பிள்ளை செய்தவ மெனவுதித்த [சித்
செய்யவே லுப்பிள்ளை யுரைபுரிந் தெழுதா வெழுத்தினிற் றீட்டினனே.

ஆறுமுகநாவலர் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யார்ந்த வாட்கைச் செகராச சேகரப் பேர்விறுவி
மெய்யாக வின்னெண் கலைதமி ழாக விரித்துரைத்த
வையாவின் கோத்திரத் தாண்மயில் வாகனன் மாதவங்கள்
பொய்யாத வாய்மைப் புலியூரந் தாதி புகன்றனனே.

முகவுரை.

இவ்வந்தாதியுரையிலே எடுத்தோதற்பாலனவாகிய இலக்கணவிதிகளுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும், பொருளுணர்ச்சிக்கு ஒருதலையான் இன்றியமையாதன சிலவன்றி, ஏனைய எடுத்தோதப்பட்டில; அங்ஙனம் எடுத்தோதாமை அந்தாதியுரையாசிரியர் தொன்னெறிமரபென்க. அன்றியும், வேற்றுமை அல்வழிகளுள் யாதானுமொருசந்தியாற் றொடர்ந்துநிற்கும் வாசகங்கட்கு அச்சந்தியாற் கொள்ளப்படும் பொருளோடுவிரோதமற, வேறோர்நயம்பற்றிப் பிறிதொருசந்தியாற் பொருளுரைக்கப்பட்டனவும், ஓரோவிடங்களிற் பொருளை இனிது விளக்குதற்பொருட்டுச் சிறுபான்மை சொற்கள் வருவிக்கவேண்டுழிவருவித்துப் பிரயோகிக்கப்பட்டனவுஞ்சிலவுள. அங்ஙனமுரைத்தல், பிரயோகித்தல்களைப் பெரும்பான்மை இளம்பூரணருரை, நச்சினார்க்கினியருரைகளினும், சிறுபான்மை சேனாவரையருரை, பரிமேலழகருரை, சிவஞானமுனிவருரைகளினுங்காண்க.

ம. க. வே.

உ

கணபதி துணை.

புலியூரந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

கற்பகங்காக்குங்கவுரிபங்காளன்கருதரிய
கற்பகங்காளன்புலியூரந்தாதிகதிதருசங்
கற்பகங்காதரன்செம்மல்செம்முக்கட்கயமுகத்துக்
கற்பகங்காணெமைக்கொண்டேபுகல்வித்துக்காப்பதுவே.

(இதனது பதப்பொருள்:) கற்பு அகம் காக்கும் கவுரி பங்கு ஆளன்- கற்பினைத் தம்மிடத்துப் பாதுகாக்கின்ற பார்ப்பதியை வாமபாகத்தில் ஆளுகின்றவரும்,—கருது அரிய கற்ப கங்காளன்- அறிதற்கரிய கற்பங்களிலே இறந்த (பிரமவிஷ்ணுக்களுடைய) முழுவெலும்பைத் தரித்தவருமாகிய சிவபெருமானது,— புலியூர் அந்தாதி - புலியூரந்தாதியெனப்பெயரிய இப் பிரபந்தத்தை;— கதி தரு சங்கற்ப கங்காதரன் செம்மல்- (ஆன்மாக்கட்கு) முத்தியைக்கொடுக்குஞ் சங்கற்பத்தையுடைய கங்கையைத் தரித்த அச் சிவபெருமானுக்குத் திருக்குமாரராகிய,—செம் முக்கண் கய முகத்துக் கற்பகம் ஏ - செவ்விய மூன்றுகண்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய (மேலைக்கோபுரத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக்கடவுளாகிய) கற்பகமே,—எமைக் கொண்டு புகல்வித்துக் காப்பது - எம்மைகொண்டு கூறுவித்து (இடையூறுகிழாமற்)காத்தலைச்செய்வது. என்றவாறு. காண் அசை. ஏ ஈற்றசை. அந்தாதியைப் புகல்வித்துக் காப்பது என வியையும். புலியூர் - சிதம்பரம்; புலிமுனி சிவலிங்கோபாசனைசெய்தற்கிடமாகிய ஏதுவிற் பெற்ற பெயர். புலிமுனி - வியாக்கிரபாதமுனிவர். புலியூர் வியாக்கிரபுரம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

*

பூவாரலங்கல்சூழ்பொற்கொன்றைவேணியர்பொன்னுடையார்
பூவாரலங்கலர்தாளெனுமேற்றினர்போதமன்றிப்
பூவாரலங்கலன்மூர்த்தனைமக்கண்டார்பொருகணிச்சிப்
பூவாரலங்கலங்கைப்புலியூரர்புகலெமக்கே.

(இ-ள்.) பூ ஆர் அலங்கல் அம் பொற்கொன்றை வேணியர் - பொலிவுபொருந்திய திருவாத்திப்பூமாலையையும் அழகிய பொற்கொன்றைமாலையையுந் தரித்த சடையையுடையவரும்,—பொன் உடையார் பூவார் அலம் கலுந்தார் எனும் எற்றினர் - இலக்குமியையுடையவரும் பூமிதேவியையுடையவருங் கலப்பைப்படை (கையிற்)பொருந்தப்பெற்ற பலராம அவதாரத்தையுடையவருமாகிய விஷ்ணுவென்னும் இடபவாகனத்தையுடையவரும்,—போதம் அன்றிப் பூவார் - (பக்குவான்மாக்கட்கு) ஞானத்தையன்றி அஞ்ஞானத்தைத் (திருவாய்) மலராதவரும்,—அங்கு அல் அமைந்த அல் மைக்கண்டர்- அங்கே (தேவர்களுக்கு) அருளைப்பொருந்திய இருள் போலுங்கரியகண்டத்தையுடையவரும்,-பொரு பூ ஆர் கணிச்சி அலங்கல் அம் கைப் புலியூரர் ஏ- பொருகின்ற கூர்மைபொருந்திய மழுப்படை விளங்குகின்ற அழகிய திருக்கரத்தையுடைய புலியூரருமாகிய சிவபெருமானே,— எமக்குப் புகல் - எமக்குப் புகலிடமாயுள்ளவர். எ-று. அல்-மதில்; அது "இரவுமிருளு மிரும்பின்பெயரு - மெயிலுமிரவியு மல்லெனலாகும்" என்னும் பிங்கலத்தைச்சூத்திரத்தானறிக. அங்கை என்பதற்கு அகங்கை எனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (க)

புகமந்தரங்கொடுவேலையினட்டும்புலவரைவெம்
புகமந்தரங்கொடுவந்தநஞ்சுண்டபுனிதனைச்செம்
புகமந்தரங்கொடுரகஞ்செயும்புலியூரனைநம்
புகமந்தரங்கொடுங்கார்வினைபோலப்புரியனெஞ்சே.

(இ-ள்.) மந்தரம் கொடு வேலையில் புக நாட்டும் புலவரை வெம்பு - மந்தரமலையை வளைந்த சமுத்திரத்தில் (மத்தாகப்) புகும்படி நாட்டிய விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களைக் கோபித்து, கமம் தரம் கொடு வந்த நஞ்சு உண்ட புனிதனை - நிறைந்த வலிமையைக்கொண்டு (எதிர்த்து) வந்த விஷத்தையுண்ட சுத்தரும்,— சம்புகம் அந்தரம் கொள் துரகம் செயும் புலியூரனை-(திருவாதவூரடிகள் பொருட்டு)நரிகளை ஆகாயகாமிகளாகிய குதிரைகளாக்கிய புலியூரருமாகிய சிவபெருமானை,—நெஞ்சே நம்புக-மனமே நம்பி(அவர்விதித்த பதிபுண்ணியங்களைச்செய்யக்)கடவாய்,--மந்தரம் கொடும் கார்வினை புரியல்- (அஃதன்றி)அறிவின்மையினாலே கொடிய பாவத்தொழில்களைச் (சிறிதுஞ்) செய்யாதொழிக. எ—று. கார் ஆகுபெயர். போல உரையசை. குதிரை பூகாமி ஆகாயகாமி என வேகம்பற்றி இருவகைப்படுதலின், அவற்றுட்சிறந்த ஆகாயகாமியை எண்டெடுத்துக்கூறினர்.

புரியாதவன்பிற்பிரியாவவுணர்புருந்திருக்கும்
புரியாதவன்பற்பொடிபடுத்தோனூரபூதரமுப்
புரியாதவன்றெழுதென்புலியூர்புகழாரையருள்
புரியாதவன்பதமெய்யன்பினாற்புணர்ப்பாய்மனனே.

(இ-ள்.) புரியாத வன்பில் பிரியா அவுணர் புகுந்திருக்கும் புரி- (நல்லோர்) விரும்பாத வல்வினைகளில் (ஒருகாலும்) தவிராத அசுரர்கள் புகுந்திருக்கப்பெற்ற முப்புரங்களையும்,—ஆதவன் பல் பொடி படுத்தோன் - பகனென்னுமாதித்தனது பல்லையுந் தூளாக்கினவரும்,—பூதரம் உரம் முப்புரி யாதவன் தொழு தென் புலியூர் புகழாரை அருள் புரியாதவன் பதம் - மலைபோலும் மார்பிலே முப்புரியாகிய உபவீதத்தைத்தரித்த கண்ணனாகி, யதுகுலத்திற்பிறந்த திருமால் வணங்குகின்ற தெற்கின்கணுள்ள புலியூரைத் துதியாதவர்க்கு அருள் செய்யாதவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை,—மனனே மெய் அன்பினால் புணர்ப்பாய் - மனமே மெய்யன்புகொண்டு (இடையறாது) சிந்திக்கக்கடவாய். எ-று. புகழாரை உருபுமயக்கம். (ரு)

பாயசங்கண்டபெரியாக்கியத்தபத்தர்க்கினிய
பாயசங்கண்டுநிகர்புலியூரபகையைவெல்லு
பாயசங்கண்டகரத்தாற்கரியவபாழ்வினைக்குப்
பாயசங்கண்டொடராதெனையாள்கபராபரனே.

(இ-ள்.) பாய் அசம் கண்டு பரி ஆக்கி அத்த- (நாரதமுனிவரது யாகாக்கினியிற் றோன்றிய) பாய்கின்றதகரால் (உயிர்கட்குவிளைந்த துன்பத்தைக்) கண்டு அதனை ஊர்தியாக்கியருளிய சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குப்பிதாவே,—பத்தர்க்கு இனிய பாயசம் கண்டு நிகர் புலியூர - அன்பர்கட்கு இனிய பாற்சோற்றையுங் கற்கண்டையும் போலும் புலியூரரே,—பகையை வெல் உபாய- பகைவரை (எளிதில்) வெல்லும் உபாயங்களையுடையவரே,—சங்கு அண்டு கரத்தாற்கு அரியவ - சங்கு பொருந்திய கையையுடைய விஷ்ணுவுக்குக் காணுதற்கரியவரே,—பாழ் வினைக் குப்பாய சங்கண் தொடராது எனை ஆள்க - கேடுபயக்கும் இருவினையாகிய சட்டையையுடைய பிறவிகளிலே இனிச்சம்பந்தப்படாது தமியேனை ஆட்கொண்டருளுக,—பராபரனே - சுத்தமாயாதத்துவத்துக்கு மேலானவரே. எ-று. ஆக்கி என்பது பெயர். சம் - பிறப்பு. (சு)

பரசெம்மலைநிகரும்புலியூரபராபரதா
பரசெம்மலைமுகநாரிபங்காளபரிக்குமங்கைப்
பரசெம்மலைவினையுந்தெறுசூலப்படையவெனப்
பரசெம்மலைமனமேகதியேயம்பலமதற்கே.

(இ-ள்.) பர - (பக்குவான்மாக்கட்கு) முத்தியைக்கொடுப்பவரே,—செம்மலை நிகரும் புலியூர - மாணிக்கமலைபோலும் புலியூரரே,—பர அப (முன்னுள்ளதற்கு அதன்) முன்னும் (பின்னுள்ளதற்கு அதன்) பின்னுமுள்ளவரே,—தாபர - எல்லாப்பொருட்குங் களைகணுயுள்ளவரே,—

செம்மல் - எப்பொருட்குமிறைவரே,—ஐமுக - ஐந்து திருமுகங்களையுடையவரே,—நாரி பங்கு ஆன - உமாதேவியை வாமபாகத்தில் ஆளுகின்றவரே,—அங்கை பரிக்கும் பரசு - அழகிய திருக்கரத்திற்றரிக்கும் மழுவையும்,—எ மலை வினையும் தெறு சூலப் படைய எனப் பரசு - எத்துணைப்பெரிய அமர்வினைகளையுந் தடிகின்ற சூலப்படையையுமுடையவரேயென்று (இங்ஙனந்) துதிப்பாயாக,—எம் அலை மனமே - எமது (விடயங்களிற்) சுழலுகின்ற மனமே,—அதற்குப் பலம் அம் கதி ஏ - அத்துதிக்குப்பயன் (எவற்றினும்) சிறந்த பரமுத்தியேயாகும், ஆகலான். எ-று. ஐம்முகம் ஐமுகம் என மகரவொற்றுத் தொக்குநின்றது. பதமுத்திகளிற்பிரித்தலின், ஏகாரம் பிரிநிலை. (௯)

அம்பலவாவிமலாவென் றிடார்க்கருளாதபங்கை
யம்பலவாவியலர்புலியூரருக்காநலம்வே
ளம்பலவாவியடர்ப்பதிவ்வூரவராயெடுக்கு
மம்பலவாவியலர்தூற்றுவார்க்கவையாகவின்றே.

(இ-ள்.) அம்பலவா விமலா என்றிடார்க்கு அருளாத - சபாநாயகரே மலரகிதரே என்று துதியாத அபக்குவர்கட்கு அருள்செய்யாத,—பங்கையம் பல வாவி அலர் புலியூரருக்கு நலம் ஆ - தாமரையரும்புகள் பலதடாகங்களிலே மலரப்பெறுகின்ற புலியூரருக்கே எமதின்பநலம் ஆகக்கடவது, (அதுகிடக்க),— ஆவி அடர்ப்பது வேள் அம்பு அல - எமது யிரையொறுப்பது காமபாணங்களல்ல,— இவ் ஊரவர் ஆய் எடுக்கும் அம்பல் அலர் - இவ்வூரவர்கள் நுண்ணிதாக எடுக்கின்ற அம்பலும் அலருமேயாம்,—அவை இன்று அவாவித் தூற்றுவார்க்கு ஏ ஆக - அவ்வம்பலும் அலரும் இதுபொழுது (ஒன்றை) உட்கொண்டு தூற்றுகின்ற அவர்கட்கே ஆகக்கடவன. எ-று. அருளாத புலியூரன் என வியையும். பங்கயம் பங்கையம் எனப்போலியாயிற்று. இரண்டாமடியில் ஆக என்னும் வியங்கோளீறு விகாரத்தாற்றொக்கது. அடர்ப்பது என்னும் முடிக்குஞ்சொல் தனித்தனி கூட்டப்படும். ஆய்தல் - நுணுகுதல். அது "ஓய்தலாய்தனிழத்தல்சாஅ, யாவயினான்குமுள்ளதனுணுக்கம்" என்னுந் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரவுரியியற் சூத்திரத்தானறிக. அம்பல் சிலரறிந்து தம்முட்கூறுவது. அலர் பலரறிந்து புறத்திற்கூறுவது. [தலைவியுடன்போதற்கொருப்பட்டெழுதல்] "அலரேசுமந்துசுமந்திந்தவூர்நின்றழுங்குகவே" என்பதும் இக்கருத்தேபற்றிவந்தது. (௰)

கவின்றிருந்தும்பையுங்கொன்றையுஞ்சூடியகண்ணுதலே
கவின்றிருந்தும்புலியூர்நடராசகங்காதரவென்
கவின்றிருந்தும்பின்முடிதன்மெய்யோகரகங்களிலே
கவின்றிருந்தும்வெளிறும்வினைதீர்க்கிடுங்காண்மனமே.

(இ-ள்.) இரும் தும்பையுங் கொன்றையும் கவின்று சூடிய கண்ணுதல் ஏக - பெருமையாகிய தும்பைப்பூவையுங் கொன்றைமாலையையும் அழகுபொருந்த முடியிற்றரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய சர்வலோகைகநாயகரே,—இன் திருந்தும் புலியூர் நடராச - சீர்திருந்திய புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருநடராசரே,--கங்காதர- கங்கையைத்தரித்தவரே,--என்க - என்று துதிப்பாயாக,—இன்று இருந்தும் பின் முடிதல் மெய்யே - நாம் இதுபொழுதிருக்கினும் பின்னிறத்தல் சத்தியமே,—க நரகங்களிலே இன்று - (இறந்தாற்பின்) அக்கினி நிரயங்களிலே (வேவுதல்) இல்லை,—இருந்தும் வெளிறும் வினை தீர்ந்திடும்- (அதுவன்றியும்) கரியும்வெளிறுமப்படி (இருண்ட) தீவினை எம்மைவிட்டகலும்,—மனமே-நெஞ்சமே. எ-று. கவின என்னும்வினையெச்சங் கவின்றெனத்திரிந்துநின்றது. க-அக்கினி. ஈற்றடி இருந்தை இறுதி ஐகாரங்கெட்டுநின்றது. இருந்தை - கரி. காண் அசை. நெஞ்சமே நாம் இதுபொழுதிருக்கினும் பின்னிறத்தல் சத்தியம் (ஆகலின்), நாயகரே நடராசரே கங்கையைத்தரித்தவரே என்று துதிப்பாயாக; (அங்ஙனந்துதித்தால்) இறந்தபின் நிரயங்களிலே வேவுதலில்லை; அதுவன்றியும் தீவினை எம்மைவிட்டகலும் எனக்கூட்டுக. (எ)

மனந்தனங்கந்தருசொல்லாலவன்பணிவாய்த்துவிடா
மனந்தனங்கந்தரஞ்சேர்புலியூரனைவந்திப்பர்வா
மனந்தனங்கந்தரமென்னடையார்கண்வலையிற்படா
மனந்தனங்கந்தலென்பார்பவசாகரமாய்ப்பவரே.

(இ-ள்:) மனம் சொல் அங்கம் ஆல் அவன் தரு பணி விடாமல் வாய்த்து - மனவாக்குக்காயங்களினால் அவர்விதித்த திருத்தொண்டுகளை இடையறாதுசெயப்பெற்று,—நந்தனம் கந்தரம் சேர் புலியூரனை வந்திப்பர் - திருநந்தனவனங்கள் மேகமண்டலத்திலுயரப்பெற்ற புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானைவழிபடுபவர்,—வாமன் நந்து அனம் கந்தரம் மெல் நடையார் கண் வலையில் படாமல் - வாமனரூபத்தையுடைய விஷ்ணுவினது சங்கையும் பிரமாவினது அன்னப்புள்ளையும்போலுங் கழுத்தையும் மெல்லியநடையினையுமுடைய பெண்களது கண்ணாகிய வலையிலகப்படாமல்,—நம் தனம் நந்தல் என்பார் - நம்முடையசெல்வங்கேடு (பயக்கு) மென்று (அதிற்பற்றற்றவ) ராகி,—பவசாகரம் மாய்ப்பவர் - சனனசாகரத்தைக் கடப்பவராவர். எ—று. தன் சாரியை. அன்னம் அனம் என நின்றது. (அ)

கரமாயருந்துதிக்கைமலையாய்ப்பிறவாய்க்கருஞ்சு
கரமாயருந்துதியென்றுவிடாதெனைக்காத்தருள்சக்
கரமாயருந்துதிரணிரைமேய்க்குங்கழிபொருந்து
கரமாயருந்துதிக்கும்புலியூரகங்காதரனே.

(இ-ள்:) கரம் ஆய் - கழுதையாகியும்,—அரும் துதிக்கை மலை ஆய் - அரியதுதிக்கையையுடைய மலைபோலும் யானையாகியும்,—கரும் சூகரம் ஆய் - கரியபன்றியாகியும்,—பிற ஆய் உதி - மற்றையயோனிபேதங்களாகியும் பிறப்பாய்,—அருந்து என்று விடாது எனைக் காத்தருள் - (பிறந்து முன்செய்த இருவினைப்பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை) அநுபவிப்பாயென்று (இன்னும் அப்பிறவிகளில்) விடாது தமியேனைக்காத்தருளும்,—சக்கரம் - சக்கரப்படையும்,—ஆயர் உந்து திரள் நிரை மேய்க்கும் கழி பொருந்து கரமாயரும் துதிக்கும் புலியூர - இடையர்கள் செலுத்துகின்ற கூட்டமாகிய பசுநிரைகளைமேய்க்குங் கோலும் பொருந்திய கையையுடைய திருமாலுந் துதிக்கின்ற புலியூரையுடையவரே,—கங்காதரனே - கங்கையைத்தரித்தவரே. எ—று. (௯)

கங்காதரன்புலியூர்நகர்காவலன்காருண்யமே
கங்காதரநற்கவுரிபங்காளன்கருதருமோ
கங்காதரன்பரனென்றுபுத்தேளினங்கைதொழுசங்
கங்காதரன்பர்க்கினியரல்லார்க்குக்கசந்தவரே.

(இ-ள்.) கங்காதரன் - கங்கையைத்தரித்தவர்,—புலியூர் நகர் காவலன் - புலியூரை இராசதானியாகவுடைய திருநடராசர்,—காருண்ய மேகம் - கிருபாமேகம்,—கந்தரம் நல் கவுரி பங்கு ஆளன் - விரும்பத்தகும் நல்ல உமாதேவியை வாமபாகத்திலாளுகின்றவர்,—கருது அரு மோகம் காது அரன் - மதித்தற்கரிய (விபரீதஞானம்பயக்கும்) மாயாவிருத்திகளைப் (பக்குவான்மாக்கட்கு) நிக்கிரகிக்கும் அரனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவர்,—பரன் என்று இனம் புத்தேள் கை தொழு சங்கம் காதர் - (பசுக்கட்கு) மேலாகிய பதியென்று தொகுதியாகிய தேவர்கள் கைதொழும் சங்கக்குண்டலமணிந்த திருச்செவிகளையுடைய சிவபெருமான்,— அன்பர்க்கு இனியர் - தம்மன்பர்க்கினியவர்,—அல்லார்க்கு கசந்தவர்-அன்பரல்லாதவர்க்கு இனியராகாதவர். எ-று. (௧0)

சந்தங்கமழுங்கலாவகையன்பர்க்குத்தாநடந்தோர்
சந்தங்கமழும்புலியூரர்வெற்பிலென்சாந்தணிவா
சந்தங்கமழுந்தணிமுலைதோய்மைந்தரைமறந்த
சந்தங்கமழும்படிகொய்திம்மையறணிவதின்றே.

(இ-ள்.) அன்பர்க்கு அங்கம் அழுங்கலாவகை தாம் சந்து நடந்தோர் - தம்மெய்யன்பராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குத் திருமேனிவருந்தாமைப் பொருட்டுப் (பரவையாரிடத்துத்) தாமே தூதுசென்றவரும்,—புலியூரர் சந்தம் கமழும் வெற்பில் - புலியூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமா

னது சந்தனமரம் (நறுமணம்) கமழுகின்றமலையின்கண்,—சாந்து அணி வாசம் அழுந்து தங்கம் என் அணிமுலை தோய் மைந்தரை மறந்து - கலவைகளையணிந்த பரிமளமும் (இரத்தினங்கள்) பதிக்கப்பெற்ற மாற்றுயர்ந்த பொன்னாபரணமும் (பொருந்திய) எனதழகிய தனங்களைப்புணர்ந்த ஆடவரை மறந்துவிட்டு,—அசம் கம் அழும்படி கொய்து இம் மையல் தணிவது இன்று - ஆட்டினது தலையை அஃதழும்படி அரிவதினால் இம்மயக்கஞ் (சிறிதும்)தெளிவதின்று. எ-று. தம் சாரியை. [வெறிவிலக்கு.] ()

மையலங்காரம்பயில்கண்டர்வண்புலியூரர்வைத்த
மையலங்காரம்பமாகிப்பெருகிவரக்குளிரா
மையலங்காரம்பகைத்திடவாடைவருத்திடத்திண்
மையலங்காரம்படரவெவ்வாறுயிர்வாழ்பரிசே.

(இ-ள்.) மை அலங்காரம் பயில் கண்டர் - ஆலாகலம் அழகுபொருந்தும் திருக்கழுத்தையுடையவராகிய,— வண் புலியூரர் வைத்த மையல் - வளவியபுலியூரரிடத்துவைத்த மயக்கமானது,—அங்கு ஆரம்பமாகிப் பெருகி வர - (அவரெம்மைக்கலந்த) அவ்விடத்தே (அப்பொழுது)தொடங்கிப் (படிமுறையே) பெருகிவருதலால்,—அலங்கு ஆரம் குளிராமைப் பகைத்திட - விளங்குகின்ற முத்துமாலைகள் குளிராது (வெம்மைகொண்டு) பகைக்க,—வாடை வருத்திட - வடகாற்றுவருத்த,—கார் அம்பு அடர - கரியசமுத்திரம்பொர,—திண்மை அலம் - (இவைகளை அவர் வருந்துணையும்பொறுக்குஞ்) சத்தியற்றயாம் — உயிர் வாழ் பரிசு எவ் ஆறு - உயிர்வாழுந்தன்மை எப்படி (க்கூடும்). எ-று. பாங்கியே நீ கூறு என்பது எஞ்சிநின்றது. முதலடியில் மை ஆகுபெயர். புலியூரர் வைத்த என்புழி ஏழாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. [காமமிக்ககழிபடர்கிளவி] (கஉ)

பரிசனவேதியர்சூழ்புலியூரர்பத்தர்க்கினிய
பரிசனவேதியர்பாதவமேவுமனோபவனும்
பரிசனவேதிப்படைமன்னர்நின்மலைப்பாரவிலைப்
பரிசநவேதிணிபொன்கொடுவந்தனர்பான்மொழியே.

(இ-ள்.) பரிசன வேதியர் சூழ் புலியூரர் - தமது சுற்றமாகிய தில்லைவாழந்தணர்கள் சூழப்பெறும் புலியூரையுடையவரும்,—பத்தர்க்கு இனிய பரிசன வேதியர் - தம்மன்பருக்கு இனிய பரிசனவேதியாயுள்ளவருமாகிய சிவபெருமானது,—பாதவம் மேவு மனோபவன் ஆம் பரிசு அன வதிப்படை மன்னர் - மலையில் வசிக்கின்ற (புருடாகிருதிமுதலியவற்றுள்) மன்மதனையொத்த இயல்பையும் அத்தவாட்போரையுமுடைய(ரர்) தலைவர்,—நின்பாரமுலைவிலைப் பரிசம் திணி பொன் நவு கொடு வந்தனர் - நின

து பருத்தமுலைவிலைப்பரிசமாகத் தின்னியபொன்னை மரக்கலத்திற் கொடுவந்தனர்,—பால் மொழியே - பால்போலுமினியசொற்களையுடைய தலைவியே. எ—று. அன்ன அன எனவும், நவ்வு நவு எனவும் நின்றன. ஏகாரம் இசைநிறை. பரிசனவேதி இரும்புமுதலிய லோகங்களைப் பரிசித்தவழிப் பொன்னாக்குவதோ ரிரதகுளிகை. [காதலன்முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கிகாதலிக்குணர்த்தல்.] (கரு)

பானகந்தந்தம்வலிகெடவோங்கிப்பணைத்ததிரும்
பானகந்தந்தம்பயில்கரித்தோலினன்பாவவிடாய்ப்
பானகந்தந்தனேரிடைபங்கினன்பத்தரைவைப்
பானகந்தந்தபுலியூரெனிற்கெடும்பாசமன்றே.

(இ-ள்) பால் நகம் தந்தம் வலி கெட ஓங்கிப் பணைத்து அதிரும் பால் நகம் தந்தம் பயில் கரித்தோலினன் - திக்குமலைகள் தத்தம் வலிமை குன்றும்படி யுயர்ந்து பருத்துப் பிளிறிவந்த பால்போலும் வெண்மையாகிய நகமும் கொம்பும்பொருந்திய யானையினது தோலைப் (போர்வையாக) வுடையவரும்,—பாவ விடாய்ப் பானகம் - (பாவிகளது) பாவமாகிய தாகத்திற்கு (அதுதணிக்கும்) பானகமாயுள்ளவரும்,—தந்து அன நேர் இடை பங்கினன் - நூல்போலும் நேரிய இடையினையுடைய உமாதேவிபாகருமாகிய சிவபெருமான்,—பத்தரை வைப்பான் அகம் தந்த புலியூர் எனில் - தம் மெய்யன்பரை இருத்தற்கு இடங்கொடுத்த புலியூரென்றுதுதிக்கில்,—பாசம் கெடும் - (ஆன்மாவைப்பந்தித்த) பஞ்சபாசங்களுஞ் (சேரக்) கெடும் எ-று. அன்று ஏ அசை. முதலடியிற் பால் - திக்கு. (கசா)

சமன்படரால்வருவேதனைதீரத்தருவினைகள்
சமன்படராசததாமதசாத்துவிகங்கெடப்பா
சமன்படரானதறப்புலியூரிற்றகையுளவா
சமன்படராநின்றவல்லிபங்காகதிதந்தருளே.

(இ-ள்) சமன் படரால் வரு வேதனை தீர - (மரணகாலத்தில்)யமதூதவரால் வருந்துன்பங்கள் ஒழியவும்,—தரு வினைகள் சமன்பட - பொருந்திய நல்வினையினால் வருமின்பத்திலுந் தீவினையினால்வருந்துன்பத்திலுஞ் சமபுத்திபண்ணவும்,—சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் கெட - சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமாகிய முக்குணங்களும் நசிக்கவும், பாசம் மன் படரானது அற - பாசத்தால் வருந்துன்பம் பற்றறவும்,—தகை உள புலியூரில் வாச மன் - பெருமைபொருந்திய புலியூரில் (விசேடமாக) வசிக்குந்தலைவரே,—படரா நின்ற வல்லி பங்கா - படருகின்ற காம வல்லிபோலும் உமாதேவிபாகரே,—தந்து கதி அருள் - தமியேற்கு (வரந்) தந்து

(பின்) முத்தியை ஈந்தருளும். எ—று. பண்ணவும் நசிக்கவும் வரந்தந்து, ஒழியவும் பற்றறவும் முத்தியை ஈந்தருளும் எனக்கூட்டுக. (கரு)

கதிதந்தருவிழந்தோடும்பர்க்காய்ப்புரங்காய்ந்தவின்ன
கதிதந்தருகயிலைக்கிறைவாகருவித்திரும
கதிதந்தருசொல்லிடையாள்பங்காகமலம்பணைச்ச
கதிதந்தருநறவார்புலியூரவெற்காத்தருளே.

(இ-ள்.) தம் கதி தரு இழந்து ஓடு உம்பர்க்காய்ப் புரம் காய்ந்த வில் நக - தமது சுவர்க்கபதவியையும் பஞ்சதருக்களையுமிழந்து ஓடியதேவர்கள்பொருட்டு முப்புரங்களைத் தகித்த மேருமலையாகிய வில்லையுடையவரே,—நிதம் தரு கயிலைக்கு இறைவா-நிலைபெற்றகைலாசகிரிக்குத்தலைவரே,—திரு மகதிக் கருவி தந்து அரு சொல் இடையாள் பங்கா-அழகிய மகதியாழிசையையும் நூலையும்போலும் அரியசொல்லையும் இடையையுமுடைய உமாதேவிபாகரே,—கமலம் பணைச் சகதி நறவு தந்து ஆர் அரு புலியூர - தாமரைப்பூக்கள் வயல்களிற் சேறு (பொருந்தும்படி) தம்மிடத்துள்ளதேனைச் சொரிந்து நிறையப்பெற்ற விசிட்டமாகிய புலியூரையுடையவரே,—என் காத்தருள் - தேவரீர் தமியேனைப் பாதுகாத்தருளும்.எ-று. யாழ் - ஆகுபெயர். (கசு)

காப்பதிற்றூறுயிர்யாமெனநீநற்கலைகளடங்
காப்பதிற்றூறுசதுவிதங்காட்டவுங்காண்கிலனற்
காப்பதிற்றூறுவளவயன்முக்கனிக்கட்கஞ்சமங்
காப்பதிற்றூறுகுக்கும்புலியூர்க்கனகாலயனே.

(இ-ள்.) யாம் உயிர் காப்பது ஆறு இற்று என -"நாமுயிர்களைக்காக்கு நெறி இத்தன்மைத்து" என்று,—நீ அடங்கா நல் பதிற்றூறு சதுவிதம் கலைகள் காட்டவும் - தேவரீர் பரந்த நல்ல அறுபத்துநான்கு பகுதியவாகிய கலைகளைத் (தந்து) அறிவிக்கவும்,—அது காண்கிலன் - (தமியேன்) அதை அறியப்பெற்றிலேன்,—நல் முக்கனிக் காப்பு இற்றுக் கள் ஆறு - நல்ல முக்கனிகளின் காம்பு பதனழிந்து (பெருகும்) மதுவெள்ளத்தை,—வள வயல் அங்காப்பது கஞ்சம் இல் தாறு உகுக்கும் - வளவிய வயல்களிற்பொருந்திய வாய்மலர்ந்தனவாகிய தாமரைப்பூக்களிற் குலைகள் சொரியாநிற்கும்,—புலியூர்க் கனக ஆலயனே - புலியூரிலுள்ள கனகசபையாகிய ஆலயத்தில் வீற்றிருப்பவரே. எ-று. மூன்றாமடியிற் காம்பு காப்பு என வலிந்து நின்றது. ஈற்றடியில் அங்காப்பது - அங்காத்தலைச்செய்வது; சாதியொருமை. (கஎ)

கனகமலைச்சிலைவேணிப்பிரானைக்கயல்வயற்கோக
கனகமலைச்சிலைக்காவிற்பாயுங்கவின்கொள்வள்ளைக்
கனகமலைச்சிலைமார்பனும்போற்றற்கரும்புலியூர்க்
கனகமலைச்சிலைவாணனைப்போற்றிற்கதியவர்க்கே.

(இ-ள்.) கனம் கம் அலை சிலை வேணிப் பிரானை - கன்குமதிக்கப்படும் (கங்கா) சலத்தினது திரையொலிக்குஞ் சடையையுடைய எப்பொருட்குமிறைவரும்,—கயல் வயல் கோகனகம் அலைச்சு இலைக் காவியில் பாயும் கவின்கொள் - (வாவிகளிற்பயிலும்) கயன்மற்சங்கள் வயல்களினிற்குந் தாமரைகளையலைத்து (மருங்கிலுள்ள) இலைகளையுடைய கருங்குவளைகளிற்பாயுமழகுபொருந்திய,—வள்ளைக் கனம கமலை சிலை மார்பனும் போற்றற்கு அரும் - வள்ளையிலைபோலுங் காதுகளையுடைய இலக்குமி (வசிக்கும்) மலைபோலும் மார்பையுடைய விஷ்ணுவுந் துதித்தற்கரிய,—கனக மலைச் சிலைப் புலியூர் வாணனைப் போற்றில் - பொன்மயமாகிய மேருமலையை வில்லாகவுடைய புலியூரில் வாழுபவருமாகிய சிவபெருமானைத் துதிக்கில்,—அவர்க்கே கதி - அவர்களுக்கே முத்தி (சித்திக்கும்). எ-று. கொள் புலியூர் என வினையும். வள்ளை ஆகுபெயர். மூன்றுமடியிற் கன்னம் கனம் என நின்றது. (௧௮)

அவரஞ்சிவந்தயினாகாரிவாகனராகத்தில்வா
ழவரஞ்சிவந்தடிபோற்றுமைபாகனகக்கருமை
யவரஞ்சிவந்தகுமம்புலியூரனெனக்கருளி
யவரஞ்சிவந்தபதம்பெறலாகுமைந்தக்கரமே.

(இ-ள்.) வந்து அயில் நாக அரி வாகனர் ஆகத்தில் வாழ் அவரஞ்சி அவர் - வாயுவையுண்கின்ற பாம்புக்குப் பகையாகிய கலுழனை வாகனமாகவுடைய விஷ்ணுவினது மார்பில் வாழுகின்ற (சேட்டைக்குக்) கனிட்டையாகிய அந்த இலக்குமியானவர்,—அஞ்சி வந்து அடி போற்று உமை பாகன் - அச்சுற்றுவந்து திருவடிகளைத் துதிக்கப்பெறும் உமையம்மையை வாமபாகத்திலுடையவரும்,—அகம் கரும் ஐயம் அரம் - (தம்மடியவரது) பாவமாகிய கரிய இரும்பைத் (தேய்த்தற்கு) அரமாயுள்ளவரும்,—சிவம் தகும் அம் புலியூரன் - (சகல) நன்மைகளும் பொருந்தும் அழகிய புலியூரையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—எனக்கு அருளிய வரம் - தமியேனுக்குத் தந்தருளியவரம் (யாதெனில்),—சிவந்த பதம் பெறல் ஆகும் ஐந்து அக்கரம் - (தமது) சிவந்ததிருவடிகளை (என்போலிகளும்) பெறுதற்குக் (கருவி) ஆகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரோபதேசமேயாம். எ-று. அவரஞ்சி என்பது அபரம் என்னும் முதனிலையும், பெண்பாலிகர விறுதிநிலையும், சகரவொ

ற்றிலுடையிலையும், திரிதல் விகாரமும் பெற்று முடிந்த பெயர்ப்பகுபதம். அம்முதனிலைக்குப் பொருள் - பின். அது பகர வகர ஏகீபாவத்தைப்பற்றி அவரம் என நின்றது. எனவே அவரஞ்சி பின்னே என்றதாயிற்று. பின்னை-இலக்குமி. இனிப் பொன் எனப்பொருள்படும் அபரஞ்சி மேலே ஏகீபாவகயம்பற்றி அவரஞ்சி என நின்றதெனக்கொண்டு, அஃது ஈண்டு இலக்குமியை யுணர்த்திற்றெனப் பொருளுரைத்தலுமொன்று. இன்னும் அபிரமாவும், வரம் விருப்பமும், சீ சரசுவதியும் எனப் பொருள்படுதலின், அதற்குப் பிரமா விரும்புஞ் சரசுவதி எனப்பொருளுரைத்தலுமாம். இப்பொருட்குச் சீ சி எனக்குறுகி நின்றதாக வுரைக்க. அயம் ஐபம் எனப் போலியாயிற்று. ஏகீபாவம் - ஒருமைப்பாவனை. (௧௯)

*கரமஞ்சரிதருவென்னற்கணீசரைக்கட்டுகட்சீ
கரமஞ்சரிதருமம்புலியூரற்கியமன்கடிந
கரமஞ்சரிதருமாயைநெஞ்சேநங்கருவினையக்
கரமஞ்சரிதருமென்றேமொழிககனவிலுமே.

(இ-ள்) கீசரைக் கரம் மஞ்சு அரி தரு என்னற்க - [குரு லிங்க சங்கம பத்தி யில்லாத] கீழ்மக்களைப் [பொருட்பேறுமுதலியகருதித்] தங் கைகள் [கொடையான்] மேகமும் இந்திரனது பஞ்சதருவு மென்று [புனைந்து] பாடாதொழிக,—புலியூரற்குக் கள் சீகர மஞ்சரி கட்டு - புலியூரில்வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்குச் சாத்தும்பொருட்டுத் தேன்றுளிக்கும் புஷ்பமாலைகளைக் கட்டுவாயாக,—தருமம் - [இது] சிவதருமமாகும்,—இயமன் கடி நகரம் அஞ்சு - [நாமிறந்தவழி] யமனது காவல் பொருந்திய யமனி என்னும் நகரிற் புகுவதற்கஞ்சி [யொழுகு] வாயாக,—நெஞ்சே அரு மாயை அரிது - [இங்ஙனஞ்செய்யின்] மனமே அருவமாகியமாயாமலம [எமமைப்பொருந்துவ] தின்று,—அஞ்சு அக்கரம் நம் கருவினை அரிதரும் என்றே கனவிலும் மொழிக - [அன்றியும்] ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமாகிய சிவமூலமந்திரம் நமதுபிறவியைத் [தப்பாது] அரியுமென்று துணிந்து [அமமகாமந்திரத்தைச்] சொப்பனத்திலும் செபிக்க. எ-று. (௨0)

கனவைப்படைத்தணத்தார்மூவர்பாடல்களித்திரண்டு
கனவைப்படைத்தவர்தென்புலியூர்வரைக்காதலரைக்
கனவைப்படைத்தனையத்துயிலகாண்கிலன்கங்குலும்புக்
கனவைப்படைத்தமலர்க்கோலிற்பாங்கியெற்கண்டிக்கவே.

(இ-ள்.) கன வை படைத் தணத்தார் - கனத்த கூரிய மழுப்படையையுடையவரும்,—மூவர் பாடல் களித்து இரண்டு கன வைப்பு அடைத்தவர் - (சிவஞானச் செல்வர்களாகிய) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தி

ருநாவுக்கரசுநாயனார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் என்னுஞ் சமயகுரவர்மூவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய (பவரோக சிர்மூல அருமருந்தாகிய) தேவாரத்திருப்பதிகங்களை உவந்து தம்முடைய இரண்டுதிருச்செவிகளில் அமைத்தருளினவருமாகிய சிவபிரானது,—தென் புலியூர் வரைக் காதலரை - தெற்கின்கட்பொருந்திய புலியூரிலுள்ள மலையில் வசிக்கு மெனதன்பரை,—கனவைப் படைத்து அணையத் துயில் காண்கிலன் - கனவைப்பெற்றாயினும் அதன்கட்டழுவுதற்குக் கண்டுயில் வரப்பெற்றிலேன்,—கங்குலும் புக்கன - இராக்காலமுங் கழிந்தது,—தைத்த மலர்க் கோலின் பாங்கி கண்டிக்க என் வைப்பள் - (இங்ஙனம்) பட்டமலரம்புகட்குப்போல வருந்தும்படி தோழிகண்டித்துரைக்க என்னைத் [தனக்கெதிர்முகமாக] இருத்துவள் (இதற்கினி யாதுசெய்வேன்). எ-று. தண்ணம் தணம் எனவின்றது. தென் புலியூர் - அழகிய புலியூர் எனினு மமையும். புக்கது புக்கன என ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். கனவைப்பு கன்னயாகிய இடம். [கண்படை பெறாது கங்குலொர்திரங்கல்.] (௨௧)

கண்டலராகமுடிபுனையானைக்கருதினரா
கண்டலராகவைக்கும்புலியூரனைக்காதைமுகங்
கண்டலராகமதாடகமாமெழிற்காரிகையாள்
கண்டலராகமிருந்தனள்கேட்டகணத்தினிலே.

(இ-ள்) கண்டல் அராக முடி புனையானை - [பொய்க்கரிகூறிய] தாழம்பூவைச் சிவந்தசடாமுடியிற் றரியாதவரும்,—கருதினர் ஆகண்டலர் ஆக வைக்கும் புலியூரனை - [தம்மைத்] தியானித்த அன்பரை இந்திரராக (மேற்கதியில்) இருத்தும் புலியூரருமாகிய தலைவரை,—காதை முகம் ஆகம் கண்டு மது அலர் ஆடகம் ஆம் எழில் காரிகையாள் - சொல்லும் முகமும் மேனியும் [முறையே] கற்கண்டையும் தேன்பொருந்திய செந்தாமரைமலரையும் பொன்னையும் போலும் அழகையுடைய தலைவி,— கண்டு அல கேட்ட கணத்தில் (இ) ராகம் மிருந்தனள் - கண்டன்று கேட்டமாத்திரையிலே அநுராகமிருந்தனள். எ-று. கண்டல் ஆகுபெயர். தலைவி தலைவரைக் கண்டன்று கேட்டமாத்திரையிலே அநுராகம் மிருந்தனளெனக்கூட்டுக. [காதற்சிறப்புரைத்தல்.] (௨௨)

கணத்தினிலேற்றுவருமன்புசெய்யிற்கருதுசிவ
கணத்தினிலேற்றுதிணைமனமேசொற்கதிர்செய்வயற்
கணத்தினிலேற்றுக்கயல்பாய்கவின்புலியூரரைப்பொக்
கணத்தினிலேற்றுத்திரிந்தாரைநீதியிற்காதலித்தே.

(இ-ள்.) கணத்தினில் எற்று வரும் அன்பு செய்யில் - ஒருகணமேனும் [மனத்தோடு] இயைந்தெழுஞ் சிரத்தையன்பு செயப்பெறி

ல்,—கருத் திய கணத்தினில் ஏற்றும் - [எம்மை] [illegible] வகணங்களோடிருத்துவர்,—மனமே மின் - [ஆதலால்] [illegible] த்தியானஞ்செய்வாயாக,—செல் கதிர் செய் வயற் கண் [illegible] ஏற்றக் கயல் பாய் கவின் புலியூரரை - சேற்பயிர்கள் [illegible] த் சஞ்சரிக்கும் [பெண்] சங்கில் ஆண்கயல்பாயு மழகிய புலியூரிலெழுந்தருளி யிருப்பவரும்,—பொக்கணத்தினில் ஏற்றுத் திரிதாரை - [பிக்ஷாடன மூர்த்தியாகிப்] பொக்கணத்தில் யாசித்துத் திரிதருவருமாகிய சிவபெருமானை,—நீதியில் காதலித்து - கிரமப்படி விரும்பி. எ-று. மனமே ஒரு கணமேனுஞ் சிரத்தையன்பு செய்ப்பெறில் எம்மைச் சிவகணங்களோடிருத்துவர், ஆதலால சிவபெருமானைக் கிரமப்படி விரும்பித் தியானஞ்செய்யெனக் கூட்டுக. பொக்கணம் - பிக்ஷைப்பை. (உ௩)

திரியும்பணியுமிதழியுமாருஞ்சிறந்திடுபா
திரியும்பணியும்புனைபுலியூரர்சிவார்ச்சனைப்பத்
திரியும்பணியுந்தொழிலும்விடார்க்குச்சிறந்தநெய்தோய்
திரியும்பணியுந்தியவிளக்காஞ்சிவஞானமதே.

(இ-ள்.) திரியும் பணியும் இதழியும் ஆரும் சிறந்திடு பாதிரியும் பணியும் புனை புலியூரர் - நகருகின்ற பாம்பையும் கொன்றைமாலையையும் ஆத்திப்பூவையும் சிறந்த பாதிரிமலரையும் ஆபரணங்களையுந் தரித்த புலியூரரது,—சிவ அர்ச்சனைப் பத்திரியும் பணியுந் தொழிலும் விடார்க்கு - சிவபூசைக்கு [வேண்டப்படும்] பத்திர [புஷ்பமுதலிய உபகரணங்களை]யும் வணங்குந்தொழிலையுங் கைவிடாத சிவபத்தர்களுக்கு,—திரியும் பணி சிறந்த நெய் தோய் உந்திய விளக்கு சிவஞானம் ஆம் - திரியையுந்திரித்து நல்ல நெய்யிற்றோய்த்துக் [கொளுவித] தூண்டிய தீபம்போலச் சிவஞானம பிரகாசிக்கும. எ—று. ஈற்றடியிற் பண்ணி பணி என நின்றது. சிவஞானம் அது சிவஞானமாகிய அது. (உ௪)

அதரங்கரங்களிலவமங்காந்தளழகுறத்தோ
யதரங்கரங்கவர்பூங்குழன்மாதுருவாய்மருவி
யதரங்கரங்கன்பணிபுலியூரனென்றுற்பிறவி
யதரங்கரங்கவடைத்தமுதாக்குமருள்வருமே.

(இ-ள்.) அதரம் கரங்கள் இலவம் அம் காந்தள் அழகு உற - வாயுதடுகளும் கைகளும் [முறையே] இலவமலர் செங்காந்தட்பூ என்பவற்றினழகுபொருந்த,—தோயதரம் கரம் கவர் பூ குழல் மாது உருவாய் மருவிய - முகிலை இறைதவரும் பூவைமுடித்தகூந்தலையுடைய மோகினிவடிவா

இத் தழுவிய,—தரங்க [அ] ரங்கன் பணி புலியூரன் என்றால் - திரைமறி இன்ற ஆற்றிடைக்குறையாகிய சீரங்கத்தில் வசிக்குந் திருமால் வணங்கு கின்ற புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானென்று [ஒருகாற்] றுதித்தால்,—பிறவி அதர் அங்கு அரங்க அடைத்து அமுது ஆக்கும் அருள் வரும் - [அவர்க்குப்] பிறவி [வரும்] நெறியை அங்கே முழுவதுமடைத்து முத்தியையுண்டாக்குந் திருவருள்பதியும். எ-று. இலவம் கார்தள் என்பன ஆகுபெயர். தோயதரம் சலதரம். (உரு)

வரவந்தகாரம்பயில்கண்டர்பூமகண்மார்பிடங்க
வரவந்தகாரம்புகொண்டிகல்வாட்டிமகிழ்ந்தபுங்க
வரவந்தகாரம்புலியூரர்மன்னினர்மற்றென்றன்மேல்
வரவந்தகாரமயமின்றுனக்கேவரிலந்தரமே.

(இ-ள்.) வரம் பயில் அந்தகாரம் கண்டர் - மேன்மைபொருந்திய இருள்போலுங் கரிய திருக்கண்டத்தையுடையவரும்,—பூமகள் மார்பு இடம் கவர வந்த கார் அம்பு கொண்டு இகல் வாட்டி மகிழ்ந்த புங்கவர் - இலக்குமி மார்பை யுறைவிடமாகக் கவரப்பெற்ற கரிய விஷ்ணுவாகிய அம்பினாலே மாறுபட்ட அசுரரைவென்று [சுரரை] யுவந்த மகாதேவரும்,—அவம் தகார் - பயனில் இருத்தியங்களிற் [திருவுளம்] பொருந்ாதவரும்,—அம் புலியூரர் மன்னினர் - அழகிய புலியூராருமாகிய சிவபெருமான் [என்னிடத்து] நிலைபெற்றிருக்கின்றனர்,—மற்று என்மேல் வரவு அந்தகா [இ] ரமியம் இன்று - அவ்வியல்பையுடைய என்மேல் [உயிர்கவர] வருதற்கு அந்தகனே உனக்குப் பூரணவிருப்பமுண்டாகாது,—வரில் உனக்கே அந்தரம்- [ஒருபோது] வரில் உனக்கே கேடு(சம்பவிக்கும்) எ-று. கவரவந்த என்பதனைக் கவர்ந்த என ஒருசொன்னீர்மைத்தாகக்கொள்க. தன் சாரியை. (உசா)

அந்தரங்கம்பகர்ந்தாயிழையார்செய்யதிமயலா
மந்தரங்கம்படுவேலையில்வீழ்ந்திங்கழிகுவனோ
வந்தரங்கம்பயின்மாலயன்போற்றற்கரும்புலியூ
ரந்தரங்கம்பயின்றாடியபாதவமாதங்கனே.

(இ-ள்.) அந்தரங்கம் பகர்ந்து ஆயிழையார் செய் அதி மயல் ஆம்- இரகசியவார்த்தைகளைச்சொல்லிப் பெண்கள்செய்கின்ற மிக்கமயக்கத்தாலாகிய,—அம் தரங்கம் படு வேலையில் வீழ்ந்து இங்கு அழிகுவனோ - அழகிய திரைமறிகின்ற [காம] சமுத்திரத்தின்கண் வீழ்ந்து தமியேனிங்கே கெடக்கடவேனோ?,—அந்த (அ) ரங்கம் பயில் மால் அயன் போற்றற்கு அரும் புலியூர் - அந்தத்திருவரங்கத்தில் வசிக்கும் விஷ்ணுவும் பிரமா

வுந் (தன்பெருமை) கூறுதற்கரிய புலியூரிலுள்ள,—அந்தம் அரங்கு பயின்று ஆடிய பாத - அழகிய கனகசபையிலே (பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கு) வாக்குத்தத்தஞ்செய்து, (அவ்வாறே) அநவரததாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற திருவடிகளையுடையவரே,—அ மாது அங்கனே - அந்தவுமாதேவி பொருந்திய திருமேனியையுடையவரே. எ-று. அம் மாது என நிற்கற்பாலது அ மாது எனநின்றது. (உஎ)

மாதங்கங்கோடுவிற்றோடாக்கிவண்புலியூரின்மத
மாதங்கங்கோடுறப்பாய்ந்தவப்போதிவண்மாழ்குறவிம்
மாதங்கங்கோடுமருவியகுன்றிடைவந்தவரார்
மாதங்கங்கோடுமுன்வந்தளித்தானொருமன்னவனே.

(இ-ள்.) மா தங்கம் கோடு வில் தோடு ஆக்கி வண் புலியூரில் - மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமாகிய மேருவையுஞ் சங்கையும் (முறையே) வில்லுங்காதணியுமாக்கிய சிவபெருமானது வளவியபுலியூரில்,—மத மாதங்கம் கோடு உறப் பாய்ந்த அப்போது இவள் மாழ்குற - மதத்தையுடைய ஒரு யானையானது கொம்பினாலே குற்றும்படி பாய்ந்துவந்த அப்பொழுது இம்மாதுமயங்கிவிட,—விம்மா தங்கு அங்கு ஓடும் அருவிய குன்றிடை வந்தவர் ஆர் - ஒலித்துக்கொண்டுபொருந்திய அவ்விடத்துப்பாயு மருவியையுடைய குன்றின்கண் வந்துகாத்தவரிவர்தாமோ,—மாது அங்கம் கோடுமுன் ஒரு மன்னவன் வந்து அளித்தான் - மயங்கிய விம்மாது (குற்றுண்டு) சரீரங் (கீழே) விழுவதற்குமுன் ஒருதலைமகன் வந்துகாத்தனன். எ-று. அவனே இவட்கு நாயகன் என்பது குறிப்பெச்சம். ஆக்கி என்பது பெயர். புலியூரிற் குன்றெனவியையும். செய்யுளாகலிற் சுட்டுமுன் வந்தது. [பாங்கியறத்தொடுநிற்றல்.] (உஅ)

மன்னுவலையுடைத்தோற்றந்தபநின்புகழ்மறவா
மன்னுவலையுரைத்துப்பெறுவேன்கொன்மதிமுடியா
மன்னுவலையுறுநீவிற்சிறந்திடும்வண்புலியூர்
மன்னுவலையுறழ்கண்டாவுன்றாண்மலர்த்தாமரையே.

(இ-ள்.) ஆவலை உடை மன் தோற்றம் தப - அவாவுடைமையான் வரும் பிறவி கெடும் பொருட்டு,—நின் புகழ் மறவாமல் நா வல் உரைத்துப் பெறுவேன் கொல் - தேவரீருடைய திருப்புகழை (ஒருபொழுதும்) மறவாமல் நாவினாலே வல்லவாறு துதித்துப் பெறுவேனோ,—மதி முடியா - பாலசந்திரன்றவழுந் திருமுடியையுடையவரே,—மன் ஐ உறு நாவல் நீவில் சிறந்திடும் வண் புலியூர் மன்னு - (முத்[illegible]களில்) மிகுந்தவழகு

பொருந்திய சம்புத்தீபத்துள்ள (சிவக்ஷேத்திரங்களுக்குட்) சிறந்தவளவிய புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்குந் தலைவரே,—அலை உறழ் கண்டா - இருளை யும் வென்றகரிய திருக்கழுத்தையுடையவரே,—நின் தாமரை மலர்த் தாள் - தேவரீருடைய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை. எ-று. இர ண்டாமடியில் ஐ சாரியை. நான்காமடியிற் குறிற்கீழொற்று உயிர்வர இர ட்டாது நின்றது. புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்குந் தலைவரே; பிறவிகெடும் பொருட்டு, முடியையுடையவரே, கழுத்தையுடையவரே, (என்று) தேவ ரீருடைய திருப்புகழை வல்லவாறு துதித்துத் திருவடிகளைப் பெறுவே னே எனக்கூட்டுக. (உகூ)

தாமரைப்பாலரும்புல்லுரிசாத்தினர்தங்குகரத்
தாமரைப்பாலத்தர்தென்புலியூர்வரைத்தண்டுளபத்
தாமரைப்பாலரையன்னீருமாதுந்தசையொடிங்கே
தாமரைப்பாலருந்தித்தங்குமேகத்தடமரிதே.

(இ-ள்.) தாம் அரும் அரைப் பால் புல் உரி சாத்தினர்—தாமரிய திருவரையின்கண்ணே புலித்தோலையுடுத்தவரும்,—கரத் தாமரைத் தங் கு பாலத்தர்— கையாகிய தாமரைமலரிற்றங்கிய மழுவையுடையவரு மாகிய சிவபெருமானது,—தென் புலியூர் வரை - தெற்கின்கணுள்ள புலி யூர் வரையில் - தண் துளபத் தாமரை பாலரை அன் நீரும் மாதும் (காத் தற்றொழிலாற்) குளிர்ந்த துளசிமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவையுங் கட்ட ழகால்] அவ்விஷ்ணுவுக்குப் புதல்வனாகிய மன்மதனையுமொத்த நீரும் இ ப்பெண்ணும்,— தசை ஒடு தாம் மரைப் பால் அருந்தி இங்குத் தங்கும் - (மான்)தசையோடு தாவுகின்ற மரைப்பாலையுண்டு (இவ்விரவில்) இங்கே தங்குங்கள்,—ஏகத் தடம் அரிது - அப்பாற்செல்லுதற்கு வழியரிது.எ-று. உவமவுருபீறு குறைந்தது. ஈற்றடியில் தாவும் என்பது தாம் எனநின்ற து. தசை மான்றசை என்பது "வலைப்பெய்தமான்றசைதேன்றோய்த்தரு ந்திமரைமுலைப்பா, லுலைப்பெய்தவார்தினைமூரலுமுண்டு" என்பதனானும் அறிக. [விருந்துவிலக்கல்.] (ங௦)

தடங்கடிவேங்கைநிழலொருவித்தவிக்கும்பெரும்பாந்
தடங்கடிவேங்கையுங்காட்டிடில்வேங்கடஞ்சார்ந்தகடி
தடங்கடிவேங்கையுரியார்புலியூரிற்றையல்கஞ்சத்
தடங்கடிவேங்கையலர்வயலாகசரிப்புண்கிலை.

(இ-ள்.) பெரும் பாந்தள் தடம் கடி வேங்கை நிழல் ஒருவித் தவி க்கும் - (தன்கட்பயிலும்) பெரும்பாம்புகளும் மலைப்பக்கத்திலுள்ள மணம் பொருந்திய வேங்கைமரநிழலை நீங்கியவழி (வெம்மைபொறாது) துடிக்கு

ம்,—தக்கு அடி வேம் - (தன்கட்) சென்றுசார்வோரதடிகளும்வேகும்,—காட்டிடில் கையும் வேம் கடம் - (தன்னைச்) சுட்டிக்காட்டில் அக்கையும் வேகும் (அத்தன்மைத்தாகிய கொடிய) சுரமானது,—சார்ந்த கடி தடம் கடி வேங்கை உரியார் புலியூரில் தையல் சரிப்பு உண்கில் - பொருந்திய திருவரையில்அஞ்சத்தகும் புலியினது தோலையுடுத்த சிவபெருமானது புலியூரில்வசிக்கும் நம்புதல்வி நடக்கப்பெறின்,—கஞ்சத் தடம் கடி வேங்கை அலர் வயல் ஆக - தாமரைப்பொய்கை சிறந்தபொன்போலுந் தாதை இறைக்கும் (தண்ணிய) மருதநிலமாகக்கடவது. எ—று. ஒருவிஞலென்னும் வினையெச்சம் ஒருவியெனத்திரிந்து நின்றது. வேகும் என்பது இருவழியும் வேமெனநின்றது. ஈற்றடியில் வேங்கை ஆகுபெயர். கொடிய சுரமானது நம்புதல்விநடக்கப்பெறின், தண்ணியமருதநிலமாகக்கடவது எனக்கூட்டுக. [சுரந்தணிவித்தல்.] (௩௧)

புண்டரிகத்தர்தொழும்புலியூரர்வெண்பூதியணி
புண்டரிகத்தர்புயலார்பொருப்பினிற்போற்றுதிசைப்
புண்டரிகத்தரத்தார்நின்மறக்கவும்போதுமனம்
புண்டரிகத்தரவக்குயிலாலன்றுபோந்தவரே.

(இ-ள்.) புண்டரிகத்தர் தொழும் புலியூரர் - தாமரைமலரை யாசனமாகவுடைய பிரமாவும், நாபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுவும் வணங்கும் புலியூரையுடையவரும்,—வெண் பூதி அணி புண்டரி - வெண்மையாகிய விபூதியைத் திரிபுண்டரமாகத்தரித்தவரும்,—கத்தர் - விசுவகருத்தாவுமாகிய சிவபெருமானது,—புயல் ஆர் பொருப்பினில் - முகிலார்ந்தமலையின்கண்,—போற்று திசைப் புண்டரிகத் தரத்தார் - (உலகைக்) காக்குந் திக்கயங்களுட் புண்டரீகம் போலுந்தலைவர்,— து அரவக் குயிலால் மனம் புண் தரிக அன்று போந்தவர் - (தமதுபிரிதற்குறிப்பை அறிந்தநமக்குப்) பகையாகிக் கூவுகின்ற குயிலிஞலே மனம் புண்பட (அதனைததாமறிந்திருந்தும்) அன்று (எம்மைப்பிரிந்து) சென்றவன்கண்ணர் (ஆகலின்),—நின் மறக்கவும் போதும் - (இன்று) நின்னைமறந்திருக்கவுங் கூடும். எ-று. மூன்றாமடியிற் புண்டரீகம் புண்டரிகம் எனவும், நான்காமடியில் தூ து எனவுங் குறுகிநின்றன. இந்நான்காமடியிற் புண்டரிக்க என்பது புண்டரிக என நின்றது. [பாங்கிகொடுஞ்சொற்சொல்லல்.] (௩௨)

தவராகமாகனகச்சிலைகொண்டவன்றந்தமெழுந்
தவராகமாகவரிதேடரியவன்றண்புலியூர்த்
தவராகமாகரமானேனமக்கருட்டனமைதந்து
தவராகமாகவொளியானைப்போற்றறகுதிநெஞ்சே.

(இ-ள்.) கனகம் மா சிலை தவர் ஆக கொண்டவன் - பொன்மயமாகிய மேருகிரியை வில்லாகக்கொண்டவரும்,—தந்தம் எழுந்த வராகம் ஆக அரி தேடு அரியவன் - கொம்புமுளைத்த பன்றியாக விஷ்ணுதேடிக் காணுதற்கரியவரும்,—தண் புலியூர் தவர் ஆகம் ஆகரம் ஆனோன் - தண்ணிய புலியூரையும் துறவிகளது இருதயத்தையுந் தமக்கு வாசஸ்தானமாகவுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—தன்மை அருள் தந்து எமக்கு உதவ - தமக்கு இயற்கையாகிய திருவருளை எமக்குத் தந்துபகரித்தற்பொருட்டு,—[இ] ராக மாகம் ஒளியானைப் போற்றல் தகுதி நெஞ்சே - செவ்வானம்போலுந் திருமேனிப் பிரகாசமுடைய அச்சிவபெருமானை வழிபடுதல் [எம்மாற்செய்யத்] தக்கதுமனமே. எ-று. முதலடியில் மா சிறம். (௫௫)

குதிகரும்புரையற்றபந்தெறிந்தோவண்கொழுங்கயல்கள்
குதிக்கும்புனல்குடைந்தோவிளநீருக்குங்கோட்டிணைத்த
குதிக்கும்புகறருகொங்கையென்வாட்டங்குணக்குன்றனூன்
குதிக்கும்புகழ்பெறுதென்புலியூர்வரைக்கோமளமே.

(இ-ள்.) குதிக்கும் புரை அற்ற பந்து எறிந்தோ - [நின்] காற்குதிக்கும் விகாரற்ற பந்தை எறிந்து விளையாடுதலானோ,—வண் கொழும் கயல்கள் குதிக்கும் புனல் குடைந்தோ - அழகிய மதர்த்தகயன்மற்சங்கள் பாயுஞ்சுனையிற் சலக்கிரீடைசெய்தலானோ,—இள நீருக்கும் இணைக் கோட்டுக்கும் தகுதி புகல்தரு கொங்கை வாட்டம் என் - இளநீருக்கும் இரண்டியானைக்கொம்புக்கும் ஒப்புச்சொல்லத்தகும் நின் முலைகள் வாடுதற்குக்காரணம்யாது,—குணக் குன்றன் - குணமலையாகிய சிவபெருமானது,—நான்கு திக்கும் புகழ் பெறு தென் புலியூர் வரைக் கோமளமே - நான்குதிகந்தம்வரையும் புகழ்பொருந்தப்பெற்ற தெற்கின்கணுள்ள புலியூர்மலையில்வசிக்கும் இளமைச்செல்வியையுடைய [எந்] தலைவியே. எ-று. வாட்டம் ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் விம்முதலை யுணர்த்தி நின்றது. [ஐயக்கரந்துதையலைவினுதல்] (௫௬)

வரையாவனலிபிவேதன்செய்யாதன்பர்மாட்டணுவாய்
வரையாவனவிபெண்ணொருபாலன்வண்புலியூர்
வரையாவனவிதரமன்னவாமெய்வருந்தமுமேறல்
வரையாவனலிகரியாநம்மாதைமணந்தருளே.

(இ-ள்) வரையா வனம் லிபி வேதன் செய்யாது - வினைப்பயன்களை] வரையறுத்து [எழுதிய] எழுத்தாகிய விதியை [மறித்தும்] பிரமனெழுதாவகை,—அன்பர் மாட்டு அணுவாய் வரையாவன் - தம் மெய்யன்பர் மாட்டணுவைப்போலத் தோன்றுதும் மலையைப்போலத் தோன்றியும் வி

ற்பவரும்,—ஆண் பெண் அலியாய் அன்று ஆபவன் - ஆண் பெண் அலியாகியும் அவையல்லவாகியு மிருப்பவருமாகிய சிவபெருமானது,— வண் புலியூர் வரை - வளவிய புலியூரின்கண்,—ஆவல் நலிதர மன்னவர மெய்வருத்தம் உறேல் - காம [நோய்] வருத்த நந்தலைவரே நீர் மேனிவருந்தாதொழிக,—வரையா - [என் சொல்லை] ஏற்றுக்கொண்டு,—அனலி கரி ஆக நம் மாதை மணந்தருள் - அக்கினிசாக்ஷியாக [இனிநீர்] நம்மாதை வரைந்துகொள்ளுக. எ-று. வன்னம் வனம் எனவும், ஆக ஆ எனவும் நின்றன. அணுவாய் வரையாதல் முறையே சாயானிய விசேடவியாபகமாதல் ஆக்கம் ஈண்டு உவமப்பொருள் குறித்துநின்றது. "ஆள்வாரிலிமாடாவேனோ" என்புழிப்போல. [வரைவு கடாதல்.] (௩௫)

மணக்குஞ்சரதத்திருமாற்கரியவர்வண்புலியூர்
மணக்குஞ்சரர்நம்மறந்தனர்சேவல்வரும்பெடையை
மணக்குஞ்சரந்தைபெடையாற்றப்புள்ளுறைவான்கழியே
மணக்குஞ்சரமெய்துவேளெதிர்ந்தானெங்ஙன்வாழ்குவமே.

(இ-ள்.) மண் நக்கும் சரதம் திருமாற்கு அரியவர் - மண்ணுலகை யுண்ட மெய்யறிவையுடைய விஷ்ணுவுக்கு [அவ்வறிவுமயங்கியவழிக்] காணுதற்கரிய சிவபெருமானது,—வண் புலியூர் மணம் குஞ்சரர் நம் மறந்தனர் - வளவியபுலியூரின்கண் [அன்று] எம்மை [இனிது] கலந்தமதயானையானவர் [இன்று] எம்மை மறந்தனர் [போலும்],—சேவல் வரும் பெடையை மண பெடை குஞ்ச அரந்தை ஆற்ற - சேவல் தன்னை [அவாவி] வரும்பெடையை [உவப்பனசெய்து] புணைய, அது [அங்ஙனம் வருந்] தன்பார்ப்புக்களை [இரையருத்திப்பசி] வருத்தந் தணிக்க,—புள் உறை வான் கழியே - [இங்ஙனம் ஒன்றனையொன்றுதரித்துப்] புட்கள் வாழும் பெரியகானலே,—மணக்கும் சரம் வேள் எய்து எதிர்ந்தான் - மணங்கமழும் மலரம்புகளை மன்மதன்பிரயோகித்து எதிர்த்தான்,—எங்ஙன் வாழ்குவம் - இனி எவ்வாறு காருயிர் வாழுவேம். எ-று. சரதம் ஆகுபெயர். இரண்டாமடியில் மண்ண மண எனவும். ஈற்றடியில் எங்ஙனம் எங்ஙன் எனவும் நின்றன. விளிப்பெயரடை உள்ளுறையுவமப்பொருட்கண் வந்தது. [காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.] (௩௬)

குவலயம்போதுவண்டுண்ணுமப்போதுகுறித்திடசங்
குவலயம்போதுகரத்தன்பர்வேட்டனர்கூட்டமென்சொல்
குவலயம்போதுகண்ணுய்சபைவாணரைக்கூடித்தொழக்
குவலயம்போதுறுதென்புலியூர்வல்லிகூறுகவே.

(இ-ள்.) குவலயம் போது வண்டு உண்ணும் அப்போது - நெய்தற்பூக்களிலுள்ள [தேனை] வண்டுகளுண்ணும் அம்மாலைக்காலத்து,—குறி

த்திடு சங்கு வலயம் போது கரத்து அன்பர் கூட்டம் வேட்டனர் - குறித்துணரப்படுஞ் சங்கரேகை சக்கரரேகைகள் நீளப்பெற்ற கைகளையுடைய நம்மன்பர் வினைது சையோகத்தை விரும்பினர்,—என் சொல்குவல் - [இதற்கு] யான் யாதுசொல்வேன்,—ஐ அம்பு ஒது கண்ணாய் - அழகிய அம்பையுவமிக்குங் கண்களையுடையாய்,—சபை வாணரைக் கூடித் தொழ - [சிவமூர்த்திபேதங்கட்கெல்லாம் ஒப்புயர்வற்ற மகாமூர்த்தியாகிய] சபாநாயகரை [ஒருங்கு] திரண்டு [தரிசித்து] வணங்கும் பொருட்டு,—குவலயம் போது உறு தென் புலியூர் வல்லி - [இந்நிலவுலகத்தவர்] எய்தப்பெறுஞ் [சைவதலங்களுண்] மிக்க தெற்கின்கணுள்ள புலியூரில் வசிக்குங் காமவல்லிபோல்பவளே,—கூறுக-நீகூறுவாயாக. எ-று. போது, சங்கு, வலயம், குவலயம் என்பன ஆகுபெயர். ஐ யம்பு அயம்பு எனத்தொடர்மொழிக்கட் போலியாயிற்று. உடம்படுத்தற்கு உபசாரவிளி ஈரிடத்துத் தந்து கூறினுளென்க. [பாங்கியிரவுக்குறிவேண்டல்.] (௫௭)

வல்லிக்கரம்பயில்வேன்முலைசொல்விழிமானுமந்த
வல்லிக்கரம்பையுவமையன்றேநண்பவாள்சனன
வல்லிக்கரம்பையமுதன்பர்க்காம்புலியூரர்வரை
வல்லிக்கரம்பற்றிநீக்கிலையங்கனென்மால்கடற்கே.

(இ-ள்.) வல் இக்கு அரம் பயில் வேல் மானும் முலை சொல் விழி அந்த வல்லிக்கு - (முறையே) சூதாடுகருவியையும் கருப்பஞ்சாற்றையும் அரத்தொடு பயின்றவேலையும் போலுந் தனங்களையுஞ் சொல்லையுங் கண்களையுமுடைய அந்தமாதுக்கு,—அரம்பை உவமை அன்றே நண்ப - தேவரம்பையும் நிகரல்லள் (அதுநிற்க) நண்பனே,—சனன வல்லிக்கு வாள் - சனனவிலங்கையரியும் வாளும்,—அன்பர்க்கு அரம்பை அமுது ஆம் புலியூரர் வரை - தம்மெய்யன்பர்க்குக் கதலிக்கனியும் அமுதுமாகிய புலியூரரது வரையின்கண்,—மால் கடற்கு என் வல் இக்கரம் பற்றி அங்கன் நீக்கு இலை - (அம்மாதுதந்த) மோகசமுத்திரத்தினின்றுமென்னை (நின்) வலிய இக்கையினாற்பற்றி அங்கே எடுத்தாயில்லை(இங்கே கழறுவதனாற் பயன்யாது?). எ-று. இக்கு, அரம்பை என்பன ஆகுபெயர். ஏகாரம் பலரறிதேற்றத்தின்கண்வந்தது. வரையாகிய அங்கனெனவிழையும். [கிழவோன்கழற்றெதிர்மறுத்தல்] (௫அ)

மானுக்குவந்தனசெய்யாமற்போற்றிடின்மாயையெனு
மானுக்குவந்தனவாய்வருவார்மற்றியானெனதா
மானுக்குவந்தனைசெய்துமுன்வாழ்த்தவலையருளி
யானுக்குவந்தபுலியூர்மாகவண்கங்கையரே.

(இ—ள்.) மாலுக்கு வந்தனை செய்யாமல் போற்றிடின்— மயக்கத்திற்கு (ஏதுவாய்) வருவனவற்றைச்செய்யாது தம்மைவணங்கித் துதிக்கின்,— மாயை எனும் மாலுக்கு வந்து அனவாய் வருவார் - (அவரது) மாயையென்னும் மேகத்திற்குச் சண்டமாருதம்போல வருவார்,—யான் எனது ஆம் மால் உக்கு முன் வந்தனை செய்து வாழ்த்த - (விஷ்ணு) யான் எனதென்னும் அகங்கார மமகாரங்களாகிய பெருமை குன்றித் திருமுன்னின்று வணங்கித் துதிக்க,—மாலுக்கு வளை அருளி - அவ்விஷ்ணுவுக்குச் சக்கரத்தைக் கொடுத்தவரும்,—உவந்த புலியூரர் - புலியூரை யுவந்தவரும்,—வண் மாக கங்கையர் - வளவிய ஆகாயகங்கையைத்தரித்தவருமாகிய சிவபெருமான். எ-று. மற்று அசைநிலை. அருளி பெயர்; இனி வினையெச்சமெனக்கொண்டு, உவத்தல் வினைக்குச்செயப்படுபொருண் மாலெனக் கோடலுமொன்று. (௩௯)

கங்கைப்பொருவருசெஞ்சடையார்கமலாலயனார்
கங்கைப்பொருளெனக்கொண்டிரந்தார்தமைக்காய்தருமோ
கங்கைப்பொருவினராகத்துள்ளார்செங்கயல்வயலிற்
கங்கைப்பொருபுலியூரரென்பார்க்கில்லைகன்மங்களே.

(இ-ள்.) கங்கைப் பொருவு அரு செம் சடையார் - கங்கையைத்தரித்த ஒப்பற்றசிவந்த சடையையுடையவர்,--கமல ஆலயனார் கம் கை கொண்டு பொருள் என இரந்தார் - பிரம கபாலத்தைப் (பிக்ஷாபாத்திரமாகக்) கையிற் கொண்டு பொருள் (கொடு) என்று யாசித்தவர்,—தமைக் காய்தரு மோகம் கைப்பு ஒருவினர் ஆகத்து உள்ளார் - (உடைய) தம்மைப் பிறவியில் வீழ்த்துக் கெடுக்கின்ற அவாவை வெறுத்துவிட்ட ஞானிகளது இருதயத்தில் (என்றும்) உள்ளவர்,—செம் கயல் வயலில் கங்கைப் பொரு புலியூரர் என்பார்க்கு - செவ்விய கயன்மற்சங்கள் வயலிலுள்ள வரம்பருகை மோதும் (நீர்வளவிய) புலியூரையுடையவரென்று (இவ்வாறு) துதிக்குஞ் சிவபத்தர்களுக்கு,—கன்மங்கள் இல்லை - கன்மங்கள் ஏறுதலில்லை எ-று. (௪0)

கன்மத்தமுந்துபவங்கெடவேண்டிற்கடல்கடையக்
கன்மத்தமுங்கொளுமால்விடைப்பாகன்கடுக்கையலங்
கன்மத்தமும்புனையும்புலியூரன்கருதுமைம்மு
கன்மத்தமும்மைக்கரியுரியான்புகழ்கற்றிடுமே.

(இ-ள்.) கன்மத்து முந்து பவம் கெட வேண்டில் - கன்மத்தினால் வரும் பிறவிகெட விரும்புகில் - கடல் கடையக் கல் மத்தமும் கொளும் மால் விடைப் பாகன் - கடல்கடையும்பொருட்டு மந்தரமலையை மத்தாகவு

ம், வாசுகிமுதலியவற்றை நாண்முதலியவாகவுந் (தரித்துக்) கொண்ட விஷ்ணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாக நடத்துபவரும்,—நடுக்கை அலங்கல் மத்தமும் புனையும் புலியூரன் - கொன்றைமாலையையும் மதுமத்தமாலையையுந் தரித்த புலியூரரும்,—கருதும் ஐ முகன் - (அன்பர்களாலே) தியானிக்கப்படும் ஈசானம்முதலிய ஐந்து திருமுகங்களையுடையவரும்,—மும்மை மத்தக் கரி உரியான் புகழ் கற்றிடும் - மும்மதங்களையுடைய யானைத்தோலைப்போர்த்தவருமாகிய சிவபெருமானது திருப்புகழை (நம்மவர்களே அநவரதமுங்) கற்றுத் துதியுங்கள். எ-று. முதலடியிற் கன்மத்த என்புழி ஈற்றகரஞ் சாரியை. (௬௧)

கற்கடகத்தளைமுக்கனிதூர்க்கும்கவின்புலியூர்
கற்கடகத்தருநெஞ்சினன்காணவுங்காட்டுங்கொல்லோ
கற்கடகத்தணிகாசினிபோற்றிடக்கைவலம்பு
கற்கடகத்தருகாயுணும்போதர்கருத்தனையே.

(இ-ள்.) கற்கடகத்து அளை முக்கனி தூர்க்கும் கவின் புலியூர் - நண்டுகளெடுத்த புற்றை முப்பழந் தூர்க்கு மழகிய புலியூரானது,—கற்கள் தகத்தரு நெஞ்சினனும் காணக் காட்டும் கொல் - கல்லைப்போலக் (கடினம்) பொருந்திய மனத்தையுடைய தமியேனுங் காணுமாறு காட்டுமோ,—கடக ஒங்கல் அணி காசினி போற்றிட கைவலம் புகற்கு - வாளகிரிசூழ்ந்த அழகிய உலகத்தவர் துதிக்க முத்தியிற் பிரவேசித்தற்கு,—அடகு அத்தரு காய் உணும் போதர் கருத்தனை - இலைக்கறியையும் அத்த (உண்ணத்)தக்க காய்களையும் உண்டு தவஞ்செய்கின்ற ஞானிகளது இருதயத்தின்கண்ணுள்ள சிவபெருமானை. எ-று. இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. புலியூரானது, கல்லைப்போலும் மனத்தையுடையதமியேனுஞ் சிவபெருமானைக் காணுமாறுகாட்டுமோ எனக்கூட்டுக. (௬௨)

தனக்கரியானைச்சசிதுணையானைத்தரும்பணியா
தனக்கரியானைப்பிரமனையாள்பவன்றன்னையெண்ணான்
றனக்கரியானைம்முகன்புலியூரன்சதுரனென்று
தனக்கரியானையன்றினென்னையாளுந்தனிமுதலே.

(இ-ள்.) யானை தனம் சசி துணையானை - யானைபோலுந் தனங்களையுடைய சசிதேவிக்கு மணமகனாகிய இந்திரனையும்,—பணி தரும் ஆதனம் கரியானை - சேஷனாகிய பாம்பைக் [கண்டியில்] பொருந்துஞ் சயனமாகவுடைய கரிய விஷ்ணுவையும்,—பிரமனை ஆள்பவன் - பிரமாவையும் ஆளுபவரும்,—தன்னை எண்ணான் தனக்கு அரியான் - தம்மை அவ்விதி

த்த தக்கனுக்குக் காணுதற்கரியவரும்,—ஐ முகன் - ஐந்து திருமுகங்களையு டையவரும்,—புலியூரன் - புலியூரில் வீற்றிருப்பவரும்,—சதுரன் - நாக ரிகரும்,—என் நாதன் - எனது குருவும்,—அக்கு அரியான் - என்புமா லையையும் பாம்பையுந்தரித்தவரும்,—ஐயன் தான் - பரமபிதாவுமாகிய சி வபெருமானே,—என்னை ஆளுந் தனி முதல் - என்னை அநாதியே அடி மையாகவுடைய முழுமுதற்கடவுள். எ-று. கரியானை கரத்தையுடையதா கிய யானையென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (சங)

முதலைக்கயவரைக்கன்னலின்மாய்த்தடன்மொய்ம்புகெழு
முதலைக்கயவரை போற்றியமான்முதற்றேவர்பொரு
முதலைக்கயவரைச்செற்றபிரானைமுதுபுலியூர்
முதலைக்கயவரைப்போதால்வணங்கினர்முத்தர்களே.

(இ-ள்) முதலைக் கயவு அரைக் கன்னலில் மாய்த்து - (கயேந்திர னைப்பற்றிய) முதலையினது பெருமையை அரைநாழிகையில் நிக்கிரகித் து,—அடல் மொய்ம்பு கெழுமு வரை தலைக் கயம் போற்றிய - மிக்கவலி மைபொருந்திய மலைபோலும் அக்கயேந்திரனுக்கு அநுக்கிரகித்த,—மால் முதல் தேவர் பொருமுதலை - திருமால்முதலாகிய தேவர்களது விம்மலை யும்,—கயவரைச் செற்ற பிரானை - பதிதர்களாகிய அசுரரையுஞ் (சேர) அழித்த எப்பொருட்கு மிறைவரும்,—முது புலியூர் முதலை - பழைய புலி யூரில் வீற்றிருக்குங் கடவுளுமாகியசிவபெருமானை,—கயம் வரை போதா ல் வணங்கினர் முத்தர்கள் - வாவியின்கணுள்ள பூவாலருச்சித்து வணங் கினவர் மலமுத்தராவர் எ-று. ஆக்கச்சொல் மறைந்து நின்றது. (சச)

முத்தருக்கும்பயின்மூர்க்கருக்குந்தவமுற்றிநிற்கு
முத்தருக்கும்விண்ணதிர்த்திடித்தோங்கிமுழங்குமுரு
முத்தருக்கும்பமுலைமங்கைபங்கர்முதுபுலியூர்
முத்தருக்கும்வனப்பாரிருதாளென்முடிமணியே.

(இ-ள்.) முத் தருக்கும் பயில் மூர்க்கருக்கும் - மூவேடணைகளையு முடைய பதிதருக்கும்,—தவம் முற்றி நிற்கும் முத்தருக்கும் - தவத்தை முடித்து (உடம்போடுகூடி) நிற்குஞ் சீவன்முத்தருக்கும்,—விண் ஓங்கி அ திர்த்து இடித்து முழங்கும் உருமு தரு - (முறையே) ஆகாயத்திலுயர்ந்து கர்ச்சித்துப் பேரொலிவிளைத்து முழங்குமிடியும்,கற்பகதருவுமாயுள்ளவரு ம்,—கும்ப முலை மங்கை பங்கர் - பூரணகும்பம்போலும் முலைகளையுடைய உமாதேவிபாகரும்,—முது புலியூர் முத்து அருக்கும் வனப்பார் - பழைய புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் முத்தையும் (ஒளி) குன்றுவிக்கும் (விபூதி ப்பிரகாச) அழகையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது,—இருதாள் எ ன

ன் முடி மணி - இரண்டு திருவடிகளுமே என் சிரோரத்தினம் எ-று. மூவேடணை அத்தவேடணை புத்திரவேடணை உலகவேடணை என்பன. வேடணை விருப்பம். (௬௫)

மணியருந்துங்கசயமுகத்தேவுமருவுசுப்ர
மணியருந்தும்புருநாரதரும்புகழ்வணபுலியூர்
மணியருந்தும்விடத்தார்சிவகாமிமருவியர
மணியருந்தும்விடையாரெனப்போற்றலென்மாகடனே.

(இ—ள்.) மணி அரும் துங்க கயமுகத் தேவும் - அழகிய அரிய உயர்ச்சிபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளும்,—மருவு சுப்ரமணியரும் - (கலியுகவரதரென்று சொல்லும்படி) பொருந்திய சுப்பிரமணியக்கடவுளும்,— தும்புரு நாரதரும் புகழ் வண் புலியூர் மணி - தும்புருநாரதரும் புகழுகின்ற வளவிய புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் (எனது கண்) மணி,— அருந்தும் விடத்தார் - நஞ்சையுண்டவர்,—சிவகாமி மருவிய (இ) ரமணியர்- சிவகாமியம்மை வாமபாகத்திற்பொருந்திய மனரம்மியத்தையுடையவர்,— உந்தும் விடையார்-இவர்ந்து(செலுத்து)மிடபவாகனத்தையுடையவர், எனப் போற்றல் ஏ என் மா கடன் - என்று துதித்தலே எனது விழுமிய வியதியாம். எ-று. மூன்றாமடியில் மணி சிந்தாமணி எனினுமமையும். (௬௬)

கடக்கருமத்தகைமாமகந்தன்னிற்கலந்தசுரர்
கடக்கருமத்தமிகச்செற்றகூத்தன்கவின்புலியூர்க்
கடக்கருமத்தக்கரியுரித்தோனன்பர்க்காய்கருவி
கடக்கருமத்தளைக்கட்டறுக்குங்கதிர்ச்சேகரமே.

(இ-ள்.) கடக்கு அரும் அ மா தகை மகம் தன்னில் கலந்த சுரர்கள் - (ஒருவாற்றானும்) மேலிடுதற்கரிய அத்துணைப்பெருமையையுடைய யாகத்தில்வந்த தேவர்களையும்,—தக்கரும் மத்தம் மிகச் செற்ற கூத்தன்- யாககருத்தாவாகிய தக்கனையும் மயக்கமிகும்படி தண்டித்த (பஞ்சகிருத்திய) விருத்தரும்,—கவின் புலியூர்க் கரும் கடம் மத்தம் கரி உரித்தோன் ஏ - அழகிய புலியூரில் வீற்றிருக்குங் கரிய மத்தக மதங்கள்பொருந்தியயானையினது தோலை யுரித்தவருமாகிய சிவபெருமானே,—அன்பர்க் கருகாய் விகடம் கருமம் தளைக் கட்டு அறுக்கும் - தம்மெய்யன்பரைப் பிறவியிலுய்த்து வருத்தும் வேறுபாட்டையுடைய இருவினைகளும் பாசபந்தமுமாகிய (இரும்பைத்) துணிக்கவல்ல,—சேகு கதிர் அரம் - வைரம்பொருந்திய கூரிய அரமாயுள்ளவர். எ-று. தக்கர் என்புழிப் பன்மை இழித்தற்கண்வந்தது. கருமத்தளை கருமத்தளை எனநின்றது. மா அளவு. (௬௭)

சேகரிக்குஞ்சரத்தோல்புனைந்தூர்பவன்றேங்கடுக்கை
சேகரிக்குஞ்சடைத்தென்புலியூரன்சிறுபிறைசேர்
சேகரிக்குஞ்சன்னுவிக்குநன்காதலன்றீயவினைச்
சேகரிக்குஞ்சரமென்போநடம்புரிசெம்மலையே.

(இ-ள்.) சே கரிக் குஞ்சரம் தோல் புனைந்து ஊர்பவன் - இடபத்தையும் கரிய யானைத்தோலையுந் (திருமேனியிற்) போர்த்து (வாகனமாக) நடத்துபவரும்,—தேம் கடுக்கை சேகரிக்கும் சடைத் தென் புலியூரன் - மணம்பொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையைத் தேடியணியுஞ் சடையையுடைய தெற்கின்கணுள்ள புலியூரரும்,—சிறு பிறை சேர் சேகரிக்கும் சன்னுவிக்கும் நல் காதலன் - பாலசந்திரன்பொருந்திய திருமுடியையுடைய உமையம்மைக்குங் கங்கைக்கு மினிய நாயகருமாகிய,—நடம்புரி செம்மலை - (கனகசபையிலே) அநவரததாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சிவபெருமானை,—தீய சேகு வினை அரிக்கும் சரம் என்போம் - (எமது) கொடிய திண்ணிய இருவினைகளை அரிதலைச்செய்யும் அம்பென்று துதிப்போம். எ-று. எதிர் நிரணிறை. கடுக்கை இருமடியாகுபெயர். சன்னுவி - சானவி. (௪௮)

மலையசத்தார்தருகொங்கைமின்னாரை மகிழ்ந்தொருவா
மலையசத்தாதிவிடயத்தின்மூழ்குற்று மாழ்குவனோ
மலையசத்தானங்கைவிட்டியத்தக்கன்மகத்தின்மற்ற
மலையசத்தாகச்செயும்புலியூருறைவானவனே.

(இ-ள்.) மலையசம் ஆர்தரு கொங்கை மின்னாரை மகிழ்ந்து - சந்தனக்குழம்பையணிந்த தனங்களையுடைய மின்போலும் மகளிரையுவந்து,—ஒருவாமல் - (அவரைஒருகணமும்) விட்டுநீங்காமல்,—ஐய - சுவாமீ,—சத்தம் ஆதி விடயத்தின் மூழ்குற்று மாழ்குவனோ,—(தமியேன் அவர்மாட்டுள்ள) சத்தாதிவிடயங்களில் அமிழ்ந்திக்கெடுவேனோ?,—மலை அசத்தான் அம் கை வீட்டி - பொருகின்ற தகரை வாகனமாகவுடைய அக்கினிதேவனது அழகிய கையைத்துணித்து,—அத் தக்கன் மற்று மக அமலை அசத்து ஆகச் செயும் - அத்தக்கனது மற்றைய யாகோபகரணப் பொருட்டொகுதியையெல்லாம் பயனிலவாகச் செய்தருளிய,—புலியூர் உறை வானவனே - புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிதாகாசசொரூபரே. எ-று. சத்தாதிவிடயங்கள் சத்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்கள். (௪௯)

வானவன்பாலன்றுபாணன்கையோலைவரைந்தனுப்பும்
வானவன்பாலன்னபூதியினான்மயிலோன்பயில்க
வானவன்பாலன்றலைக்கறியுண்டவன்வண்பதஞ்சேர்
வானவன்பாலனம்வாழ்புலியூரைவணங்குதுமே.

(இ-ள்.) ஓலை வரைந்து பாணன் கை வானவன் பால் அன்று அனுப்பும் வானவன் - (தமதருமைத்திருக்கரத்தினாலே) 'மதிமலிபுரிசை' என்னுந்திருமுகப்பாசுரத்தை வரைந்து பாணபத்திரரது கையிற் (கொடுத்துச்) சேரமான்பெருமானாயனாரிடத் தக்காலத்தனுப்பிய மகாதேவரும்,—பால் அன்ன பூதியினான் - பால்போலும் வெண்மையாகிய விபூதியைத்தரித்தவரும்,—மயிலோன் பயில் கவானவன் - மயில்வாகனத்தையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள்பொருந்திய திருத்தொடையையுடையவரும்,—பாலன் தலைக்கறி உண்டவன் - (சிறுத்தொண்டநாயனாரது சங்கமபத்தியை எம்போலிகட்குணர்த்தியுய்விக்கத் திருவுளங்கொண்டு) அவருடைய திருக்குமாரராகிய சீராளதேவரது தலைக்கறியைத் திருவமுதுசெய்தவருமாகிய சிவபெருமானது,—வண் பதம் சேர்வான் - சீபாதங்களையடையும் பொருட்டு,—அ அன்பால் - அம்மெய்யன்போடு,—அனம் வாழ் புலியூரை வணங்குதும் - அன்னப்புட்கள்வாழும் (நீர்வளமிய அவரது) புலியூரைத் (தரிசித்து) வணங்குவேமாக. எ-று. ஈற்றடியில் அவ்வன்பால் என நிற்கற்பாலது அவன்பால் என நின்றது. (௫0)

குதலைப்பணியமொழிமங்கைபங்கனைக்கொல்விடங்கக்
குதலைப்பணியணியும்புலியூரனைக்கூடிவணங்
குதலைப்பணியதவப்பயனால்யமகோட்டியின்மாழ்
குதலைப்பணியறுத்தென்மனக்கல்லைக்குழைவித்ததே.

(இ-ள்.) பண் இய குதலை மொழி மங்கை பங்கனை - பண்போலவினிய குதலைச்சொற்களை வசனிக்கும் உமையம்மையை வாமபாகத்திலுடையவரும்,—கொல் விடம் கக்கு தலைப் பணி அணியும் புலியூரனை - கொல்லாநின்ற விஷத்தைக்கக்கும் வாயையுடைய பாம்பை (ஆபரணமாகத்)தரித்த புலியூரருமாகிய சிவபெருமானை,—கூடி வணங்குதலைப் பணிய தவப்பயன் - (அடியாரோடு) கூடி வணங்குதலைச்செய்த (எனது) தவப்பயனானது,— யமகோட்டியில் மாழ்கு தலைப் பணி அறுத்து - யமனது தருமசபையில் மயக்கமுறுவிக்குந் தண்டத்தொழிலை விலக்கி,—என் மனக் கல்லைக் குழைவித்தது - எனது மனமாகிய கல்லை நெகிழுவித்தது. எ-று. முதலடியில் இனிய எனற்பாலது இய எனவும், மூன்றாமடியிற் பண்ணிய எனற்பாலது பணிய எனவும் நின்றன இரண்டாமடியில் தலை ஆகுபெயர். ஆல் அசைநிலை. நான்காமடியில் தலைப்பணி என்புழித் தலை-தலைமை. தலைமை அதிகாரம். தலைமைபற்றி நிகழுந்தண்டத்தைத்தலைமையென்றது உபசாரம். பணியமொழி என்பதற்குப் பணிவைப்புலப்படுத்திய மொழி எனினும் பொருந்தும். (௫௧)

வித்தகத்தாலரவம்புலிக்காகவிழுப்பொதுமே
வித்தகத்தாவெனநிர்த்தம்புரிந்துமெய்ஞ்ஞானமுணர்
வித்தகத்தாபுலியூராவினியென்வினைகளெனும்
வித்தகத்தாற்பவமங்குரியாமல்விலக்குகவே.

(இ-ள்.) வித்தகத்தால் அரவம் புலிக்கு ஆக விழுப் பொது மேவி - சதுரப்பாட்டினாற் பதஞ்சலிமுனிவர் வியாக்கிரபாதமுனிவர் பொருட்டு விழுமிய கனகசபையிலே (சதாகாலமும்) பொருந்தி,—தக தா என நிர்த்தம் புரிந்து - தகதாஎனத் திருநிருத்தஞ் செய்தருளி,—மெய் ஞானம் உணர்வித்தகத்தா,—(அதுவாயிலாக) அவர்கட்குத் தத்துவஞானத்தை உபதேசித்த நிமித்தகாரணரே,—புலியூரா - புலியூரை (அதிமுக்கியவாசஸ்தானமாக) வுடையவரே,—இனி என் வினைகள் எனும் வித்து அகத்தால் பவம் அங்குரியாமல் விலக்குக - இனி எனது இருவினைகளாகிய வித்தினுண்ணின்றும் பிறவியாகிய (முளை) தோன்றாமற் தேவரீர் விலக்கியருளுக. எ-று. (கூஉ)

குகரப்பருப்பதமங்கைபங்காளர்கொடிறிறந்து
குகரப்பருப்பதத்தோலுரியார்குலவும்புலியூர்க்
குகரப்பருப்பதங்கொள்வார்கொளார்க்குளங்கூசியொருங்
குகரப்பருப்பதன்மேற்கதிர்போல்வந்துகூடுவரே.

(இ-ள்.) குகர பருப்பத மங்கை பங்கு ஆளர் - குகைபொருந்திய இமையமலையரசனுக்குப் புதல்வியாகிய உமையம்மையை வாமபாகத்தில் ஆளுகின்றவரும்,—கொடிறு இறந்து உகு கரம் பரும் பதம் தோல் உரியார் - (மதசலம்) கதுப்பைநீங்கி யொழுகப்பெறுந்துதிக்கையையும் பருத்த கால்களையுமுடைய யானையைத் (தோல்) உரித்தவரும்,—குலவும் புலியூர்க் குகர் அப்பர் - (எங்குந்தன்பெயர்) விளங்குகின்ற புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குப் பிதாவுமாகிய சிவபெருமான்,—உப் பதம் உளம் கொள்வார் கொளார்க்கு - தந்திருவடிகளையுட்கொள்பவரும் கொள்ளாதவருமாகிய இருதிறத்தருக்கும்,—கூசி ஒருங்கு கரப்பர் - நாணி முழுதும் மறைவர்,—உப்பு அதன் மேல் கதிர் போல் வந்து கூடுவர் அவ்வுவர்க்கடன்மேல்வருஞ் சூரியனைப்போலத் தாமேவந்தடைவர். எ-று. எதிர் நிரனிறை. (கூங)

கூடம்புடைத்தவயிற்கண்ணிசேள்வன்குளிர்புலியூர்க்
கூடம்புடைக்கமலைமுலைமாதின்குறுமுறுவலின்
கூடம்புடைத்தமுகங்கண்ணெனவுண்டுகொல்வண்டுகாள்
கூடம்புடைத்தடவாரிசநீலங்கொளக்கண்டதே.

(இ-ள்.) கூடம் புடைத்த அயில் கண்ணி கேள்வன் குளிர் புலியூர் - (கம்மியர்) கூடங்கொண்டு புடைத்தியற்றிய வேல்போலுங் கண்களையுடைய உமையம்மைக்கு நாயகராகிய சிவபெருமானது குளிர்ச்சிபொருந்திய புலியூரில் (வசிக்கும்),—புடைத்த கூடம் மலை மூலை மாதின்- புடைப்புப்பொருந்திய குவடு (உயர்ந்த) மலைபோலுந் தனங்களையுடைய நம்மாதினது,—குறு முயலின் கூடு அம்பு உடைந்த முகம் கண் என - குறிய முயற்கூடாகிய சந்திரனையும் அம்பையும் (முறையே) வென்ற முகத்தையும் (அம்முகத்திற்பொருந்திய) கண்களையும்போல,—கூடு அம்பு உடை தடம் நீலம் கொள் வாரிசம் வண்டுகாள் கண்டது உண்டு கொல்- பொருந்திய நீரையுடைய தடாகங்களிலே (இரண்டு) கருங்குவளைமலர்களைத் [தன்மேற்] கொண்டு [விகசித்த] ஒருசெந்தாமரைப்பூவை வண்டுகளே நீங்கள் கண்டதுண்டோ [சொல்லுக.] எ-று. கொண்டென்னுஞ் செய்தெனச் சங்கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. "கண்ணுங்கொளச்சேறிநெஞ்சே" என்புழிப்போல. முடிக்குஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. [பெருநயப்புரைத்தல்.] (௬௪)

கண்டதுண்டம்பழமுண்டனசொல்வளைகாமர்குமிழ்க்
கண்டதுண்டம்பயிலொண்டொடிவஞ்சியைக்கைதவரைக்
கண்டதுண்டம்படுத்தும்புலியூரர்கனவரையிற்
கண்டதுண்டம்பகநண்பாவெனெஞ்சங்கலக்கியதே.

(இ-ள்.) கண்டு அம் பழம் உண்டு உண்டு அது அன சொல் - கற்கண்டையும் அழகிய முக்கனிகளையும் மேன்மேலுண்டால் அதையொத்த [இனிய] சொல்லும்,—வளை காமர் குமிழ் கண்டம் துண்டம் பயில் ஒள் தொடி வஞ்சியை - சங்கையும் அழகிய குமிழம்பூவையுமொத்த கழுத்தும் மூக்குமுடைய ஒளிபொருந்திய வளையலைத்தரித்த வஞ்சிபோல்பவளை,—கைதவரைக் கண்டதுண்டம் படுத்தும் புலியூரர் கன வரையில் கண்டது உண்டு - கீழ்மக்களாகிய அசுரரைப் பலதுண்டப்படுத்திய புலியூரையுடைய சிவபெருமானது முகில்படிகின்ற மலையின்கண் [ஒருகால்யான்] கண்டதுமாத்திரமுண்டு,—அம்பக நண்பா என் நெஞ்சம் கலக்கியது - கண்போலச்சிறந்த நண்பனே [அஃதொன்றுமே] எனது திடசித்தத்தை [இங்ஙனம்] நிலைகலங்கும்படிசெய்தது. எ-று. [தலைமகன் பாங்கற்குத தன்னியல்பு கிளத்தல்.] (௬௫)

கலகத்தனங்களைச்செற்றுழல்பூவைக்கவின்மலயக்
கலகத்தனந்தநவமுனியாற்சமங்கண்டொருபக்
கலைகத்தனம்பயின்மென்னடையாளைக்கலந்தவன்சு
கலகத்தனம்புலியூரனென்றால்வருங்கைவலமே.

(இ-ள்.) கலகம் அநங்கனைச் செற்று - [தம்மோடு] காமயுத்தஞ் செய்த மன்மதனைக்கொன்று,—கவின் மலயக் கல் அகத்து அகந்த தவ முனியால் உழல் பூவைச் சமம் கண்டு - அழகிய பொதியமலையில் [வசிக்கும்] முடிவற்ற தவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவராற் [றன்னிலை] திரிந்த பூமியை [முன்போல] ஒப்பசீர்பச்செய்து,—அகத்துப் பயில் அனம் மெல் நடையாளை ஒரு பக்கல் கலந்தவன் - [தம்மை] மனத்திற்கொண்டு [அருந்தவஞ்செய்த] அன்னம்போலுஞ் சுகுமாரநடையினையுடைய உமாதேவியைத் [திருமணஞ்செய்து] ஒரு திருமருங்கிற் சேர்த்துக்கொண்டவர்,- சகலம் கர்த்தன் - சகலபிரபஞ்சங்கட்குங் கருத்தா,—அம் புலியூரன் என்றல் - அழகிய புலியூரையுடையவரென்று [இங்ஙனந்] துதித்தால்,—கைவலம் வரும் - [ஒருதலையாக] முத்தி சித்திக்கும். எ-று. (௬௬)

வலம்புரியுங்கழுநீருங்குலாவுமதுமலர்ச்சை
வலம்புரியுங்குழலன்பர்தணந்தபின்வண்புலியூர்
வலம்புரியுங்கொணராழியுமாதர்க்குவான்பகையாய்
வலம்புரியுங்குயிலுந்துணையாயவசந்தனுக்கே.

(இ-ள்.) வலம்புரியும் கழுநீரும் மது குலாவும் மலர் - நந்தியாவர்த்தமுஞ் செங்கழுநீருமாகிய இவற்றின் றேன்பொருந்திய பூக்களை [முடித்த],—சைவலம் புரியும் குழல் அன்பர் தணந்த பின் - நீர்ப்பாசியும்விரும்புங் கூந்தலையுடைய உமாபதியாகிய [நங்] காதலர் [எம்மைப்] பிரிந்தபின்பு,—வண் புலியூர் வலம்புரியும் கொணர் ஆழியும் - வளவிய புலியூரில் வலம்புரியென்னுஞ் சங்கையும் ஒக்கோலை முதலிய பிறவற்றையுங் கொடுவந்தொதுக்கும் [முரசாகிய] சமுத்திரமும்,—மாதர்க்கு வான் பகையாய் வலம் புரியும் குயிலும் - [இங்ஙனமே முன்னுந்தங்காதலரைப்பிரிந்த] மகளிர்க்குறுபகையாய் வென்றிகுறிக்கும் [விருதாகிய] குயிலும்,— வசந்தனுக்குத் துணை ஆய - [இதுபொழுது] தம்மன்மதனுக்குப் போர்த்துணையாயின. எ-று. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. [தலைவி தலைமகன் பிரிவாற்றாமை.] (௬௭)

சந்தனத்தேவைநிகர்களக்கண்டையலார்மொழிகாற்
சந்தனத்தேவைகுவேள்கணைபாறிடத்தாரணிவா
சந்தனத்தேவைத்துவண்புலியூரரைத்தந்தருளுஞ்
சந்தனத்தேவையல்லாற்பணியேன்றெய்வந்தாம்பிறவே.

(இ-ள்.) சந்த நத்து எவை நிகர் களம் கண் தையலார் மொழி - அழகிய சங்கையும் அம்பையும்போலுங் கழுத்தையுங் கண்களையுமுடைய பெண்கள் கூறும் பழிமொழியும்,—கால் சந்தனத்து வைகு வேள் கணை

பாறிட - தென்றற்காற்றாகிய தேரிற்றங்கும் மன்மதனது மலரம்புகளும் பற்றற,—அணி வாசம் தார் தனத்து வைத்து - [புலியூரர்] அணிந்த மணம்பொருந்திய மாலையை [அரிதிற்பெற்று] எனது தனங்களில்வைத்து [ஆற்றி],—வண்புலியூரரைத் தந்தருளும் சந்து அனந் தேவை அல்லால் -[பின்] அவரை [மெய்யுற்றுப்புணரும்படி] எனக்குத் தந்தருளிய தூது [போய்மீண்ட] அன்னமாகிய தெய்வத்தையல்லது,—பிற தெய்வமே பணியேன் - பிறதெய்வங்களை இனி ஒருகாலும் வணங்கேன். எ-று. தளங்கண் களக்கண் என நின்றது. இரண்டாமடியிற் சயந்தனம் சந்தனம் என யகரந்தொக்கது. ஏகாரங்கள் இசைநிறை. தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைக்கண்வந்தது. [ஒற்றேதெய்வம் மற்றிலையென்றல்.] (௫௮)

தானங்கடியிடநீள்கரித்தோலினர்தண்புலியூர்த்
தானங்கடியிடமாநடராசர்தணத்தலிற்சந்
தானங்கடியிடராகவில்வேள்சலசத்தையெடுத்
தானங்கடியிடவந்ததுமாரன்சதுரங்கமே.

(இ-ள்.) கடி இட தானம் நீள் கரித் தோலினர் - மணங்கமழ மதம்பில்கும் யானையது தோலையுரித்துப்போர்த்தவரும்,—தண் புலியூர்த் தானம் கடி இடம் ஆம் நடராசர்-தண்ணிய புலியூராகிய [திவ்விய] ஸ்தானத்தைப் பிரதான ராசதானியாகக்கொண்டரசுவீற்றிருக்குந் திருநடராசருமாகிய நங்காதலர்,—தணத்தலில் - [எம்மைப்] பிரிந்தமையினால்,—சந்தானம் கடி இடர் ஆக - சந்தனம் [முதலிய] சைத்தியோபசாரங்கள் கடியப்படும் உஷ்ணோபசாரங்களாகித் துன்பந்தர,—வேள் வில் சலசத்தை எடுத்தான் அடியிட - மன்மதன் கருப்புவில்லையும் வனசவாளியையும் [கையில்] எடுத்துப் [போர்] தொடங்க,—மாரன் சதுர் அங்கம் அங்கு வந்தது - அவனது சதுர்வித அங்கமும் அங்கே (ஒருங்கு) வந்தது. எ-று. சந்தனம் சந்தானம் என நீண்டது. எடுத்தென்னுஞ் செய்தெனச்சம் முற்றாய்த்திரிந்து நின்றது. மாரன் சதுரங்கம் தென்றல், இருள், கிளி முதலாயின. (தலைவி பிரிவாற்றாமை.) (௫௯)

துரங்கமுந்தானையும்யானையுந்தேருமிச்சொல்லிடுஞ்சா
துரங்கமுந்தந்தருளும்புலியூரன் றுதித்தவர்க்கோ
துரங்கமுந்துங்கண்ணனுக்கரியான்றொண்டினர்க்குறுமா
துரங்கமுந்துஞ்சடையானல்குமுத்திச்சுகந்தனையே.

(இ-ள்) தேரும் யானையும் துரங்கமும் தானையும் இச்சொல்லிடும் சாதுரங்கமும் - இரத கச துரக பதாதியென் றிங்ஙனஞ் சொல்லப்படுஞ் சதுர்வித அங்கங்களையுந் துணைக்கருவியாகவுடைய இராசரீகத்தை,—து

தித்தவர்க்கு நந்தருளும் - தம்மைத்துதித்தவருக்கு (இம்மையிற்) கொடுத்தருளுவர்,—புலியூரன் - புலியூரரும்;—ஓது (அ) ரங்கம் மூன்றும் கண்ணனுக்கு அரியான் - புகழப்படுஞ் சீரங்கத்தைத் தமக்குவுற்றிருக்குமிடமாகவுடையவிஷ்ணுவுக்குத் (திருவடி) அரியவரும்,— தொண்டினர்க்கு உறு மாதரம் - தம்மடியவர்க்கு மிகத் திதிப்பவரும்,—கம் உந்தும் சடையான் - கங்காசலம்பிரவாகிக்குஞ் சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—முத்திச் சுகந்தனை நல்கும் - (தேகாந்தத்தில்) முத்தியின்பத்தைக்கொடுத்தருளுவர். எ—று. சிவபெருமான் தம்மைத்துதித்தவருக்கு இம்மையில் இராசரீகத்தைக் கொடுத்தருளுவர், தேகாந்தத்தில் முத்தியின்பத்தைக்கொடுத்தருளுவர் எனக்கூட்டுக. (சுO)

கந்தனையாகமங்கேட்டாற்குமைமணங்காட்டியெறுழ்க்
கந்தனையாகவந்தாற்கரியானைக்கதங்கொடக்கன்
கந்தனையாகத்தடுபுலியூரனைக்கண்டுகண்டு
கந்தனையாகவக்கண்ணார்மயலைக்கடந்தனையே.

(இ-ள்.) கந்தனை ஆகமம் கேட்டாற்கு உமை மணம் காட்டி - சுப்பிரமணியக்கடவுளிடத்துச் சிவாகமங்களைக்கேட்ட அகத்தியமுனிவருக்குத் தாமுமையம்மையைவிவாகஞ்செய்த திருமணக்கோலத்தைத் தரிசிப்பித்து,— எறுழ்க் கந்து அனை ஆக வந்தாற்கு அரியானை - வலிய கற்றூணை மாதாவாகக்கொண்டு (நரசிங்கமாகத்) தோன்றிய விஷ்ணுவுக்குத (திருவடிதானுந்தரிசித்தற்கு) அரியவரும், கதம் கொள் தக்கன் கந்தனையாகத்து அடு புலியூரனைக் கண்டு கண்டு உகந்தனை - (செல்லாவழித்தோன்றித் தனக்கே ஏதம்பயக்கும்நிமித்தமாய) கோபத்தையுடைய தக்கனது தலையை யாகசாலையிற்றுணித்த புலியூரருமாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துத்தரிசித்து மகிழ்ந்தனை (ஆகலினன்றோ),— ஆகவக் கண்ணார் மயலைக் கடந்தனை - (எனதுமனமே) அமர்த்தகண்களையுடைய பெணகளால்வரும் மயக்கமாகிய (பகையை) வென்றாய். எ-று. முதலடியிற்கந்தனை உருபுமயக்கம். இரண்டாமடியில் அன்னை அனை என நின்றது. [புலியூர் தரிசனமாத்திரையில் முத்திகொடுக்குமென்பது கருத்து.] (சுக)

தனையாதரிக்கும்பிரமத்தையோதெனச்சண்முகநா
தனையாதரிக்கும்புகழ்ப்புலியூரனைத்தாளுவைநித்
தனையாதரிக்கும்பர்தாருவென்றோர்கிலர்சார்பவப்பந்
தனையாதரிக்குமந்தோவிருப்பாரித்தரணியிலே.

(இ-ள்.) தனையா தரிக்கும் பிரமத்தை ஓது என- பிள்ளையே நின் (மனத்திற்) றங்கிய பிரணவப்பொருளைச் சொல்லென்று,—சண்முகநாதனை ஆதரிக்கும் புகழ் புலியூரனை - ஆறுதிருமுகங்களையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளை அன்புமுதிர்ந்து வினவிய புகழையுடைய புலியூரரும்;—தாளுவை

வை - இலிங்கவடிவையுடைய திருமூலட்டானேசுரரும்,—சித்தனே - என்றுமுள்ளவருமாகிய சிவபெருமானை,—ஆதர் இக்கு உம்பர் தாரு என்று ஓர்கிலர் - அறிவிலாதார் கரும்புந் தேவரது பஞ்சதருவுமென்று கருதி வழிபட்டிலர்,—சார் பவப் பந்தனை யாது அரிக்கும் (என்று) இத்தரணியில் அந்தோ இருப்பார் - அவர் (அநாதியே) சகசித்த பிறவிக்கேதுவாகிய பாச பந்தத்தை வேறியாது அரிதலைச் செய்யுமென்று கருதி (ஒரு சிந்தனையுமற்று) இப்பூமியில் அந்தோ (வாளா) இருக்கின்றனர். எ-று. தனயன் தனையன் எனப்போலியாயிற்று. ஈற்றடியில் அரிக்கும் என்புழி என்றென்னுஞ்சொல் அவாய்நிலையான் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (சுஉ)

தரணியிலேகையைசேர்புலியூரதருகவரந்
தரணியிலேகைதவத்துழலாமற்சதுமறைவி
தரணியிலேகைவரையாமலெய்துசமன்படர்வை
தரணியிலேகைதொடுத்தயர்தண்டந்தகாதெனக்கே.

(இ-ள்.) தரணியில் ஏகு ஐயை சேர் புலியூர - (கைலாசகிரியினின்றும்) இமையமலையிற்சென்று (குழந்தையாகி அருந்தவஞ்செய்த) உமையம்மைதழுவும் புலியூரரே,—தரணியிலே கைதவத்து உழலாமல் - இப்பூமியிலே அநித்தியமாகிய தொழின்முயற்சிகளிற் சுழன்றுதிரியாமலும்,—சது மறை விதரணி இலேகை வரையாமல் - சதுர்வேத தாதாவாகிய பிரமா (வினைப்போகங்களை வரையறுத்து) விதித்தெழுதாமலும்,—எய்து சமன் படர் வைதரணியிலே கை தொடுத்து அயர் தண்டம் தகாது - [மரணகாலத்திற்றப்பாது) வரும் யமதூதுவர் வைதரணியாற்றிலே கையிற்பற்றி (ஈர்த்துச்)செய்யுந் தண்டனைபொருந்தாமலும்,--எனக்கு வரம் தருக - தேவரீர் தமியேனுக்கு வரந்தந்தருளுக. எ-று. (சுந)

தண்டாதிருக்குஞ்சடைப்புலியூரதபனியக்கோ
தண்டாதிருக்குழைச்சங்காகராவிச்சகந்தனிலே
தண்டாதிருக்குமொழிந்தருள்வெள்ளித்தடக்குலவே
தண்டாதிருக்குமுடித்தாளெனைப்பொய்தகாமலுக்கே.

(இ-ள்.) தண் தாது இருக்கும் சடைப் புலியூர - தண்ணிய பூந்தாது பொருந்துஞ் சடையையுடைய புலியூரரே,—தபனியக் கோதண்டா - பொன்மயமாகிய மேருகிரியை வில்லாகவுடையவரே,—திருக் குழைச் சங்கா - திருச்செவியிலே சங்கக்குண்டலத்தைத் தரித்தவரே,—கரா - நஞ்சையுண்டவரே,—இச் சகந்தனில் தண்டாது இருக்கு மொழிந்தருள் வெள்ளித் தட குல வேதண்டா - இவ்வுலகின்கண் நீங்காது (வழங்கும்) வேதத்தைச்சொல்லியருளிய வெள்ளிமயமாகிய பெரிய குலகிரியில் வீற்றிருப்பவரே,—பொய் தகாமலுக்கு - பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தை (மெய்யெனக்கொண்டு) மயங்காமைப்பொருட்டு,—திருக்கு முடித்து எனை ஆ

ன் - அநாதியே சகசித்த ஆணவமலத்தை அகற்றித் தமியேனை (இனி) அடிமைக்கொண்டருளுக. எ-று. ஏகாரம் இசைநிறை. (௬௪)

காமதகனந்தருவீரசெய்க்கனிக்கட்கள்பெரு
காமதகனந்தரம்பாய்கவின்புலியூரகலங்
காமதகனந்தருகரிச்சன்மகன்மக்கடன்மீ
காமதகனந்தனையாண்டருளுன்கழற்சித்தியே.

(இ-ள்.) காமன் தகனம் தரு வீர - மன்மதனைத்தகித்தவீரரே,—கனிக் கட்கள் பெருகா செய் மதகு அனந்தரம் பாய் கவின் புலியூர - [சோலையிற்பொருந்திய] கனிகளிலுள்ள தேன்பெருகி வயன்மதகுகடோறும் பிரதிதினம்பாயும் அழகிய புலியூரையுடையவரே,—கலங்கா மதம் கனம் தகு கரிச் சன்ம - அஞ்சாத மதத்தையுடைய முகில்போலும் யானையினதுதோலைப் [போர்வையாக] உடையவரே,—கன்மக் கடல் மீகாம - [ஆன்மாக்களைப்] பாவசமுத்திரத்தினின்றும் [ஏற்றிமுத்திக்கரையில்விடும்] மாலுமியாயுள்ளவரே,—தக நந்தமை ஆண்டு உன் கழல் சித்தி அருள் - [பரிபக்குவத்திற்குத்] தக எம்மை [இனி] அடிமைக்கொண்டு தேவரீருடைய திருவடியை அடைதலாகிய முத்தியைத்தந்தருளுக. எ-று. (௬௫)

சித்திரைக்குண்மதன்போர்க்கிலக்காயசென்மச்சலரா
சித்திரைக்குப்பதைத்துச்சலியார்சிற்சபைதனினே
சித்திரைக்கும்மறைத்தென்புலியூரன்றிருக்கரம்வீ
சித்திரைக்குண்ணின்றுதூக்கியபாதத்தைச்சிந்திக்கினே

(இ-ள்.) சித்திரைக்கு உள் மதன் போர்க்கு இலக்கு ஆய - வசந்தகாலத்துக்கு[அரசனுகக்] கருதப்படும் மன்மதன்செய்யும் போருக்கு இலக்காகிய,—சென்மச் சலராசித் திரைக்கு பதைத்து சலியார் - பிறவியாகிய சமுத்திரத்தின்கண்மறியுந் [துன்பமாகிய] திரைமோத அதற்குச் சிறிதுந்தளரார்,—மறை இரைக்கும் தென் புலியூரன் - வேதங்கஒளாலிக்கப்பெறுந் தெற்கின்கணுள்ள புலியூரில்வீற்றிருக்குந் திருநடராசர்,—சிற்சபைதனின் நேசித்துத் திருக் கரம் வீசி - சிற்சபையிலே [உயிர்களிடத்து] அன்புமுதிர்ந்து திருக்கரத்தைவீசி,—திரைக்கு உள் நின்று தூக்கிய பாதத்தை சிந்திக்கின் - இடுதிரைக்குண்ணின்று [திருத்தஞ்செய்வதாகத்] தூக்கியருளிய திருவடியைத் தியானஞ்செய்யின். எ-று. இரைக்கும் மறை என்புழி மகரவொற்று விரிந்துநின்றது. தியானஞ்செய்யிற் றளரார் எனக்கூட்டுக. (௬௬)

சிந்தூரமுங்கிரியும்பகச்சூரன்சிதைந்துடன
சிந்தூரமும்முயிரும்பிளவாகச்செய்சேயுமைமங்கைச்
சிந்தூரமுந்தொழுதென்புலியூரற்றிகழுநதற்
சிந்தூரமுந்தியவந்தரிபங்கற்றியானித்துமே.

[illegible] - இந்திரன் தபனியினால் வி[illegible] [illegible]ரவியும் மெரஞ்சனியும் பிர[illegible] [illegible] உடலும் உயிரும் பிளவு ஆக செய்[illegible] - [illegible] (மனம்) அழித்த சிரசெரித்த மார்புமியிரும் இருபி[illegible] செய்த சப்பிரமணியக்கடவுளும்,—ஐங்கை சித்தரமும் தொ[illegible] தென் புலியூரன்- ஐந்துதிருக்கரங்களையும் யானைவதனத்தையுமுடை[illegible] விநாயகக்கடவுளும் வணங்குக்கேற்றின்கணுள்ள புலியூரரும்,—நுதல் சித்தரம் திரும் முந்திய அந்தரி பங்கன் தியானித்தும் - திருநுதலிற் சிறுபொட்டுவிளங்குஞ் (சத்திகளுண்) மிக்க உமாதேவிபாகருமாகிய சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்வேமாக. எ—று. சித்தரம் ஆகுபெயர். (கஎ)

ஆனித்திருவிழவிற்கண்டுபோற்றிடுமப்படித்தி
யானித்திருமெங்களம்புலியூரனையன்புடைமை
யுானித்திருவுமுடலுமெல்லாநிலையன்மைகண்டீ
ரானித்திருமுற்பவமறுப்பீரரும்பாதகரே.

(இ-ள்.) ஆனித் திரு விழவில் கண்டு போற்றிடும் அப்படி - ஆனி மாசத்துத்திரு (வுத்தரநக்ஷத்திர) மகோற்சவத்திற்றரிசித்து (வணங்கித்) துதித்த அப்பெற்றியே,—எங்கள் அம் புலியூரனை அன்பு உடைமையால் தியானித்து இரும் - எம்முடைய அழகிய புலியூரில் வீற்றிருக்குஞ் சபாநடேசரைச் (சிரத்தை) அன்போடு (என்றுந்) தியானித்துக்கொண்டிருக்கள்,—இத்திருவும் உடலும் எல்லாம் நிலை அன்மை கண்டீர் - [உள்வழி நிலையுதலுடையவென்று நீர் மாறுபடக்கருதிய) இச்செல்வமுஞ் சரீரமுமாகிய எனது யான் எனப்படும் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் நிலையாமையை (இல்வழிநீரே பிரத்தியக்ஷமாகக்) கண்டீர்கள் (ஆகலான் அக்கருத்தை அகற்றிவிட்டு),—திரும் உற்பவம் ஆனி அறுப்பீர் - (முற்கூறிய சிவத்தியானமாகிய வாளினாற்) பிரவாகாநாதியாய்வருஞ் சனனமரணமாகிய மரத்தை அரியக்கடவீர்கள்,—அரும் பாதகரே - (பிராயச்சித்தங்களானீக்கிக் கோடற்கு) அரிய பெரும்பாதகங்களைச்செய்த நம்மவர்களே. எ-று. கேடெனப்பொருள்படும் ஆனி ஈண்டு மரணத்தின்மேலும், திரும்புதலெனப் பொருள்படும் திருமென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு மீளமீளவருதன்மேலும் நின்றன. (கஅ)

பாதவத்தைக்குறித்தேமெய்தகேழன்முன்பார்க்கரிய
பாதவத்தைக்குமெய்ப்பங்களித்தோய்புலியூர்ப்பதியப்
பாதவத்தைக்குறுகேனுயிர்போமப்பகலிடைத்தப்
பாதவத்தைக்குதவுற்றிடுவாய்பரிந்தஞ்சலென்றே.

(இ-ள்.) பாதவத்தைக் குறித்து எய் எய்த கேழல் முன் பார்க்கு அரிய பாத- ஒருமராமரத்தை (இலக்காகக்) குறித்து எழுமராமரத்தை(உ

ருவும்படி ஒருபாகத்தை) எய்த விஷ்ணுவாகியபன்றி முன்னே காணுதற் கரிய திருவடிகளையுடையவரே,—அத்தைக்கும் மிகு மெய் அளித்தோய்- மங்கையர்க்கரசியாகிய பார்ப்பதிதேவிக்குப் பாதித்திருமேனியைக் கொடுத்தருளினவரே,—புலியூர்ப் பதி அப்பா - புலியூரைத்திருப்பதியாகவுடைய பரமபிதாவே,—தவத்தைக் குறுகேன் உயிர் போம் அப் பகல் இடை - தவவொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளாத தமியேனது (உடம்பினின்றும்) உயிர்நீங்கும் அம்மரணகாலத்தில்,—பரிந்து தப்பாது அவத்தைக்கு அஞ்சல் என்று உதவுற்றிலெனாய் - அன்புகூர்ந்து தவறாது (எழுந்தருளிவந்து) அம்மரணாவத்தைக்குச் (சிறிதும்) அஞ்சற்கவென்று தேவரீர் உபகரித்தருளுக.எ-று. (௬௯)

சலஞ்சலம்போலற்றதாபதர்போலவென்றன்னையுமஞ்
சலஞ்சலம்போருகத்தாடந்தவாவெனத்தந்தருளாய்
சலஞ்சலம்போதென்றறல்பாய்வயலிடைச்சஞ்சலமாய்ச்
சலஞ்சலம்போதுளோங்தோடுந்தமிழ்ப்புலியூரவனே.

(இ-ள்.) சலம் சலம் போல் அற்ற தாபதர் போல - கோபமாகிய (அக்கினி) தண்ணீர்போல (வெம்மை) தணியப்பெற்ற துறவிகட்குபோல,—என் தன்னையும் அஞ்சல் அஞ்சல் (என்று),—அது தணியப்பெறாத தமியேனையும் அஞ்சற்க அஞ்சற்கவென்று அபயமளித்து,—அம்போருகம் தாள் தந்தவா எனத் தந்தருளாய் - தமது செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைக்கொடுத்தபடி என்னையென்று (இவ்வுலகம்வியந்துரைக்குமாறு) அவற்றைத்தந்தருளும்,—சலம் சலம் என்று போது அறல் பாய் வயல் இடைப்போது சலஞ்சலம் - சலசலவென்று (எப்) பொழுதும் நீர்பாயும் வயலின்கணுள்ள தாமரைப்பூவாகிய [சேக்கையிலுறையுஞ்] சலஞ்சலமாகிய சங்குகள்,—உளைந்து சஞ்சலம் ஆய் ஓடும் தமிழ் புலியூரவனே - ஈற்றுளைந்து வியாகுலமுற்று (அதனையாற்றாது புறத்திற்குதித்து] ஓடும்(நீர்வளமிய] இனிய புலியூரையுடையவரே. இரண்டாமடியில் அஞ்சலஞ்சல் என்புழி என்றென்பது அவாய் நிலையான் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தந்தவாறு என்றயாலது தந்தவா எனக் கடைக்குறைந்து நின்றதோர் செய்யுண்முடிபு. மூன்றாமடியிற் சலசல என விற்கற்பாலது மெல்லொற்று விரிந்து சலஞ்சலம் எனநின்றது. (௭0)

புலியரவங்கண்டுகொண்டாடவாடும்புராதனனம்
புலியரவங்கங்கைசேர்சடையான்றிருப்பொற்பதத்தைப்
புலியரவங்கணசங்கரவண்புலியூரவென்றார்
புலியரவங்கடியூாதழல்வாரிப்புவனியிலே.

(இ-ள்.) புலி அரவம் கண்டு கொண்டாட ஆடும் புராதனன் - வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவருந் தரிசித்து [வணங்கித்] துதி

க்கக் [கனகசபையிலே பஞ்சகிருத்திய] விருத்தஞ்செய்தருளும் முன்னைப்பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொருளாயுள்ளவரும்,—அம்புலி அரவம் கங்கை சேர் சடையான் - பாலசந்திரனும் ஒலியையுடைய கங்கையும் பொருந்திய சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது,—பொன் திருப் பதத்தைப் புலி - பொன்போலுந்திருவடிகளைச் [சிரசில்] வைத்து வணங்கி,—அர - [பாசத்தை] அரிப்பவரே,—அங்கண - அருட்கண்ணையுடையவரே,—சங்கர - சுகஞ்செய்பவரே,—வண் புலியூர என்னார் - வளவிய புலியூரையுடையவரே என்று துதிக்கப்பெற்றிலர்,—புலியர் அவம் கடியாது இப்புவனியில் உழல்வார் - அவ்வற்பர் [அதன்மேலும்] பயனின் முயற்சிகளை நீக்காது [மேற்கொண்டு] இப்பூமியில் ஒருகணமேனுந்தரியாது] சுழன்று திரிவர் [அவரதுள்ளக்கிடக்கையாது?] எ-று. இரண்டாமடியில் அரவக்கங்கை அரவங்கங்கை எனவும், மூன்றாமடியிற் புல்லி எனற்பாலது புலி எனவும், நான்காமடியிற் புல்லியர் எனற்பாலது புலியர் எனவும் நின்றன. (௭௧)

புவனமுங்காலுங்ககனமுமற்றும்புணர்ந்துமன்றாய்ப்
புவனமுங்காலுமமுதகதிரும்புனைந்துகருப்
புவனமுங்காலுந்தரளம்புரள்புலியூரனைநம்
புவனமுங்காலுமழகுந்தியானித்துப்போற்றுநெஞ்சே.

(இ-ள்.) புவனமும் மற்றும் காலும் ககனமும் புணர்ந்தும் அன்றாய் [உம்]-பிரிதிவியுமப்புவுந்தேயுவும் வாயுவுமாகாயமுமாகிய பஞ்சபூதங்களாகியும் அவையல்லவாகியும்,— புவனமும் அமுதம் காலும் கதிரும் புனைந்து [உம்]-கங்காநீரையும் அமுதகிரணங்காலுஞ்சந்திரகலையையுந் [திருமுடியிற்] றரித்தும், கருப்பு வனமும் காலும் தரளம்புரள் புலியூரனை நம்பு - கருப்பஞ்சோலைகளிலுங்கால்வாய்களிலும் முத்துக்கள் புரளப்பெறும் புலியூரில்வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானை விசுவசித்து,— வனமும் காலும் அழகும் தியானித்து போற்று - [அவருடைய] திருமேனியையுந் திருவடிகளையுந் திருவழகையுந் தியானித்துவணங்கித் துதிக்கக்கடவாய்,—நெஞ்சே - மனமே. எ-று. ஈண்டுப் புலியூரன் என்பது குறிப்புவினையாலணையும்பெயராய்ப், புனைந்தென்னுமெச்சத்திற்குமுடிபாயிற்று. நான்காமடியில் வன்னம் வனம் எனநின்றது. (௭௨)

சேடனென்றோதியசெவ்வேணடுவொற்றுச்சேருமவன்
சேடனென்றோர்புகழ்தென்புலியூரவன்றெய்வதவி
சேடனென்றோமறுப்பான்யதிமீதுமதேர்செயல்குற்
சேடனென்றோவெற்கருடாருமோதாந்திகிரிமின்னே.

(இ-ள்.) சேடன் என்று ஓதிய செவ்வேள் நடு ஒற்றுச் சேரும் அவன் சேடன் என்றோர்- என்றுமிளையோரென்று [அறிஞர்] கூறிய சுப்பி

ரமணியக்கடவுளும், அச்சுப்பிரமணியக்கடவுட்கு முன்றோன்றிய விநாய கக்கடவுளும் என்பவர்,— புகழ் தென் புலியூரவன் - புகழ்ந்துரைக்குந் தெற்கின்கணுள்ள புலியூரரும்,—தெய்வத விசேடன் - மகாதேவரும்,— என் தோம் அறுப்பான் - எனது காமவெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்க ளை ஒழிப்பவருமாகிய சிவபெருமானது,—பதி மீது தேர் செய் உம அல்கு ல் சேடன் - திருப்பதியிற் [பொருந்தர்] தேரினதழகைச்செய்யும் நுமத ல்குலாகிய சேஷனனது,—என்றோ எற்கு அருள் தரும் ஒதம் - [இனி] எஞ்ஞான்றோ எனக்கு இரங்குவது சொல்லும்,—திகிரி மின்னே - [அவ ரது] மலையில்வசிக்கும் மின்போல்பவரே. எ-று. நடு ஒற்றுச் சேரும் அவன் சேடன் என்பது மேனிற்குஞ்சேடனென்னும் பகுபதந் தன்முத லயலில் ஒரு டகரவல்லொற்றுச் சேரப்பெறும் அவனதுசேடனெனப்பொ ருள்படும்; படவே, அவனது சேட்டன் என்றவாறாயிற்று. சேட்டன் - த மையன். என்றோவென்பது ஈண்டெழுவாயுருபு. [தலைமகன் குறையிரந் தலமரலுறுதல்.] (எ௩)

திகிரிக்கனநிகர்மாலாகமீதுறைசெங்கமலத்
திகிரிக்கனமுலைவாணியிந்த்ராணிதினந்தொழுஞ்சீர்த்
திகிரிக்கனன்மொழிமங்கைபங்காளர்திகழ்புலியூர்த்
திகிரிக்கனமுத்தெனவுதித்தாரெங்கடெய்வதமே.

(இ-ள்.) திகிரிக் கனம் நிகர் மால் ஆக மீது உறை செம் கமலத் தி - சக்கரத்தையுடைய மேகம்போலும் விஷ்ணுவினது திருமார்பில்வசி க்குஞ் செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமியும்,—கிரிக் கனம் முலை வா ணி - மலைபோலும் பருத்த முலைகளையுடைய சரஸ்வதியும்,—இந்த்ராணி - இந்திராணியும்,—தினம் தொழும் சீர் - நாடோறும் வந்து வணங்கப்பெறு ஞ் சிறப்பையுடைய,—திகிரிக் கனல் மொழி மங்கை பங்கு ஆளர் - இமைய மலையிற் [றவஞ்செய்த] கரும்புபோலுமினியசொற்களை வசனிக்கும் உ மாதேவியை வாமபாகத்தில் ஆளுகின்றவரும்,—கனம் திகிரி முத்து என உதித்தார் ஏ - [திருநெல்வேலியென்னுந் திருப்பதியிலே] நன்குமதிக்கப் படும் மூங்கின் முத்தாகத் தோன்றியருளினவருமாகிய சிவபெருமானே,— திகழ் புலியூர் எங்கள் தெய்வதம் - விளங்காநின்ற புலியூரிலெழுந்தருளி யிருக்கும் எம்முடைய முழுமுதற்கடவுள். எ-று. மூன்றாமடியிற் கன்னல் கனல் என நின்றது. (எச)

வதனங்களையைந் துடைப்புலியூரன்மரபுடைத்தெய்
வதநங்களையகழ்மன்னனென்றோர்க்குவளர்ந்துமிகு
வதனங்களையுறுமோடைசெய்காமனைவன்மைபுகு
வதனங்கணங்கதிமாக்கரிவையமகுடங்களே.

(இ-ள்.) ஐந்து வதனங்களை உடைப் புலியூரன் - ஐந்து திருமுகங்களையுடைய புலியூரர்,—மரபு உடைத் தெய்வதம் - [எல்லா] நன்மைகளையும் [ஒருங்கே] யுடைய கடவுள்,—நம் களை அகழ் மன்னன் என்றோர்க்கு - நம்முடைய மலமாகியகளையைப்பறிக்கின்ற பரமபதியென்று [இங்ஙனம்] துதிப்பவர்களுக்கு,—வளர்ந்து மிகுவது - [இம்மையிற்] பெருகிமிகுவன [யாவையெனின்],—அனங்களை உறும் ஓடை - அன்னங்களையுடைய நீர்நிலையும்,—செய் - விளையுளும்,—கா - சோலையும்,—மனை - உறையுளும்,—வன்மை - அரோகதிடகாத்திரமும்,—புகுவ தனங்கள் - [ஒருவரிடத்தும் நிலையுதலின்றி எல்லாரிடத்துங் கடிதின்மாறிமாறிப்] புகுவனவாகிய திரவியங்களும்,—ஐந் கதி மா - ஐந்கதிகளையுடையகுதிரையும்,—கரி - யானையும்,—வையம் - உலகபரிபாலனமும்,—மகுடங்களே - கிரீடமுமென்பவைகளேயாம். எ-று. மரபுடையவற்றை மரபு என்றது உபசாரம். மிகுவது பன்மை ஒருமை மயக்கம். வன்மை ஆகுபெயர். வண்மை எனப் பாடமோதி, உதாரகுணமெனப் பொருள்கூறுதலுமொன்று. (எங)

குடந்தந்திரிமுலைச்சொல்லீருலகங்குளிர்புனற்ச
குடந்தந்திரியென்பவர்க்கிகலேகுறிப்பீர்புரிவன்
குடந்தந்திரிகரணமுமக்கேசெய்வன்கோமதன்ம
குடந்தந்திரித்திடுவீர்புலியூரர்தங்குன்றிடத்தே.

(இ-ள்.) குடம் தந்திரி முலை சொல்லீர் - குடமும் யாழோசையும் போலும் முலைகளையுஞ் சொற்களையுமுடையீர்,—உலகம் தம் திரிபு சகுடம் குளிர் புனல் என்பவர்க்கு இகலே குறிப்பீர் - உலகமுந் தாமும் ஒன்றியும் ஒன்றாதுநிற்றல் சகுடவிலையுங் குளிர்ந்தசலமும் ஒன்றியும் ஒன்றாதுநிற்றல் போலுமென்று கூறப்படும் ஞானிகட்கும் பிரதிகூல வினைவிளைவுகளையே [விளைக்கக்] கருதுவீர்,—குடந்தம் புரிவன் - குடந்தத்தைச் செய்வேன்,—திரி கரணம் உமக்கே செய்வன் - மனவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களையும் உமக்கே சமர்ப்பிப்பேன்,—கோ மதன் மகுடம் தந்து இரித்திடுவீர் - நம்மரசனாகிய மன்மதனது மகுடம்போலுந் தனங்களை [அணையத்] தந்து [இம்மயக்கத்தை] ஒழித்துவிடுவீர்,—புலியூரர்தம் குன்று இடத்து - புலியூரரது இம்மலையின்கண்ணே. எ-று. தந்திரி, சகுடம், மகுடம் என்பன ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. குடந்தம் ஓர்வகைக்கூத்துநிலை; அதனாற் றன் பணிந்த சொற் செயலுடைமை விளக்கி மகிழ்வித்தல் பெறப்படும். இரித்தல்வினைக்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. [இரந்துபின்னிற்றல்.] (எச)

இடந்தாலமாவுறையன்றிலும்பேடுமெழிற்சத்திமார்
பிடந்தாலம்வைத்திடுமுவரும்போன்மின்னுமேந்துமண்

ணிடந்தாலம்வாழரியேற்றோனுறையிணர்மேய்ந்திகன்ம
கிடந்தாலமன்னுமியற்புலியூர்நகர்க்கேகினரே.

(இ-ள்.) தாலம் உறை இடம் ஆ அன்றிலும் பேடும் (போல்) - பனையை உறைவிடமாகவுடைய அன்றிலையும் அதன் பெடையையும்போலவும்,—எழில் சத்தி மார்பு இடம் தாலம் வைத்திடு மூவரும் போல் - அழகிய சத்திகளையும், அச்சத்திகளை மார்பிலும் வாமபாகத்திலும் நாவிலும் வைத்த சத்திமான்களாகிய திரிமூர்த்திகளையும் போலவும்,—மின்னும் ஏந்தலும் - தலைமகளுந் தலைமகனும்,—மண் இடந்து ஆலம் வாழ் அரி ஏற்றோன் உறை - பூமியை அகழ்ந்து ஆலிலையிற்றுயின்ற விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான்வீற்றிருக்கும்,—இகல் மகிடம் இணர் மேய்ந்து தாலம் மன்னும் இயல் புலியூர் நகர்க்கு ஏகினர் - வலிய எருமைகள் பூங்கொத்துக்களை மேய்ந்து வயலிற்றங்கு மியல்பையுடைய புலியூர்நகர்க்குச் சென்றனர். எ-று. உறை புலியூர்நகர் என வியையும். [தம்பதியடைந்தமைகண்டோர்கூறுதல்.] (௭௭)

ஏகாசலம்பமியறிருமார்பவிரணியமா
மேகாசலம்பயில்விற்புலியூரவெண்ணான்கறஞ்செ
யேகாசலம்பணிசேர்கொங்கைபங்கவென்றேத்தினல்லா
லேகாசலம்படிதொல்வினையாயவிருட்கடலே.

(இ-ள்.) ஏகாசம் (இ) லம்பம் இயல் திருமார்ப - உத்தரீயந் தொங்கியசையுந் திருமார்பையுடையவரே,—இரணியம் ஆம் ஏக அசலம் வில் பயில் புலியூர - பொன்மயமாகிய ஒப்பற்ற மேருகிரியை வில்லாகவளைத்த புலியூரரே,—எண் நான்கு அறம் செய் - (காஞ்சீபுரத்திலே சாமானிய) தருமங்கள் முப்பத்திரண்டையும் வளர்க்கின்ற - காசு அலம்பு அணி சேர் கொங்கை பங்க என்று ஏத்தின் அல்லால் - முத்துமாலைபுரளும் அழகிய (பர அபரஞானமாகிய) தனங்களையுடைய பார்ப்பதிதேவியை வாமபாகத்திலுடையவரே யென்று (இங்ஙனம்) துதித்தாலன்றி,—சலம் படி தொல் வினை ஆய இருள் கடல் ஏகா - கோப (முதலிய) துர்க்குணங்களாகிய நீர்பொருந்திய பழைய வல்வினையாகிய பாவசமுத்திரம் வற்றாது. எ-று. ஈற்றயலடிமுதல் ஏகாரம் இசைநிறை. ஈற்றடிமுதல் ஏகாது என்னும் அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கை எதிர்மறைவினைமுற்று விகுதிகுறைந்து ஏகா என நின்றது. சலம் இரட்டுறமொழிதல். (௭௮)

கடநாகமன்னுகயிலையிறைன்கருதார்க்கொருவி
கடனாகமன்புலியூரன்பரோர்கிலர்கொல்கவினார்
கடனாகமன்னகடிநடத்தாயெமைக்காய்வதுவே
கடனாகமன்பிறைப்பண்மாலைக்கூற்றமங்காந்ததுவே.

(இ-ள்.) கடம் நாகம் மன்னு கயிலையினன் - மதம்பொருந்திய யானைகள்சஞ்சரிக்குங் கைலாசகிரியில் வீற்றிருப்பவரும்,—கருதார்க்கு ஒருவிகடன் - (தம்மை உள்ளபடி) சிந்தியாதவர்கட்கொருவிகடரும்,—ஆகமன் - சைவாகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினவருமாகிய சிவபெருமானது,—புலியூர் அன்பர் ஒர்கிலர் கொல் - புலியூரில் எம்மன்பர் அறியார்போலும்,—கவின் ஆர் கடல் நாகம் அன்ன கடி தடத்தாய் - அழகுபொருந்திய கடலையுஞ் சர்ப்பபடத்தையும்போலும் அல்குலையுடையபாங்கியே.—எமைக் காய்வதுவே கடனாக - எம்மை வருத்துவதே தனக்குக்கடமையாக,—மாலைக் கூற்றம் பிறைப் பல் அங்காந்தது - மாலையாகியகூற்றம் பிறையாகிய பல்லையுடைய செவ்வானமாகிய வாயைத் திறந்தது. எ-று. இதற்கினியாதுசெய்வேம் நீ கூறுக எனப் பொருள்படுதலின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. பிறைப்பல் என்பது பிறையாகியபல்லையுடையது எனப்பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய், ஈண்டுச் செவ்வானையுணர்த்திநின்றது. அது மேலை உருவகங்கட்கேற்ப வாயாக உருவிக்கப்படுதலே ஆசிரியர் கருத்தென்பது அங்காந்தது என்னும் முற்றுவினையாற் பெறப்பட்டது. இவ்வன்மொழித்தொகை தொக்க இருமொழிப் பொருளிற் றீராதுநின்றே புறமொழிப்பொருளும் பயத்தலின், விடாதவன்மொழித்தொகை எனப்படுமென்பது முதற்சூத்திரவிருத்தி முதலியவற்றுட்காண்க. விகடன் வேறுபாட்டையுடையவன்; அது "பொக்கமிக்கவர்பூவுநீருங்கண்டு, நக்குநிற்பனவர்தமைநாணியே" என்னுந் திருவாக்கானுமுணர்க. [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலை கண்டிரங்கல்.] (எகூ)

> காந்தத்தில்வீழுமிரும்பினைப்போற்கனற்கண்ணுதலிற்
> காநதத்திலகநுதலாண்மருங்குறைகத்தனையே
> காந்தத்தில்வீழிற்கவின்புலியூரன்கமலமதங்
> காந்தத்தில்வந்தகளிவண்டிற்றோன்றுங்கருத்துறவே.

(இ-ள்.) காந்தத்தில் வீழும் இரும்பினைப் போல் - காந்தத்திற்பற்றுமிரும்பைப்போல,—கனல் கண் நுதலின் காந்த - அக்கினிக்கண் நெற்றியிற்சுவாலிக்க,—திலக நுதலாள் மருங்கு உறை கத்தனை - சிறுபொட்டையணிந்த நெற்றியையுடைய சிவகாமியம்மைக்கு வலப்பாகத்தில் வீன்றருளும் விசுவகருத்தாவாகிய திருநடராசரை,—ஏகாந்தத்தில் வீழில் - தேவலஸ்தானத்திலே (விடயவிக்கிரகஸ்திதியோடிருந்து திரிகரணங்களாலும்) பற்றி (வழிபடின்,)—கவின் புலியூரன் - அழகிய அப்புலியூரர்,—அங்காந்தத்து கமலமதில் வந்த களி வண்டில் - விகசித்ததொருதாமரைப்பூவிற்றானே சென்றுசாரும் மதுமயக்கத்தையுடைய வண்டைப்போல,—கருத்து உறத் தோன்றும் - அவரதிருதயகமலத்திற்றாமேவந்து தோன்றியருளுவர். எ-று. அங்காந்தது எனற்பாலது அங்காந்தத்து எனத் தகரவல்லொற்றுவிரிந்துநின்றது, காந்தத்திற்பற்றுமிரும்பைப்போலத் திருநடராச

ரைத்திரிகரணங்களாலும்பற்றி வழிபடின், அப்புலியூரர் தாமரைப்பூவிற்கு னேசென்றுசாரும்வண்டைப்போல அவரதிருதயகமலத்திற் றமேவந்து தோன்றியருளுவரெனக்கூட்டுக. (அ0)

கருத்தரவல்குலவர்பானிறத்துங்கசட்டுயிர்காள்
கருத்தரவல்லவினைகெடல்வேண்டிற்கல்லானிழல்யோ
கருத்தரவல்லசலச்சிலையார்புலியூர்க்கருணைக்
கருத்தரவலமிலாரெனப்போற்றல்கைகோள்கடிந்தே.

(இ-ள்.) கருத்து அரவு அல்குலவர் பால் திறத்தும் கசட்டு உயிர்காள் - மனத்தைச் சர்ப்பபடம்போலும் அல்குலையுடைய மகளிரிடத்துப்ப தித்த பேதைகளே,—கருத் தர வல்ல வினை கெடல் வேண்டில் - (மேன் மேலும்) பிறவியைத் தரவல்ல நும்வினைகள் கேடுபடுதலை நீர் விரும்புகி ல் - கல் ஆல் நிழல் யோகர் - கல்லாலின்கீழ்ச் (சனகர்முதலியமுனீந்திர ர்நால்வருக்கும்) யோகாப்பியாசஞ்செய்துகொடுத்தவர்,—வல் உத்தர அச லச் சிலையார் - வலிய வடமலையாகிய மேருவை வில்லாகவுடையவர், புலி யூர்க் கருணைக் கருத்தர் - புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவகாருண்ணி யகருத்தா,—அவலம் இலார் எனப் போற்றல் - ஒரு துன்பமுமில்லாதவரெ ன்று துதிக்க,—கை கோள் கடிந்து - (நீவிர்) மேற்கொண்ட (இவ்) வொ ழுக்கத்தைத்தவிர்ந்து. எ-று. (அக)

கோகநகத்தைச்சகச்சணிமாமுலைக்கோதைநல்லார்
கோகனகத்தைநிகர்முகத்தாரென்றுகூறிமகிழ்
கோகனகத்தைவிடாய்புலியூரனைக்கூடியைய
கோகனகத்தையைபங்கவென்னாய்கும்பிக்காய்கொடிறே.

(இ-ள்.) கோகம் நகு அத் தைச்ச கச்சு அணி மா முலைக் கோதை நல்லார் - சக்கரவாகப்புள்ளையும் நகுகின்ற அத்துன்னிய கச்சையணிந்த பெரியமுலைகளையுடைய மாலையைத்தரித்த பெண்களை,—கோகனகத்தை நிகர் முகத்தார் என்று கூறி மகிழ் - செந்தாமரைமலரைநிகர்த்த முகத்தை யுடையவரென்று (புனைந்து) கூறிக்களிக்கின்ற,—கோகு அன கத்தை வி டாய் - கழுதையதுகத்தையொத்த இன்பிதற்றைவிட்டு,—புலியூரனைக் கூ டி - புலியூரரைக்குறுகி,—ஐயகோ - அந்தோ,—கல் நகத்து ஐயை பங்க என்னாய் - இமையமலையிற்றோன்றிய உமையம்மைபொருந்திய வாமபாக த்தையுடையவரே என்று துதித்தாயில்லை,—கும்பிக் காய் கொடிறே - (எ ன்னை) நரகில் (வீழ்த்தி) வருத்தும் (மனமாகிய) கொடிறே. எ-று. சுட்டு முலைமேற்று. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நல்லாரென்னும்பெய ரடைகத்துவிடாமைக் கேதுவிளக்குதற்கண்வந்தது. கோகு ஆகுபெயர். விட்டென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தது. இனம் பற்றி இமை யமலை கல்லாயிற்று. கொண்டது விடாமையாற் பேதமின்மை

யின் மனக்கொடிறாகவுருவகிக்கப்பட்டது. கொடிறு - குறடு. சுத்தமின்மையுந் துதியின்மையும் வாக்கின்குற்றமாயினும், மனமடியாகவருதலின், அதன்பாற்பட்டன. (அஉ)

காயத்தைக்கும்பியைநன்றென்றிரோங்கைக்கடுங்கணையிற்
காயத்தைக்கும்பிவிழியிற்படோங்கதியைப்பரமா
காயத்தைக்கும்பிடுமன்பர்க்கமுதைக்கதிரைநற்ச
காயத்தைக்கும்பிநுதற்புலியூரனைக்கைதொழுதே.

(இ-ள்.) காயத்தைக் கும்பியை நன்று என்று இரோம் - இந்தச்சரீரத்தையும் (இதுபற்றிவரும்) நரகயாதனையையும் (யாம்) நன்றென்றுகருதியிருக்கின்றிலம்,—கைக் கடும் கணையில் காயத் தைக்கும் பி விழியில் படோம் - (வீரரது) கையிற்பொருந்திய கொடிய அம்பைப்போல (வருத்தும்படி) உருவும் (மகளிரது) அழகிய கண்ணுக்கு இலக்காகின்றிலம்,—கதியை - புகலிடமும்,—பரம ஆகாயத்தை - சிதாகாயமும்,—கும்பிடும் அன்பர்க்கு அமுதை - (தம்மை) வழிபடும் பத்தர்க்குக் (கழிபெருஞ்சுவையோடுறுதிபயக்கும்) அமுதும்,—கதிரை - (அவரதஞ்ஞானவிருளையோட்டுஞ்) சூரியனும்,—நல் சகாயத்தை - நல்ல (உயிர்த்) துணையும்,—நுதல் கும்பி புலியூரனைக் கை தொழுது - நெற்றியிலே அக்கினிக் (கண்ணையுடைய புலியூரருமாகிய சிவபெருமானைத் (தரிசித்துக்) கைகுவித்துவணங்குதலால், எ-று. நன்று தனித்தனி கூட்டப்படும். இரண்டாமடியிற் பி - அழகு. நான்காமடியிற் கும்பி - அக்கினி. வணங்குதலாற் கருதியிருக்கின்றிலம் இலக்காகின்றிலம் எனக்கூட்டுக. (அங)

கைவலமும்மைத்தொழிற்புலியூரகனலுமது
கைவலமும்மிகுமுப்புரந்தீயிட்டகண்ணுதலே
கைவலமும்மிடமும்மறியாதகருத்திலிக்குங்
கைவலமும்புரிந்தாட்டற்பரையிருகண்மணியே.

(இ-ள்.) கை வல - (ஆன்மாக்கட்கறிவுறுத்தும்பொருட்டொழுகும்) ஒழுக்கத்தில்வல்லவரே,—மும்மைத் தொழில் புலியூர - சிருட்டி திதி சங்காரம் என்னும் முத்தொழில்களையுஞ்செய்யும் புலியூரரே,—கனலும் மதலை (யும்) வலமும் மிகு முப்புரம் தீ இட்ட கண்ணுதலே - (ஆகாயத்தில்) எழுந்துசெல்லும் வலிமையும் வெற்றியும் மிகுந்த முப்புரங்களில் அக்கினிகொளுவிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே,—கை வலமும் இடமும் அறியாத கருத்திலிக்கும் - கைகளுள் வலக்கையிதுவென்றும் இடக்கையிதுவென்றும் பகுத்தறியாத பேதையாகிய தமியேனுக்கும்,—கைவலமும் புரிந்து ஆள் - ஆட்கொண்டு முத்தியை யீந்தருளும்,—தற்பரை இரு கண்மணியே - உமையம்மைக் கிருகண்மணியாயுள்ளவரே. எ-று. (அச)

தற்கங்கள்செய்யுஞ்சமயங்கடோறுஞ்சரிப்பவன்மா
தற்கங்கமைஞ்செழுத்தாம்புலியூரன்சகத்தவரோர்
தற்கங்கமாகமமாரணந்தந்தவன்றாழ்புலிப்பா
தற்கங்கருநடங்காட்டியென்பார்க்கில்லைதற்கையமே.

(இ-ள்.) தற்கங்கள் செய்யும் சமயங்கள் தோறும் சரிப்பவன் - [தம்முனிகலித்] தருக்கங்கள்செய்யுஞ் சமயகோடிகடோறும் அவ்வச்சமயகருததாவாயிருப்பவர்,—மா தற்கு அங்கம் அஞ்சு எழுத்து ஆம் புலியூரன் - மாட்சிமைப்பட்ட தமக்குப் பரியங்கம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமாகவுடைய புலியூரர்,—சகத்தவர் ஓர்தற்கு அங்கம் ஆகமம் ஆரணம் தந்தவன் - உலகின்கண் வசிப்பவர் [அச்சமயசொரூபங்களை] அறிந்துதள்ளற்குஞ் [சித்தாந்தசைவத்திருநெறிப்பட்டுதம்மையே பரமபதியென்று] கொள்ளற்கும் ஆறங்கங்களையும் இருபத்தெட்டாகமங்களையும் நான்குவேதங்களையுங் கொடுத்தருளினவர்,—தாழ் புலிப்பாதற்கு அங்கு அரு நடம் காட்டி என்பார்க்கு - [தம்மைப்பூசித்து] வணங்கிய வியாக்கிரபாதமுனிவருக்கு அங்கேபெறுதற்கரிய திருநடனத்தைத் தரிசிப்பித்தவரென்று துதிப்பவர்கட்கு,—ஐயம் தற்கு இல்லை - அம்முதனூல்களிற் சந்தேகவிபரீதக் காட்சிகளுண்டாதலில்லை. எ-று. தருக்கம் தற்கம் எனமருவிற்று. தன்கு தற்குஎன வலித்தல்விகாரம் பெற்றுநின்றது. [திருவருளை முன்னிட்டுநின்றோர்பவருக்கே அவற்றது மெய்ப்பொருடோன்றுமென்பது கருத்து.] பரியங்கம்-கட்டில்.(௮௫)

கைச்சுந்தரித்துமணியும்புனைந்தகதிர்முலையோ
கைச்சுந்தரிவல்லவன்புலியூரன்கறுத்துமுன்னை
கைச்சுந்தரியலரைச்சிதைத்தோன்பொய்க்கபடிகளைக்
கைச்சுந்தரிவிடையானுடையான்கழல்பாடுதுமே.

(இ-ள்.) கைச்சும் தரித்து மணியும் புனைந்த கதிர் முலை ஒகைச்சுந்தரி வல்லவன் - கச்சையுமணிந்து முத்துமாலையையுந்தரித்த பர அபர ஞானமாகிய தனங்களையும் (எஞ்ஞான்றுமொருபெற்றித்தாய)பேரின்பவாழ்வையுமுடைய சிவகாமசுந்தரிக்குநாயகரும்,— புலியூரன் - புலியூரையுடையவரும்,—முன் கறுத்து தரியலரை நகைச்சும் சிதைத்தோன் - முன்வெகுண்டு தாரகாக்கன் கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி என்னும் பகைவரை முறுவலினாலும் வதைத்தவரும்,—பொய்க் கபடிகளைக் கைச்சு உந்து அரி விடையான் - பொய்யை அனுசரித்தொழுகும் படிறர்களை உவர்த்து எற்றிவிடுகின்ற விஷ்ணுவாகிய இடபத்தையுடையவரும்,—உடையான் - (எம்மை அநாதியே அடிமையாக) உடைய பசுபதியுமாகிய சிவபெருமானது,—கழல் பாடுதும் - திருவடிகளை (என்றும் இப்பெற்றியே) பாடுவேமாக. எ-று. முதலடியிற் கச்சு கைச்சு எனப் போலியாயிற்று. ஒகை - ஆகு

பெயர். கதிர் - ஒளி; என்றது ஞானத்தை. அது "சுடச்சுடரும்பொன்போ லொளிவிடும்" என்பதனானுமுணர்க. நகைச்சுமென்னும்மை இழிவு சிறப்பு. (அசு)

பாடலங்கந்தம்பயில்சடையார்பதுமத்துமள்ளர்
பாடலங்கந்தத்துழும்புலியூரர்செம்பங்கியிரு
பாடலங்கந்தகற்செற்றாரெனவொன்றுபாடுகிலீர்
பாடலங்கந்தமையாதினுக்கோதுவிர்பாவலரே.

(இ-ள்.) பாடலம் கந்தம் பயில் சடையார் - பாதிரிப்பூக்களினது பரிமளம் பொருந்துஞ்சடையையுடையவர்,—மள்ளர் பதுமத்துக் கந்தத்துப் பாடு அலம் உழும் புலியூரர் - உழவர்கள் தாமரைக்கிழங்கிற் பெருமை பொருந்திய கலப்பைகளினுலுழும் புலியூரில் வீற்றிருப்பவர்,—செம் பங்கி இருபாடு அலங்கு அந்தகன் செற்றார் என ஒன்று பாடுகிலீர் - சிவந்தமயிர் இரண்டுபக்கத்துந் [தொங்கி] அசையப்பெறுங் கூற்றுவனை வதைத்தவர் என்று துதித்தொருபிரபந்தமும் பாடுகின்றீர்களில்லை,—அங்கம் பாடல் தமை யாதினுக்கு ஓதுவிர் - சருக்கம் இலம்பகம் படலமுதலிய அவயவங்களையுடைய அவயவிகளாகிய வேறுபிரபந்தங்களை எதன்பொருட்டுப்பாடுகின்றீர்கள்,—பாவலரே - புலவர்களே. எ-று. (அஎ)

பாவிக்குண்மிக்கபெரும்பாவியான்புலியூர்ப்பதியப்
பாவிக்குநேர்மொழிபங்காவெனுதவன்பாடுமிந்தப்
பாவிக்குவலயமீதேவழங்கவும்பண்ணியவாற்
பாவிக்குமன்பர்க்கமுதாமதிகன்பதாம்புயமே.

(இ-ள்.) பாவிக்குள் மிக்க பெரும் பாவி - பாவிகளுக்குளெல்லாம் மிகப்பெருமபாவியும்,—புலியூர்ப் பதி அப்பா இக்கு நேர் மொழி பங்கா எனுதவன் யான் - புலியூரைத் திருப்பதியாகவுடைய பரமபிதாவே கரும்பினதுசாற்றைநிகர்க்கும் இன்சொற்களைவசனிக்கும் பார்ப்பதிதேவியை வாமபாகத்திலுடையவரே என்று (விசுவசித்துத்) துதியாத பொறியிலியுமாகிய தமியேன்,—பாடும் இந்தப் பாவும் இக்குவலயம் மீது வழங்கப் பண்ணிய - பாடுகின்ற புலியூரந்தாதியாகிய இப்பிரபந்தமும் இவ்வுலகின்கண் வழங்கும்படிசெய்தன,—பாவிக்கும் அன்பர்க்கு அமுது ஆம் அதிகன் பத அம்புயம் - தம்மைப் பாவனைபண்ணும் மெய்யன்பருக் கமுதுபோலும் விச்சுவாதிகராகிய சிவபெருமானுடைய உபயதிருவடித்தாமரைகள். எ-று. இக்கு ஆகுபெயர். இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. பண்ணும் என எதிர்காலத்தாற் கூறற்பாலது தெளிவுபற்றிப் பண்ணிய என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது. ஆல் அசைநிலை. (அஅ)

பதாம்புயங்காணவொருகானனிவரம்பாலிப்பதப்
பதாம்புயங்கும்புயக்கண்ணற்கெட்டாதவபாழியிரு
பதாம்புயங்கொண்டவற்செற்றபகவபணுமணிமொய்ப்
பதாம்புயங்காபரணப்புலியூரநின்பான்மையதே.

(இ-ள்.) பத அம்புயம் ஒருகால் காண நனி வரம் பாலிப்பது - தேவரீருடைய உபயதிருவடித்தாமரைகளை ஒருகாற் றரிசிக்க மிக வரங்கொடுப்பது,—அப்ப - பரமபிதாவே,—தாம்பு உயங்கும் புயக் கண்ணற்கு எட்டாதவ - (அசோதைபிணித்த) கயிற்றான்வருந்திய புயங்களையுடைய விஷ்ணுவுக்குக் காணுதற்கரியவரே,—பாழி இருபது ஆம் புயம் கொண்டவற் செற்ற பகவ - வலிய இருபதாகிய புயங்களையுடைய இராவணனைக் (குற்றத்திற்குத்தகத்) தண்டித்த ஆதிபகவரே,—பணு மணி மொய்ப்பது ஆம் புயங்க ஆபரணப் புலியூர - படத்தின்கண் இரத்தினங்கள் நெருங்கப்பெறுஞ் சர்ப்பாபரணத்தையுடைய புலியூரரே,—நின் பான்மையதே - தேவரீருக்கு இயற்கையேயாம். எ-று. வரம்பாலிப்பது நின்பான்மையது என வியையும். புலியூர் தரிசிக்க முத்திகொடுக்குந் தேவஸ்தானமாகலின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. (அகூ)

பானம்பரிந்துடையாரில்லின்மோழைபயின்றநற்சோ
பானம்பரிந்துதிரியவிடாரமிகுபத்திமையிற்
பானம்பரிந்துமுடிப்புலியூரர்பதாம்புயத்தின்
பானம்பரிந்துவிடுவார்நம்மின்னலைப்பாண்மனமே.

(இ-ள்.) மோழை பானம் பரிந்து-(பசிமிகவாற்) கஞ்சிமுதற் பருகுவனவற்றையாயினும் (பெற) விரும்பி,—உடையார் இல்லின் பயின்ற நல் சோபானம் பரிந்து திரிய விடார் - செல்வரது வீடுகளிற்பொருந்திய நல்ல தாழ்வாரங்கடோறுஞ் சுழன்றுதிரிய(இம்மையில்)விடார்,—மிகு பத்திமையில் - பேரன்பினால்,—நம்பர் - அதிபரமாப்தரும்,—பால் இந்து முடிப் புலியூரர் - வெண்மையாகிய பாலசந்திரனைத்தரித்த திருமுடியையுடைய புபுலியூரருமாகிய சிவபெருமானது,--பத அம்புயத்தின் பால் நம்பு - பாததாமரைகளில் விசுவசி,—நம் இன்னலை அரிந்து விடுவார் - (அங்ஙனம் விசுவசிக்கின் அவர்) நம் பிறவித்துன்பத்தைத் (தேகநீக்கத்திற்) றப்பாது களைந்துவிடுவர்,—பாண் மனமே - பாழாகிய எமது மனமே. எ-று. பாழ் பாண் என மருவிற்று. 'ஐம்மூன்றதாமுடல்வன்மைபின்வந்திடிலாறுடைந்தா, மெய்ம்மாண்பதாகவ்வரின்முன்னழிந்துபின்மிக்கணவ்வா, மம்மேல்வரினிருமூன்றாமுடல்' என்னும் விதிபற்றி இன்னோரன்னவற்றை மரூஉமுடிபென்னாது விதிமுடி பென்றலுமொன்று. மனமே, சிவபெருமானது பாதங்களிற் பேரன்பினால் விசுவசி, அங்ஙனம் விசுவசிக்கின், அவர் இம்மையி

ற் ருழ்வாரங்கடோறுந் திரியவிடார், தேகநீக்கத்திற் பிறவித்துன்பத்தைத் தப்பாது களைவர் எனக் கூட்டுக. (௯0)

பாணித்திலகமெனுங்கங்கைவேணியனைப்பதுமப்
பாணித்திலமன்னதுண்டத்தனப்பொற்பரியபொருப்
பாணித்திலநகைசேர்புலியூரனைப்பாடிநெஞ்சே
பாணித்திலமினியெவ்வண்ணமோநம்பவஞ்சிந்துமே.

(இ-ள்.) பாணித் திலகம் எனும் கங்கை வேணியனை - யமுனை சரசுவதி நருமதைமுதலிய நதிகட்கெல்லாந் திலகமென்றுசொல்லத்தகுங் கங்காநதிபொருந்திய சடையையுடையவரும்,—பதுமம் பாணி - செந்தாமரைமலர்போலுந் திருக்கைகளும், — திலம் அன்ன துண்டம் - எட்பூவையொத்த திருமூக்கும்,--தனம் பரிய பொன் பொருப்பான் - தனங்களாகிய பெரிய பொன்மலைகளுமுடையவராகிய,—வித்திலநகை சேர் புலியூரனை - முத்துப்போலும் பற்களையுடைய உமாதேவி தழுவும் புலியூரருமாகிய சிவபெருமானையே (கவிநாயகராகக் கொண்டு),—நெஞ்சே பாடிப் பாணித்திலம் - மனமே (இங்ஙனந் துதிரூபமாகிய பிரபந்தங்களைப்) பாடிக் காலநீட்டித்திலம்,—இனி எவ்வண்ணமோ நம் பவம் சிந்தும் - இனி எவ்வாற்றானோ நம் பிறவியறும். எ-று. பதுமம் திலம் என்பன ஆகுபெயர். வித்திலநகை அன்மொழித்தொகை. காலநீட்டித்திலம் என்பதற்குக் காலங்கழித்திலம் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. (௯௧)

சிந்தாமணிதென்றலன்றிலுமற்றுமென்சிற்றுயிரைச்
சிந்தாமணியைச்சிதைவிக்குமாற்செகந்தாளிரக்கச்
சிந்தாமணிதுளவத்தோன்பரவுந்திகழ்புலியூர்ச்
சிந்தாமணியைவரக்கண்டிலேனின்னந்தேனினமே.

(இ-ள்.) சிந்து - சமுத்திரமும்,—ஆ மணி - பசுமணியும்,—தென்றல் - மந்தமாருதமும்,—அன்றில் - மகன்றிலும்,—மற்றும் - இவைபோல்வனபிறவும்,—என் சிற்று உயிரைச் சிந்தா - எனது [அறிவாற்] சிறிய உயிரை நலிவித்து,—மணியைச் சிதைவிக்கும் - அழகை அழிக்கின்றன,--செகம் தாள் இரக்கச் சிந்து ஆம் அணி துளவத்தோன் பரவும் - [மாபலியிடத்துப்] பூமியைப் பாதத்தான் [அளந்து] யாசிக்கும்பொருட்டு வாமனரூபங்கொண்ட துளசிமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுபுகழும்,—திகழ் புலியூர்ச சிந்தாமணியை இன்னம் வரக் கண்டிலேன் [தலவிசேடமுதலியவற்றாற்சிறந்து] விளங்குகின்ற புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிந்தித்தனவற்றை எஞ்சாதுகொடுக்குந் தேவமணிபோலு மெனறலைவரை இன்னும் வரக் கண்ணுற்றிலேன்,—இனம் தேனே - [துணைபிரியாது ஒன்றற்கொன்

று) இனமாகிமருவும் வண்டுகளே. எ-று. ஆல் அசைநிலை. [வரவுநீட்டித்த லைவியிரங்கல்.] (௧௨)

தேனினம்பார்ந்துதெவிட்டியுவட்டிச்செருக்குமிகுந்
தேனினம்பாய்கொன்றையன்புலியூரனைச்சென்றுபணிந்
தேநினம்பாதசெலவாற்புலத்தவர்தீமைசிதைத்த
தேனினம்பாவிநெஞ்சேசெல்வனோபழிச்சென்மத்திலே.

(இ-ள்.) தேன் இன் அம்பு ஆர்ந்து தெவிட்டி உவட்டிச் செருக்கு மிகும் தேன் இனம் பாய் - தேனாகிய இனிய நீரையுண்டு தேக்கியுவர்த்துக் களிப்புமிகும் வண்டினங்கள் பரவியிருக்கப்பெறும்,—கொன்றையன் புலியூரனைச் சென்று பணிந்து - கொன்றைமாலையைத்தரித்தவராகிய புலியூரரை (அங்கே) சென்று (தரிசித்து) வணங்கி,—நின் நம்பாத செலவால் புலத்தவர் தீமை சிதைத்தேன் - நினது நம்புதற்கரிய செலவுகாரணமாக ஐம்புலவேட்டுவர் செய்த தீமைகளைப்பரிகரித்தேன்,—பாவி நெஞ்சே இனம் பழிச் சென்மத்தில் செல்வனோ - பாவியாகிய எனது மனமே (நின்பொருட்டு) இன்னமும் பழிக்கப்படும் பிறவியிற் பிரவேசிப்பேனோ. எ—று. ஈற்றயலடிமுதல் ஏகாரம் இசைநிறை. ஈற்றடியில் இன்னம் என நிற்கற்பாலது இனம் என நின்றது. [மறித்தும் விடயவெதிர்முகமாகிய மனத்தை நோக்கிக்கூறியது.] (௧௩)

மத்தன்பராபரைகொண்கன்முகிறொடுமந்தரமா
மத்தன்பராகமலர்த்தாதிறைத்துமணத்தபது
மத்தன்பராவுறுதென்புலியூரன்மனமெனுஞ்சே
மத்தன்பரானறியப்படுவானெங்குமாய்ந்திருந்தே.

(இ-ள்.) மத்தன் - சித்தியானந்தரும்,—பராபரை கொண்கன் - பராசத்திக்குச்சத்திமானாயுள்ளவரும்,—முகில் தொடும் மந்தரம் ஆம் மத்தன் - மேகமண்டலத்தைத்தொடுகின்ற மந்தரமலையாகிய மத்தையுடைய விஷ்ணுவும,—பராக மலர்த் தாது இறைத்து மணத்த பதுமத்தன் பராவுறு - அணுவடிவாகிய பூந்தாதையிறைத்து வாசனைகமழுஞ்செந்தாமரைமலரையாசனமாகவுடைய பிரமாவுந் (தரிசித்துவணங்கித்) துதிக்கப்பெறும்,—தென் புலியூரன் - தெற்கின்கணுள்ள புலியூரில் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபெருமான்,—எங்கும் மாய்ந்து இருந்து- (பாலினெய்போல வெளிப்படாது) எங்கும் மறைந்து வியாபித்திருக்கினும்,—மனம் எனும் சேமத்து அன்பரால் அறியப்படுவான் - மனக்காவலையுடைய தம் மெய்யன்பர்களிடத்துத் (தயிரினெய்போல வெளிப்பட்டுநின்று) அவரால் அறியப்படுவர். எ-று. இருந்தும் என நிற்கற்பாலது உம்மைதொக்கு இருந்து என நின்றது. மாய்தல் - மறைதல்; அது "செங்கெலின், வான்புகழ்களிறுமாய்கழனியாக்கமும்" என்பதனானுமறிக. (௧௪)

இரும்பனகத்தைக்குழைத்தமின்னேயிரங்காதினிதா
யிரும்பனகத்துநுஞ்சாரலிற்கேட்குமிரண்டுறழை
யிரும்பனகத்திரளிற்கொலைசூழ்வதிலீர்ம்புலியூ
ரிரும்பனகத்தணியான்சிலம்போசையெனுஞ்செல்வமே.

(இ-ள்.) இரும்பு அன் (ன) அகத்தைக் குழைத்த மின்னே- இரும்பையொத்த திண்ணிய என்னெஞ்சை நெகிழ்ந்துருகும்படிசெய்த மின்போல்பவரே,—இரங்காது இனிது ஆய் இரும் - (யானிதுபொழுதுபிரிவெனவும், பிரிந்தாற்பின் வரவுநீட்டிக்குமெனவும் உட்கொண்டு நீர்சிறிதும்) இரங்காமலிண்டினிதாகவிரும்,—பல் நகத்து நும் சாரலில் கேட்கும் - பலமரங்களையுடைய நும்மலைச்சாரலின்கண் நுஞ்செவிக்குப் புலப்படாநிற்கும்,—இரண்டு உறழ் ஐ இரு உம்பல் நகத் திரளில் கொலை சூழ்வது இல் ஈர்ம் புலி ஊர் - இரண்டாலுறழ்ந்த பத்தாகிய இருபீது வலிய நகக்குழுவாலுங் கோறலை (மனத்தின்கணுறுநுகாற்) சிந்திக்கவும் பெறாத சீவகாருண்ணிய முதிர்ச்சியையுடைய புலி (சிவலிங்கோபாசனை செயப்பெற்றகாரணத்தாற்) புலியூர் எனப்பெயர்பெறுஞ் சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும,—இரும் பனகத்து அணியான் சிலம்பு ஓசை எனும் செல்வம் - பெரியபாம்பை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமானது திருவடிகளிற் பொருந்திய திருச்சிலம்பொலியாகிய பேரானந்தப்பெருஞ்செல்வமானது எ-று. முதலடியில் அன்ன என்னும் உவமவுருபு ஈறுதொக்கு அன் எனநின்றது. செல்வமானது புலப்படாநிற்கும் எனக்கூட்டுக. [இடமணித்தென்றல்.] (கூ௫)

செல்வாரணக்குழற்கண்டத்தர்மாயையுட்சேர்ந்திடினுஞ்
செல்வாரணமுதற்சென்மமுற்றாலுமென்செய்திடினுஞ்
செல்வாரணக்கணிச்சிப்புலியூரசிறியன்முத்திச்
செல்வாரணவுநின்றாண்மறவாவரஞ்செய்தருளே.

(இ-ள்.) செல் வாரணம் குழல் கண்டத்தர் மாயை உள் சேர்ந்திடினும் - முகிலையுஞ் சங்கையும் போலுங் கூந்தலையுங் கழுத்தையுமுடைய மகளிர்செய்யும் மாயாகாரியங்களாகிய காமலீலைகளுட் பிரவேசிக்கினும்,- வாரணம் முதல் செல் சென்மம் உற்றாலும்-அத்திமுதல் எறும்பு (ஈறாகிய) யோனிபேதங்களிற் பிறக்கினும்,—என் செய்திடினும் - அப்பிறவிகளில் எத்துணைப்பெரும்பாதகங்களைச்செய்யினும்,—செல்வா - அருட்செல்வரே,—(இ) ரணம் கணிச்சிப் புலியூர - விரணத்தைச்செய்யும் மழுப்படையையுடைய புலியூரரே,—சிறியன்-ஒன்றுக்கும்பற்றாதசிறியேன்,- முத்திச் செல்வார் அணவும் நின் தாள் மறவா வரம் செய்தருள்- முத்தியின்கட்செல்லுஞ்சத்திநிபாதருக்கு அணிமையாகுந் தேவரீருடைய திருவடிகளை (ஒருகணமும்)மறவாத இவ்வரமொன்றையும் பிரசாதித்தருளுக.எ-று. மறவாத என்னும்பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. இரண்டாமடிமுதற் செல்-சிதல். அஃது ஈண்டு அறிவுமுதலிய ஒப்புமை நயம்பற்றி எறும்பின்மேற்று; "கோடிரண்டுடையவேழந்தாரகன்குறைத்தகோட்டைப், பூட்டறதோற்றுப்பெற்றபதியிது" என்புழிப்போல. (கூ௬)

செய்யானனந்தங்குசேக்கையம்வாரிசத்தேன்பெருகிச்
செய்யானனந்தலைபாய்புலியூரன்செழுங்கருணை
செய்யானனந்தமையைந்துடையான்றிருமேனிமிகச்
செய்யானனந்தரஞ்சேர்வானஞ்சிந்தையென்பஞ்சரமே.

(இ-ள்.) செய்யான்-நடுவு நிலைமையினையுடையவரும்,—அனம் தங்கு சேக்கை அம் வாரிசத் தேன் பெருகிச் செய்யால் னனந்தலை பாய் புலியூரன் - அன்னப்புட்களுறங்குஞ் சேக்கையாகிய அழகிய தாமரைப்பூவிலுள்ள தேன்பெருகி வயன்மதகியிற் பிரவாகிக்கும் புலியூரையுடையவரும்,—செழும் கருணை செய் ஆனனந்தமை ஐந்து உடையான் - செழுமையாகிய திருவருள்சுரக்குந் திருமுகங்களை ஐந்தாகவுடையவரும்,—திருமேனி மிகச் செய்யான் - திருமேனி மிகச்சிவந்தவருமாகிய சிவபெருமான, நம் சிந்தை என் பஞ்சரம் அனந்தரம் சேர்வான் - நமது இருதயமாகிய கூட்டின்கண் எஞ்ஞான்றும் (இனிது) வாழுவர் (இஃதென்னையற்புதம்!) எ-று. இரண்டாமடியிற் செய்யால் என்பது உருபுமயக்கம். (௩௭)

பஞ்சரங்கண்டகிளிமொழிபாகபவவதன
பஞ்சரங்கண்பணியும்புலியூரவெனப்புகழ்பா
பஞ்சரங்கன்றிடவாடுநெஞ்சேநம்பவங்களெனும்
பஞ்சரங்கற்கழலாம்பயில்விக்குமின்பச்சுகமே.

(இ-ள்.) பஞ்சரம் கண்ட கிளி மொழி பாக - கூட்டின்கட் காணப்படுங் கிளியினதுசொல்லைப்போலும் இனிய சொற்களை வசனிக்கும் உமாதேவிக்கு வலப்பாகரே,—பவ - விசுவகாரணரே,—பஞ்ச வதன - ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதம் என்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடையவரே,—(அ) ரங்கன் பணியும் புலியூர எனப் புகழ் - சீரங்கத்தில் வசிக்குந் திருமால் வணங்கும் புலியூரரே என்று (இங்ஙனம்) துதிப்பாயாக,—பாபம் சரம் கன்றிட வாடு நெஞ்சே - (பூருவசன்மங்களில் ஆர்ச்சித்த) பாவமானது அம்பைப்போல நலிய வாடுகின்றமனமே,—நம் பவங்கள் எனும் பஞ்சு அரங்கற்கு அழலாம் - (அங்ஙனந்துதித்தால் அத்துதி) நம்முடைய அப்பாவங்களாகிய பஞ்சுதீதற்கு அக்கினியாகும்,—இன்பச் சுகம் பயில்விக்கும் - (அதுவன்றியுஞ் சிவஞானம்வாயிலாக) நிரதிசய வின்ப பரசுகாநுபவத்தையும் எமக்குப் பொருந்தச்செய்யும். எ-று. அரங்கல்-அழிதல். (௩௮)

சுகம்பன்னகஞ்சொனிதம்பமம்பாலிகைதூயநற்கிஞ்
சுகம்பன்னகஞ்சசியின்சின்னநண்பவத்தோகைக்குநஞ்
சுகம்பன்னகண்கழுத்தம்புலியூரர்சுடர்க்கிரிமேற்
சுகம்பன்னகங்கொள்ளுமோமெய்யெலாமச்சுராபுத்தமே.

(இ-ள்.) சொல் நிதம்பம் சுகம் பன்னகம் (அன்ன) - சொல்லும் நிதம்பமும் (நிரனிறையே) கிளிமொழியையுஞ் சர்ப்பபடத்தையும் ஒப்பனவாம்,—தூய அம் பாலிகை நல் கிஞ்சுகம் (அன்ன) - சுத்தமாகிய அழகிய வாயிதழ்கள் (நடுவிற்கொய்த) நல்ல முருக்கலரை ஒப்பனவாம்,—பல் நகம் சசி சின்னம் (அன்ன) - பல்லும் நகமும் (எதிர்நிரனிறையே) சந்தி

ரனையும் சங்கினது முத்தையும் ஒப்பனவாம்,—நண்ப - பாங்கனே,—அத்தோகைக்கு - (சாயலான்) மயிலை (ஒத்த) அத்தலைமகட்கு,— கண் கழுத்து நஞ்சு கம்பு அன்ன - கண்களும் கழுத்தும் (முறையே) நஞ்சையுஞ் சங்கையும் ஒப்பனவாம்,—அம் புலியூரர் சுடர்க் கிரி மேல் சுகம் பன் (ன) அகம் கொள்ளுமோ - அழகிய புலியூரரது (சேய்மைக்கண் விளங்காநின்ற) சுடரையுடைய மலையின்கண் (அத்தலைமகண்மாட்டநுபவித்த) காமசுகத்தை (நினக்குச்) சொல்ல அதனை நின்னுள்ளம் அமைத்துக் கொள்ளுமோ,—மெய் எலாம் அச் சுர அபுத்தம் (அன்ன) - ஒழிந்த உறுப்புக்களெல்லாம் அத்தேவர் உண்டறியாத (புதிய) அமுதை ஒப்பனவாம். எ-று. இன் சாரியை நின்னம்-சங்கு. அஃதாகுபெயராய் ஈண்டு முத்தையுணர்த்திநின்றது. தோகை உடம்பொடுபுணர்த்தல். அன்ன என்னும் உவமவுருபு வினையிடத்துங்கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஈற்றடியிற் பன்ன என நிற்கற்பாலது பன் என நின்றது. அபுத்தம் - உண்ணப்படாதது. [தலைமகளெழினலந் தலைமகன் பாங்கற் குரைத்தல்] (கூகூ)

புத்திக்குறும்பசுந் தேனமுதாம்புலியூரரெனிற்
புத்திக்குடையகலைமங்கைசேரும்புரையில்பொருப்
புத்திக்குலவிப்புகழ்மிகநீடும்புவனியிலே
புத்திக்குரியபொருடந்துமேவிடும்பூந்திருவே.

(இ-ள்) புத்து இக்கு உறும் பசும் தேன் அமுது ஆம் புலியூரர் எனில் - (தம்மெய்யன்பருக்குப்) புதிய கருப்பஞ்சாற்றையும இறுகிய பசிய தேனையும் அமுதையுமபோலத தித்திக்கும் புலியூரர் என்று(சிரத்தையன் போடு ஒருகாற்)றுதிக்கின்,—புத்திக்கு உடைய கலைமங்கை சேரும் - (அவரிடத்து) அறிவிற்குரிய கலைமகள் சென்று சேருவள்,—புரை இல் புகழ் திக்குப் பொருப்பு உலவி மிக நீடும் - (ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றுந்துணையும் ஆதேயமாகிநிற்றலிற் றனக்கு) நிகரில்லாதபுகழானது திக்குமலையைபபோல விளங்கி மிகுந்தோங்கும்,—புவனியில் பூ திரு புத்திக்கு உரிய பொருள் தந்து மேவிடும் - இப்பூமியின்கண் அழகிய இலக்குமி அநுபவத்திற்குரிய செல்வப்பொருள்களைக்கொடுத்து (அவரில்லின்கணீங்காது) வதிவள். எ-று. உலாவி உலவி என நின்றது. ஏகாரம் முன்னையது இசைநிறை. பின்னையது ஈற்றசை. [புலியூரர் எனச்சிரத்தையன்போடொருகாற்றுதிக்கிற் கல்விப்பொருளுஞ் செல்வப்பொருளும் பெரும்பான்மையும் இவற்றான்வரும் புகழும் அவரை விட்டுநீங்கா என்பது கருத்து.] (க00)

புலியூரந்தாதியுரை முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.